

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง

โครงการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง ของขวัญปีใหม่
SHORT FILM SENIOR PROJECT PRODUCTION : NEW YEAR GIFT

อำนาจ บุญศัฑธา

พ.ศ. 2549

ภาควิชาเทคนิคเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
DEPARTMENT AGRICULTURAL TECHNIQUE, FACULTY OF AGRICULTURAL TECHNOLOGY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง
โครงการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง ของขวัญปีใหม่
SHORT FILM SENIOR PROJECT PRODUCTION : NEW YEAR GIFT

โดย
อำนาจ บุญศัษธา

ร.พ.
๑ 686๙
๑๕4๑

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 99471
วันเดือนปี.....

ภาควิชาเทคนิคเกษตร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (นิเทศศาสตร์เกษตร)
พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ
ภาควิชาเทคนิคเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

โครงการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง ของขวัญปีใหม่
SHORT FILM SENIOR PROJECT PRODUCTION : NEW YEAR GIFT

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์เกษตรเมื่อ
วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2549

นาย อำนาจ บุญค้ำ
ผู้ศึกษา

อาจารย์ ญัฐกร สงคราม
คม. (สัตตภัณฑ์ศึกษา)

ประธานกรรมการสอบปัญหาพิเศษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชมาภรณ์ ชันศรี
คม. (สัตตภัณฑ์ศึกษา)
หัวหน้าภาควิชาเทคนิคเกษตร

อาจารย์ถนอมนวล สีหะกุล
M.A.(Mass Communication)
กรรมการสอบปัญหาพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : โครงการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่องของขวัญปีใหม่

โดย : นายอำนาจ บุญศุทธา

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (นิเทศศาสตร์บัณฑิต)

สาขาวิชาเอก : นิเทศศาสตร์เกษร

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ :

(อาจารย์ณัฐกร สงคราม)

30 ส.ค. 2549

โครงการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่องของขวัญปีใหม่ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อผลิตภาพยนตร์สั้นที่สะท้อนให้เห็นความซึ้งของสังคม เพราะค่านิยมที่เปลี่ยนไป โดยนำเสนอผ่านตัวละครของครอบครัวชนบทครอบครัวหนึ่ง โดยเริ่มศึกษาจากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลแล้วเขียนบทภาพยนตร์ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นอันดับแรกของการทำงาน เมื่อบทภาพยนตร์เสร็จสมบูรณ์แล้ว การเตรียมการถ่ายทำ การคัดเลือกนักแสดง ฉากสถานที่ในการถ่ายทำ ตลอดจนถ่ายทำ นำมาตัดต่อให้แล้วเสร็จ จึงนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินคุณภาพผลงานในเรื่องต้น แล้วนำข้อเสนอแนะที่รับมาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาด เพื่อให้สื่อมีความสมบูรณ์และเหมาะสมมากยิ่งขึ้น จากนั้นนำผลงานที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้ว มาจัดนิทรรศการและให้กลุ่มตัวอย่างทำการประเมินความพึงพอใจ โดยข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ท่านประกอบด้วย เป็นนักศึกษาและศิษย์เก่าในวิทยาเขตทุกคน สาขาวิชาที่เรียนส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาพัฒนาการเกษร และนิเทศศาสตร์เกษร ชั้นปีที่เรียนเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (ต่อเนื่อง) เป็นส่วนใหญ่ พบเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และอายุส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 21-22 ปี โดยผลการประเมินความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.60 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 3.50 หากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบทบาทตัวละคร มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดอยู่ที่ 2.83 ส่วนเสียงบรรยายมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุดอยู่ที่ 2.30 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ภาพยนตร์สั้นเรื่อง ของขวัญปีใหม่ มีคุณภาพดี สามารถนำไปใช้ในการเผยแพร่สำหรับบุคคลทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

จากการศึกษาปัญหาพิเศษ โครงการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง ของขวัญปีใหม่ ที่สำเร็จได้ ต้องขอขอบพระคุณอาจารย์ณัฐกร สงคราม ประธานกรรมการปัญหาพิเศษที่คอยให้คำปรึกษา แนวทางการปฏิบัติ และให้คำแนะนำดีๆเสมอมา ท่านอาจารย์ถนอมนวล สีหะกุลัง กรรมการที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ที่คอยให้คำปรึกษา กำลังใจและความห่วงใย ตลอดจนอาจารย์ปรียา สมพิช อาจารย์ไศรยา งามสนิท คุณลัทธิน์ เอ็มรัตน์ อาจารย์ ดร.กนก เลิศพาณิชย์และคุณศรีพรณ ใจอุ่น ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินสื่อ

ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่างๆ พี่ลายนต์ นามธรรม เจ้าหน้าที่ห้องโสตทัศนศึกษาและเพื่อนๆ พี่ๆ ทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ และสุดท้ายที่ลืมไม่ได้เลยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ ผู้สร้างหลักชีวิตและประสบการณ์ จนมีส่วนผลักดันให้ข้าพเจ้าทำการศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นาย อำนวย บุญศุทธา

มีนาคม 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(ก)
สารบัญภาพ	(ข)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	1
ขอบเขตของการศึกษา	2
วิธีดำเนินการศึกษา	3
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	6
หลักการผลิตภาพยนตร์สั้น	6
ความหมาย	6
ความสำคัญของภาพยนตร์สั้น	7
ประเภทของภาพยนตร์สั้น	9
ปัจจัยสำคัญของภาพยนตร์สั้น	11
การเขียนบทภาพยนตร์สั้น	18
บทภาพยนตร์	19
การคัดเลือกนักแสดง และการซ้อมบทบาท	20
การหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์	23
หน้าที่รับผิดชอบของทีมงาน	24
ขนาดภาพและมุมกล้อง	34
การถ่ายทำภาพยนตร์	39
ผู้กำกับฯ กับทีมงานกล้อง	42
การตัดต่อภาพยนตร์	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
บทที่ 3 การออกแบบและพัฒนา	56
ขั้นตอนการรวบรวมและวิเคราะห์	56
ขั้นตอนการออกแบบ	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ขั้นตอนการพัฒนาภาพยนตร์สั้น	84
ขั้นตอนการทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายและค่าสถิติที่ใช้	95
บทที่ 4 ผลการทดลอง	98
บทที่ 5 บทวิจารณ์และสรุปผล	100
สรุปผลการศึกษา	100
วิจารณ์ผลการทดลอง	100
ปัญหาและอุปสรรค	101
ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	103
ภาคผนวก ก	104
- ตัวอย่างภาพผลงานในแต่ละฉาก	105
ภาคผนวก ข	114
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ	115
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	116
- ตัวอย่าง รูปแบบประเมินความพึงพอใจ	117
- ตัวอย่าง ผู้กรอกใบประเมินความพึงพอใจ	118
ภาคผนวก ค	120
- ตารางแสดงเวลาและแผนการดำเนินงาน	121
- ทรัพยากรและงบประมาณที่ใช้	122
ประวัติผู้ศึกษา	124

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ตารางแสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	98
2. ตารางแสดงผลการประเมินความพึงพอใจ	99

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 บทภาพ (storyboard)	78
ภาพที่ 2 นายอำนาจ บุญศุทธา	78
ภาพที่ 3 นายนฤพล หงส์วิไล	79
ภาพที่ 4 นางสาวปิยรัตน์ รัตนทอง	79
ภาพที่ 5 นายอำพล บุญศุทธา	80
ภาพที่ 6 นางพวงรัตน์ อินทร์เหลา	81
ภาพที่ 7 นายบุญโฮม อินทร์เหลา	81
ภาพที่ 8 เด็กหญิงจันทร์เรม อินทร์เหลา	81
ภาพที่ 9 ตัวอย่างภาพปกหน้า	82
ภาพที่ 10 ตัวอย่างภาพปกหลัง	83
ภาพที่ 11 ตัวอย่างภาพปกแผ่นซีดี	83
ภาพที่ 12 ผู้กำกับชี้แจง เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำ	84
ภาพที่ 13 อีกร่มของฉากลูกชายกลับถึงบ้าน	85
ภาพที่ 14 จัดเสื้อผ้านักแสดง	85
ภาพที่ 15 ทดสอบบทบาท	86
ภาพที่ 16 แก้ไขบทเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มความถูกต้องของบทบาท	86
ภาพที่ 17 ฉากบิณฑบาตที่เลนลำปาก	87
ภาพที่ 18 ฉากห้องของขวัญที่มีปัญหาที่สุด	87
ภาพที่ 19 ฉากทำกับข้าวที่ใช้เวลานาน	88
ภาพที่ 20 ที่มงานบ้านนอก	88
ภาพที่ 21 หมอชิต	89
ภาพที่ 22 นั่งเครียดกับการทำงาน เนื่องจากใกล้จะถึงวันกำหนดส่ง	89
ภาพที่ 23 หน้าต่างโปรแกรมตัดต่อ Adobe Premiere Pro 2	90
ภาพที่ 24 ในที่สุดก็ตัดต่อเสร็จ	90
ภาพที่ 25 ตัดต่อเสียงภาพยนตร์	91
ภาพที่ 26 การตัดต่อทำปกกล่องบรรจุภัณฑ์	91
ภาพที่ 27 ตัวอย่างบอร์ดนิทรรศการ	95

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 28 อธิบายรายละเอียด การจัดนิทรรศการ	95
ภาพที่ 29 อาจารย์และนักศึกษาให้ความสนใจในการจัดนิทรรศการ	96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

(Introduction)

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันในประเทศไทยการทำภาพยนตร์สั้น หรือ หนังสั้น ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มนิสิต นักศึกษา ในวิชาภาพยนตร์หรือในกลุ่มนักเรียนที่เรียนศิลปะในระดับมัธยมนอกจากนี้ยังมีกลุ่มที่ทำหนังอิสระที่สนใจภาพยนตร์อีกจำนวนไม่น้อย การศึกษาวิชาภาพยนตร์เริ่มเปิดขยายวงกว้างออกไปในมหาลัยต่างๆ ผลงานหนังสั้นของนักศึกษาจึงมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปี หลายองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญส่งเสริมสนับสนุน เช่น ให้มีการจัดประกวดภาพยนตร์แห่งชาติ มูลนิธิหนังไทย (Bangkok Film Festival และ Thailand's Best) ของกรมส่งเสริมการส่งออก เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่ทำให้วงการหนังสั้นคึกคักขึ้น เช่น การจัดฉาย ผลงานหนังสั้นของนักเรียนในสถาบันต่างๆรวมถึงการร่วมมือกันระหว่างนิสิตนักศึกษาต่างสถาบัน จัดฉายหนังร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ด้วยเหตุที่หนังสั้นได้เข้ามามีบทบาทในการเป็นสื่อบันเทิงชนิดหนึ่งที่จะให้ความบันเทิง รื่นเริงใจ และให้ความสนุกสนาน อีกทั้งการทำหนังสั้นยังมีภาษาเฉพาะตัวเองที่พิเศษไม่เหมือน สื่ออื่นที่มีการเล่าเรื่องด้วยภาพที่สัมพันธ์กัน ที่สำคัญยังเป็นสารที่สามารถเผยแพร่ไปยังกลุ่มผู้ชม ที่ยังมีอิทธิพลต่อคนดูสามารถชักจูงสะกดจิตใจของคนดูให้เคลิบเคลิ้มหลงใหล คล้อยตามอารมณ์ ได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับการถ่ายทอดเรื่องราววิถีชีวิตในสังคมชนบท ภาพยนตร์สั้นน่าจะเป็น สื่อที่มีความสมบูรณ์ในการถ่ายทอดออกมาเป็นเรื่องราวต่างๆได้ดี ซึ่งทางผู้จัดทำเองก็ได้หยิบยก อีกมุมมองหนึ่งของสังคมชนบทในเรื่อง "ของขวัญปีใหม่" ที่กล่าวถึงครอบครัวชนบทแห่งหนึ่งที่ลูก ชายมีมุมมองในการได้มาซึ่งความสำเร็จในตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งแตกต่างไปจากคำสอนของพ่อและ แม่ จึงได้ถ่ายทอดสื่อออกมาในแบบของภาพยนตร์สั้นเพื่อเป็นการเผยแพร่ถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของสังคมเกษตรไทย และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาและผู้ที่มีความสนใจในการทำหนังสั้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อผลิตภาพยนตร์สั้นที่ถ่ายทอดวิถีชีวิตสังคมชนบทของประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของการศึกษา

เป็นการผลิตภาพยนตร์สั้น เพื่อถ่ายทอดวิถีชีวิตชนบท เรื่องของขวัญปีใหม่ มีความยาว 10 -15 นาที บันทึกลงในรูปแบบ DVD โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของสังคมในชนบท กับค่านิยมที่เปลี่ยนไปเพราะสังคมเมือง โดยนำเสนอผ่านตัวละครของครอบครัวชนบท ครอบครัวหนึ่ง ที่เกิดขึ้นในช่วงปีใหม่ ซึ่งพ่อแม่และลูกสาวกำลังรีบเร่งเตรียมอาหารที่เป็นมื้อพิเศษในตอนเย็นไว้ต้อนรับลูกชาย ซึ่งไปเป็นตำรวจอยู่ที่กรุงเทพและต้องทำงานหักโหมแข่งกับคนอื่น ๆ เพื่อเตรียมเลื่อนยศเป็นร้อยตรี ในระหว่างช่วงที่ทำอาหารรอลูกชาย พ่อและแม่ต่างงุ่นงายกับเวลากลับจะทำอาหารไม่ทันมือเย็นก่อนลูกชายจะมาถึง ต้องคอยเดินออกจากครัวมาดูนาฬิกาภายในบ้านอยู่บ่อยๆ เพราะนาฬิกาที่ข้อมือของพ่อเสีย แต่เมื่อเวลาผ่านไปไม่นานอาหารได้เสร็จเรียบร้อยทันเวลาก่อนที่ลูกชายจะมาถึง พ่อและแม่ต่างเฝ้าคอยการกลับมาของลูก จนในที่สุดรถสองแถวก็มาจอดที่หน้าบ้าน พร้อมกับลูกชายที่ลงจากรถฝ่ายแม่ น้ำตาคลอเข้าไปกอดลูกชายด้วยความคิดถึง บนโต๊ะอาหารแม่หนึ่งมองลูกชายทานข้าวอย่างเอร็ดอร่อย พร้อมกับพูดบอกลูกชายไม่ให้ยึดติดยศฐาบรรดาศักดิ์ และไม่คิดว่ายศศักดิ์นั้นจะทำให้คนสูงขึ้นหรือต่ำลงแต่อย่างใด และพ่อก็บอกว่าใครจะแย่งชิงตำแหน่งอะไรกับพ่อเลยเขาไป ถ้ามันจะเป็นของเราไม่ต้องไปแลกเปลี่ยนอะไรมันก็ต้องเป็นของเราอยู่วันยังค่ำ ในคืนของวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ทุกคนเฝ้าฉลองงานเลี้ยงปีใหม่ภายในหมู่บ้านอย่างสนุกสนาน แต่เขากลับคิดหนักเพื่อหาวิธีที่จะติดยศร้อยตรีให้ได้ และได้หยิบกล่องของขวัญที่เลือกซื้อมากับมือซึ่งเนกกล่องดีเยี่ยมนั้นมีนาฬิกาข้อมือที่คนอย่างเขาหรือพ่อจะไม่มีวันซื้อใส่และอีกกล่องสำหรับคุณภรรยาของเจ้านายเป็นสร้อยข้อมือทองคำลายดอกพิกุล รุ่งเช้าของวันปีใหม่เขาได้หยิบกล่องของขวัญมาดูอีกครั้งพร้อมกับนึกถึงข้อมือที่วางเปล่าของพ่อและเรื่องราวในอดีต ที่พ่อและแม่ต่างต้องทำงานหนักเพื่อส่งเสียให้ลูกได้เรียน พ่อและแม่ตื่นไปใส่บาตรแต่เช้า ในห้องครัวเขาเดินไปเดินมาอยู่ในบ้านรู้สึกลับสนเขาไม่ได้ชื่อของขวัญปีใหม่มาให้พ่อกับแม่ มีวแต่กังวลกับของขวัญสำหรับเจ้านาย เขาคิดว่ามันไม่แตกต่างถ้าของขวัญนั้นจะสะท้อนกลับมาเป็นของขวัญปีใหม่สำหรับพ่อและแม่ในเวลาต่อมา น้องสาวเดินมาถามพี่ชายว่าเตรียมของขวัญให้พ่อกับแม่หรือยัง พี่ชายแก้ตัวบอกว่ารีบซื้อไม่ทันพร้อมกับบอกน้องสาวให้เตรียมของขวัญไว้ให้พ่อกับแม่ด้วย จากนั้นเขาเดินเข้าห้องและกลับออกมาอีกครั้งพร้อมกับกระเป๋า พ่อกับแม่ตกใจเอ่ยว่าจะกลับแล้วหรือลูกบอกต้องรีบไปสะสางงานที่ค้างไว้ พร้อมกลับลาพ่อและแม่และบอกกับพ่อและแม่ว่าปีใหม่นี้เขาจะเอากระบี่มาเป็นของขวัญให้กับพ่อและแม่ให้ได้ พี่นร่างลูกชายบ้านก็เจี๊ยบ เขาจากไปพร้อมกับทั้งความเจี๊ยบเหงมาสู่พวกรื้ออีกครึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ขั้นตอนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 รวบรวมและศึกษาข้อมูลหาเรื่องภาพยนตร์สั้นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต และวีซีดีตัวอย่างหนึ่งสั้น

1.2 ศึกษารูปแบบและกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้น

1.3 ศึกษาเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับทำภาพยนตร์สั้น

1.4 วิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง

1.5 วิเคราะห์ตัวผู้จัดทำ

2. ขั้นตอนวางแผนและออกแบบการผลิตภาพยนตร์สั้น

2.1 ออกแบบบทภาพยนตร์สั้น

- เขียนเรื่องย่อ (Synopsis) โดยเขียนเป็นหนึ่งย่อหน้า

- บทหนึ่งสั้น (Screen play) เขียนเป็นบทพูด

- บทภาพ (Storyboard) เขียนเป็นภาพภาคต้นย์ มีเลขกำกับชอต คำบรรยายเหตุการณ์ มุมกล้องและเสียงประกอบ

2.2 วางบทบาทและหน้าที่ของทีมงาน

- ฝ่ายรับผิดชอบและบริหาร

- ฝ่ายภาพ

- ฝ่ายศิลป์

- ฝ่ายเสียง

- ฝ่ายแสดง

- ฝ่ายตัดต่อ

2.3 ออกแบบตัวละคร

- บทบาทลูกชาย (เจ้าจริง)

- บทบาทแม่

- บทบาทพ่อ

- บทบาทน้องสาว

2.4 ออกแบบสถานที่ถ่ายทำ

2.5 ออกแบบกราฟฟิกและกล่องบรรจุภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขั้นตอนการพัฒนาผลผลิตสื่อ

3.1 ฉากถ่ายทำ

3.2 ถ่ายทำภาพยนตร์

- การเตรียมความพร้อม

- ถ่ายทำภาพยนตร์ตามบทบาทที่เตรียมไว้

3.6 ตัดต่อภาพยนตร์

- คอมพิวเตอร์ระบบมีดัดมีเดีย CPU Pentium4 3.0 RAM 512 MB

HDD80 GB+CD Read/Writer และมีระบบปฏิบัติการ Windows XP

- ใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro 2 ในการตัดต่อ

- ใช้โปรแกรม Adobe Audition 1.5 ตัดต่อเสียง

- ใช้โปรแกรม Adobe Photoshop CS ตกแต่ง

3.7 นำสื่อภาพยนตร์ต้นที่เสร็จสมบูรณ์แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ 3 ท่านทางด้านเนื้อหา 2 ท่าน ทำการประเมินคุณภาพของสื่อ

3.8 นำผลงานและข้อเสนอแนะที่ได้มาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดเพื่อให้สื่อมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

4. ขั้นตอนการทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

4.1 นำผลงานมาจัดนิทรรศการให้นักศึกษาและผู้สนใจได้ชม ในระยะเวลา 1 วัน โดยอธิบายให้ทราบวัตถุประสงค์ของการศึกษาแล้วนำเสนอผลงาน

4.2 จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ได้ชมหนึ่งวันจำนวน 30 คน ทำแบบประเมินผลเกี่ยวกับการทำภาพยนตร์สั้น เรื่องของขวัญปีใหม่ ซึ่งแบบประเมินประกอบไปด้วยข้อคำถามทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถาม ความพึงพอใจในหัวข้อต่างๆ ในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (มากปานกลาง น้อย) และเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมในลักษณะคำถามปลายเปิด

5. ขั้นตอนประเมินผลการทดลองและแก้ไขปรับปรุง

5.1 นำผลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง มาหาค่าเฉลี่ยทางสถิติเพื่อประเมินคุณภาพของสื่อ โดยค่าสถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 นำค่าเฉลี่ยทางสถิติจากแบบประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ ถ้าหากพบว่าในภาพรวมได้คะแนนต่ำแสดงว่าสื่อยังไม่มีคุณภาพให้ทำการผลิตใหม่และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วจึงนำมาทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายใหม่อีกครั้ง แต่ถ้าใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพรวมได้คะแนนสูงให้พิจารณาต่อไปในรายชื่อ ว่าข้อใดข้อใดได้คะแนนต่ำหากพบว่ามีข้อใดต่ำให้ปรับปรุง

5.3 หลังจากปรับปรุงแก้ไขเสร็จสมบูรณ์ จึงทำการสรุปผลการศึกษาที่ได้ รวมทั้งมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาครั้งต่อไป ตลอดจนประโยชน์ของผลการศึกษาที่ได้ลงในปัญหาพิเศษฉบับสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

(Literature Review)

ในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อถ่ายทอดวิธีชีวิตเกษตรกร เรื่องของขวัญปีใหม่ ผู้จัดทำได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ หนังสือ งานวิจัย อินเทอร์เน็ต วิดีโอตัวอย่างหนังสั้น และเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการรวบรวมข้อมูลในการดำเนินงานซึ่งแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

-หลักการผลิตภาพยนตร์สั้น

-งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักการผลิตสื่อภาพยนตร์ขนาดสั้น

ความหมาย

รักศาลตร์ วิวัฒน์สินอุดม (2546) บางครั้งอาจมีความสับสนว่าภาพยนตร์หรือ "หนัง" ที่เราเรียกกันลักษณะอย่างไรจึงจัดว่าเป็นหนังสั้น และหนังสั้นเหมือนกับนวนิยาย เรื่องสั้น (Short story) ละคร ภาพถ่าย ภาพเขียนหรือเป็นลวดหนึ่ของผนังบนเพิงหรือไม่

ในระเบียบของการตัดสินรางวัลออสการ์จาก The Academy of Motion Picture Arts and Science (AMPAS) ครั้งที่ 67 ได้แบ่งประเภทของภาพยนตร์สั้นออกเป็น 2 ประเภทที่อยู่ในข่ายเดียวกัน คือ ภาพยนตร์อนิเมชันและภาพยนตร์ที่เป็นการแสดงสด (Live action) และในภาพยนตร์อนิเมชันก็ยังแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แบบที่มีตัวละคร (Character) และแบบนามธรรม (Abstract) ใช้เทคนิคต่างๆ ได้แก่ เซล อนิเมชัน คอมพิวเตอร์ 3D ดิจิตอล-โมชันดินน้ำมัน หุ่น พิกเซลเลชัน Pixillation คัท-เอาท์ แฟงเทียม (Pin Screen) การฉายซ้อน ภาพพิเศษต่างๆ รวมไปถึงการเขียนภาพลงตัวฟิล์ม ส่วนภาพยนตร์ที่เป็น Live action คือ เทคนิคที่ใช้กับการแสดงสดเป็นหลักและเป็นสื่อพื้นฐานของความบันเทิงและในระเบียบนี้ไม่ว่าจะหนึ่งสารคดีแต่จะจัดอยู่ต่างหากอีกประเภทหนึ่งเป็นหนังที่พิมพ์อยู่ในระบบ 16 มม. 35 มม. หรือ 70 มม. ก็ได้ และมีความยาวไม่เกิน 40 นาที (รวมรายนามผู้ร่วมงาน)

ส่วนสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์แห่งอเมริกา (Director's Guild of America) ได้กำหนดไว้ว่า "หนังทุกชนิดที่ใช้ฟิล์ม 35 มม. มีความยาวไม่เกินหรือน้อยกว่า 2,700 ฟุต หรือถ้าใช้ฟิล์ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16 มม. มีความยาวไม่เกินหรือน้อยกว่า 1,080 ฟุต" นั่นคือหนังที่มีความยาว 30 นาที เมื่อฉายด้วยความเร็ว 24 เฟรมต่อวินาที

โดม สูวงศ์ (2533) หากอธิบาย "หนังสั้น" โดยเปรียบเทียบกับ "เรื่องสั้น" ในความหมายของหนังสั้นที่ยึดถือตามธรรมเนียมปฏิบัติ คือ หนังที่มีความยาวไม่เกิน 30 นาที มีรูปแบบหรือสไตล์หลากหลาย ทั้งที่ใช้การแสดงสด (Live action film) หรืออนิเมชัน (Animated film) ก็ได้

การกำหนดความยาวของหนังสั้นด้วยเวลาที่แน่นอน เพราะเนื่องจากหนังที่มีความยาวเกินกว่า 30 นาที จะมีรูปแบบของการเข้าถึงตัวละครและโครงเรื่องต่างจากหนังสั้นที่มีความยาวไม่เกิน 30 นาที หนังที่มีความยาวตั้งแต่ 30-60 นาที จะมีโครงเรื่องที่ซับซ้อนกว่าการกำกับอารมณ์ของคนดูว่าตอนไหนควรเร่งรีบ ตอนไหนควรทิ้งหรือถ่วงเวลาเพื่อให้นักดูสนุกสนาน ส่วนหนังสั้นนั้นมีความจำกัดไม่สามารถทอดอารมณ์หรือเล่นอารมณ์กับคนดูได้มากนักจึงต้องเข้าถึงตัวละครอย่างรวดเร็วและทำโครงเรื่องให้ง่ายไม่ซับซ้อนเพื่อให้นักดูเข้าใจเรื่องได้ในเวลาที่จำกัดอย่างไรก็ตาม หนังสั้นเรื่อง The Red Balloon (1956) ของฝรั่งเศสที่ได้รับรางวัล Academy award มีความยาวถึง 34 นาที ซึ่งเกินครึ่งชั่วโมง

ความสำคัญของภาพยนตร์ขนาดสั้น

ศิริชัย ศิริภายะ (2531) ภาพยนตร์มีองค์ประกอบของความเป็นศิลปะวิทยาศาสตร์ และสื่อมวลชน อยู่ร่วมกันในรูปของสื่อบันเทิงที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้และสามารถสร้างมิติของความเป็นจริงขึ้นอีกแห่งหนึ่งในจิตของคนดู ซึ่งภาพที่เกิดขึ้นนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับจิต (mental process) เรามองเห็นภาพได้แต่เราจับต้องไม่ได้ซึ่งในทฤษฎี Retention of Visual Stimulus ของ Hugo Munsterberg อธิบายว่าเกิดจากจิตของคนเราถูกกระตุ้นแล้วสร้างภาพนั้นขึ้นมาเรียกว่า Positive After Image นอกจากนี้ที่สำคัญจิตของเรายังสามารถถูกชักพาไปได้ทุกคนทุกแห่ง และเข้าใจภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในที่ต่างๆ ตลอดจนภาพที่ซับซ้อน ยุ่งเหยิง ตัดสลับไปมาในภาพยนตร์โดยดีกทอเหตุการณ์ที่ต่างเวลาและสถานที่กันเหล่านั้นหลอหลอมเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ จนเกิดสุนทรียภาพขึ้นในจิตของคนดู หรือกล่าวได้ว่าเป็นจุดเชื่อมของสองศาสตร์ระหว่างจิตวิทยา และสุนทรียศาสตร์

สุนทรียภาพคือความรู้ถึงคุณค่าของสิ่งงดงามทั้งธรรมชาติและศิลปะเป็นอารมณ์ที่ดีงาม สง่างาม และปิติ เกิดขึ้นภายในจิตของคน เมื่อสุนทรียภาพที่เกิดจากภาพยนตร์ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงคนดูได้ง่ายจึงสามารถสร้างโลก (จิต) ของคนดูให้มีอารมณ์เชื่อคล้อยตาม ให้หัวเราะ ร้องไห้ ตีใจ เสียใจ ตื่นเต้น ไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ได้ เกิดความประทับใจขึ้น จึงมีผลต่อคนดูหากทำให้คนดูนั้นรับเนื้อหา ข่าวสาร ซ้ำๆ ต่อเนื่องและสม่ำเสมอจะเกิดการเรียนรู้ หรือการ

เอกสารซึ่งเป็นสาระที่ส่งไปสู่การรับการใช้ความเชื่อการเชื่อแบบนั้นก่อนเวลาใดก็ตามได้เรียนรู้ขึ้นนั้นเป็นการที่ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อบรมบ่มเพาะปลูกฝังขึ้น (Media Cultivation Effect) จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อและความจริงขึ้นในจิตของคนดู เรียกว่า มายาคติ (myth) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาพยนตร์ประเภทประวัติศาสตร์ หรือย้อนยุค

ปัจจุบันภาพยนตร์จึงเป็นสื่อบันเทิงที่มีบทบาทสูงและทรงพลังมีอำนาจในการปลูกฝังหรือเผยแพร่ความคิด ให้ปรากฏออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมอารมณ์ ความคิด และโลกทัศน์แบบทันทีทันใด หรือแบบซึมลึกค่อยเป็นค่อยไปภายในจิต และประการสำคัญผู้ชมไม่สามารถแยกแยะความจริงและสิ่งลวงได้เท่ากันทุกคน ดังนั้นนักสร้างภาพยนตร์จึงต้องตระหนักถึงเนื้อหาที่นำเสนอควรสอดแทรกสาระที่เหมาะสมต่อการพัฒนาความคิดในจิตของคนดู ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของภาระหน้าที่รับผิดชอบของผู้ใช้สื่อมวลชนโดยตรง เมื่อนั้นจึงเกิดการสร้างสรรคนสังคมได้

ภาพยนตร์นอกจากเป็นสื่อบันเทิงแล้วยังเป็น สื่อเศรษฐกิจ อีกประการหนึ่งด้วย เพราะภาพยนตร์เป็นอุตสาหกรรมที่แบ่งออกเป็น 3 กิจกรรม อีกระยะแยกจากกัน กิจกรรมแรกคือ การผลิต (production) ในส่วนของการผลิตในประเทศไทยได้มีการลงทุนสร้างภาพยนตร์ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ด้วยงบประมาณทั้งสิ้นเฉลี่ยหลายร้อยล้านบาทในแต่ละปี มีการจัดบุคลากร การเงิน การลงทุน การขาย และการบริหารงานทั่วไปขององค์กรครอบคลุมปัญหาการดำเนินงานทางธุรกิจ ได้แก่การจัดซื้อทรัพย์สินเพื่อนำมาใช้ในการผลิต เป็นการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้กระจายหมุนเวียนไปสู่เศรษฐกิจอื่นๆ มีการว่าจ้างการทำงาน เป็นการสร้างงานและรายได้ให้ประชากรได้อย่างมากมาย กิจกรรมที่สอง การจัดจำหน่าย (distribution) การจัดจำหน่ายถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญมากที่สุดเพราะเป็นการเชื่อมการผลิต และ การจัดจำหน่ายทั้งสองส่วนนี้เข้าไว้ด้วยกัน เป็นกิจกรรมการซื้อขายภาพยนตร์เพื่อกระจายการฉาย ไปยังโรงภาพยนตร์ต่างๆ ทั่วประเทศ ปัจจุบันโรงภาพยนตร์ที่มีการขายให้กับตลาดต่างประเทศที่ต้องอาศัยบริษัทจัดจำหน่ายอิสระหรือบริษัทจัดจำหน่ายต่างประเทศที่รู้จักตลาดต่างประเทศและเครือข่ายตลาดภาพยนตร์เป็นอย่างดี และกิจกรรมสุดท้าย การจัดฉายภาพยนตร์ (exhibition) โรงภาพยนตร์เปรียบเสมือนตลาดมีกิจกรรมการฉายภาพยนตร์ที่ทำให้สินค้าและบริการเคลื่อนย้ายหรือนำเสนอสินค้าจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภค ผู้ใช้ หรือผู้สนอง โรงภาพยนตร์จึงเป็นสถานที่พบกันระหว่างผู้ผลิต ผู้สร้าง และคนดู นอกจากนี้โรงภาพยนตร์ในปัจจุบันได้มีการแข่งขันด้านบริการ ความโอ้อ่า ทันสมัยความสะดวกสบายจากการนั่งชม ตลอดจนการส่งเสริมการตลาด โดยวิธีโฆษณา และประชาสัมพันธ์ เพื่อจูงใจผู้ชมให้เกิดความพึงพอใจมาซื้อตั๋วในที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยเหตุนี้ภาพยนตร์นอกจากพิจารณาว่าเป็นตัวสินค้าที่สร้างรายได้มหาศาลแล้วยังทำให้เกิดธุรกิจอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย จึงจัดเป็น สื่อเศรษฐกิจ ที่สำคัญประการหนึ่งในวงการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

ดังนั้นในประเทศที่มีการส่งภาพยนตร์เป็นสินค้าออกที่สำคัญจึงจัดเป็นสองลัทธิซ้อนแฉงกันอยู่กล่าวคือประการแรกภาพยนตร์เป็นสินค้าออกที่สร้างรายได้นำเงินตราเข้าประเทศมหาศาล ซึ่งตลาดของภาพยนตร์ทั่วโลกมีผู้บริโภคนับพันล้านคนต่อปี และประการที่สองเป็นการเผยแพร่สินค้าอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีของตนเองไปยังประเทศอื่นๆ ตั้งแต่อาหารเครื่องดื่ม เสื้อผ้า เครื่องสำอางตลอดจนถึงรถยนต์ จึงส่งผลกระทบต่อประเทศต่างๆ ในการส่งเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรมและบริโภคนิยม กลายเป็นวัฒนธรรมประเทศ และเกิดผลเสียให้สังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย

การผลิตภาพยนตร์ไทยจึงมีความสำคัญเป็นส่วนหนึ่งในการยับยั้งวัฒนธรรมข้ามชาติ ให้คนในสังคมหวงกลับมาใช้ภูมิปัญญาและมองตนเองมากขึ้น รัฐไม่ควรมองข้ามความสำคัญของสื่อภาพยนตร์แต่ควรพิจารณาบทบาทของรัฐที่มีส่วนในการสนับสนุนอย่างจริงจังจากประเทศต่างๆ ในเอเชีย เช่น จีนอินเดีย โดยเฉพาะเกาหลี ที่กำลังก้าวเข้ามามีบทบาทสำคัญในภูมิภาคนี้ อันเป็นผลสืบเนื่องจากที่ภาครัฐให้ความสำคัญและสนับสนุนสื่อภาพยนตร์ ดังนั้นการที่รัฐบาลไทยช่วยเหลือสนับสนุนมิใช่เพียงแคผู้สร้าง หรือผลผลิตเท่านั้นแต่ต้องรวมไปถึงตั้งคณะกรรมการการเรียนการสอนวิชาการภาพยนตร์ในสถาบันต่างๆ ทั้งด้านวิจัย ทฤษฎี ปฏิบัติ ด้านบุคลากร อุปกรณ์ และสถานที่ให้เป็นรูปธรรมทัดเทียมการศึกษาวិชาการด้านภาพยนตร์ของนานาชาติ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมด้านการผลิตและการจัดจำหน่ายโดยสนับสนุนนักผลิตนักสร้างภาพยนตร์หน้าใหม่เพื่อให้เกิดการแข่งขันกันมากขึ้น แก้ไขปัญหาการจัดฉายภาพยนตร์ภายในประเทศ จัดเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติ เป็นต้นสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในอันที่จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยสู่เป้าหมายสากลและสร้างความเข้มแข็งให้กับศิลปะและวัฒนธรรมของชาติได้อีกด้วย.

ประเภทของภาพยนตร์ขนาดสั้น

หนังที่มีความยาวไม่เกิน 30 นาที ทั้งที่ใช้การแสดงสด (Live action) และเทคนิคอนิเมชัน จัดเป็นหนังสั้น แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1. หนังอนิเมชัน (Animation) หนังอนิเมชันหรือหนังการ์ตูน เป็นส่วนหนึ่งของทัศนศิลป์

เป็นที่นิยมแพร่หลาย และถือเป็นวัฒนธรรมมวลชนด้วย หนังอนิเมชันเป็นงานสร้างสรรค์ ที่อาศัยเอกสารที่เป็นเอกสารที่สวนไว้สำหรับการใช้งานที่ออกสู่สายตาเท่านั้น ไม่รวมภาคที่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ศิลปะ ที่มุงาน และระยะเวลายาวนาน จึงต้องให้ความพยายาม มีความอดทนสูงในงานผลิต ไม่วาทกรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสำคัญของการผลิตหนังอนิเมชันคล้ายคลึงกับหนังที่ใช้การแสดงสด แต่แทนที่จะใช้คนแสดงกลับใช้การเขียนภาพ และใช้วัตถุต่างๆ สร้างให้เกิดการเคลื่อนไหวได้ เช่น ดินน้ำมัน หุ่นคัท-เอาท์ หรือการใช้การแสดงสดที่ให้เทคนิคการถ่ายทำต่างๆ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

ปัจจุบันการทำหนังอนิเมชันมีการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยเข้าช่วยการเขียนภาพ สร้างภาพเคลื่อนไหว การทำภาพพิเศษต่างๆ ตลอดจนใช้การลำดับภาพตัดต่อและใส่เสียง จึงทำให้กระบวนการผลิตหนังอนิเมชันสั้นลงและง่ายขึ้น

2. หนังทดลอง (Experimental Film) การทำหนังทดลองมีมานานแล้วตั้งแต่อดีต เช่น ในสมัยของ George Melies ผู้กำกับชาวฝรั่งเศส ที่พยายามคิดทดลองเทคนิคต่างๆ ที่นำมาใช้ในภาพยนตร์ยุคแรกๆ ต่อมาภายหลังมีการทดลองใช้หนังสื่อความหมายในรูปแบบอื่นๆ เช่น ในยุคทศวรรษที่ 1930-1940 ที่พยายามทดลองโดยการปล่อยให้หนังไหลไปตามเหตุการณ์โดยไร้ต้องมีเรื่องราวหรือเรื่องที่คนดูคาดหวังไว้ เป็นรูปแบบของทัศนศิลป์ที่บริสุทธิ์ หรือการใช้มือถือกล้องถ่ายในยุคของคนทำหนังอิสระแนว avant-garde หรือ underground และยังมีการใช้ฟิล์ม 16 มม. และ 8 มม. ในยุค 1950-1960 ก็ยังทำมีต้นใช้ทำหนังส่วนตัวได้ง่ายขึ้น

ในช่วงทศวรรษ 1970 และ 1980 ความนิยมใช้กล้องวิดีโอที่สามารถพกพาไปที่ต่างๆ ได้ทำให้เกิดศิลปินรุ่นใหม่ๆ ขึ้น มีการทดลองสร้างสรรค์ภาพต่างๆ ที่ตัวเองต้องการ เช่น Video Walls, Video Art ในสหรัฐอเมริกา

นับตั้งแต่ทศวรรษ 1990 จนถึงปัจจุบัน มีการประยุกต์สื่อเข้าด้วยกันเรียกว่า Multimedia กลายเป็นเครื่องมือสำหรับคนรุ่นใหม่ที่ใช้สร้างผลงานของตนเองรูปแบบใหม่ๆ ทำให้เส้นแบ่งระหว่างภาพยนตร์และวิดีโอเริ่มเลือนลาง

เนื้อหาของหนังทดลองส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่แต่งขึ้น เช่น อาจเป็นเรื่องเดียวกับแนววิทยาศาสตร์ (Sci-fi short) โลกแห่งจินตนาการ อวกาศ พลังงานทางวิทยาศาสตร์ไปสู่ความเป็นจริง, แนวอุปมาแฝง (Metaphorical Short) โดยใช้การเปรียบเทียบให้เห็นถึงความเป็นจริง, แนวแฟนตาซี (Fantasies) เป็นโรคแห่งจินตนาการอีกประการหนึ่งให้เห็นถึงความเพ้อฝัน ช่วยเยียวยาความปวดร้าวต่างๆ ทางจิต, แนวตลก ล้อเลียน (Parodies) เช่น ใช้ล้อเลียนบุคคลเหตุการณ์ ให้ตลกขบขัน, แนวบันทึกความทรงจำ (Memories) เป็นเรื่องเกี่ยวกับความทรงจำของใครบางคนให้เห็นในแง่มุมต่างๆ เป็นต้น

3. หนังองค์กร (Corporate Film) คือ หนังที่บริษัทธุรกิจการค้าประเภทต่างๆ หรือสถาบันที่ไม่ใช่การค้าองค์กรหรือหน่วยงานรัฐบาลสร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ เช่น แนะนำสินค้าใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อธิบายแนวความคิดใหม่ๆ หรือกลวิธีใหม่ๆ ใช้สำหรับการให้ความรู้ให้การศึกษา และฝึกหัดเจ้าหน้าที่ เป็นต้น เดิมเรียกว่า Industrial แต่ในปัจจุบันเรียกว่า Corporate

วัตถุประสงค์ของหนังองค์กรยังใช้เพื่อเป็นการสื่อสารให้ข้อมูลขององค์กรเพื่อเน้นให้คนดูเข้าใจ หรือยืนยันเป้าหมายวัตถุประสงค์และเตือนความทรงจำ ซึ่งหนังส่วนใหญ่เหล่านี้ผลิตขึ้นมา รูปของวิดีโอมากกว่าจะใช้ฟิล์มภาพยนตร์ มีการใช้ภาพเทคนิคพิเศษ เช่น คอมพิวเตอร์กราฟฟิค, อนิเมชัน, สารคดีหรือการแสดง เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มคนดูและบรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัทที่วางไว้

4. หนังสโฆษณา (Commercials) หนังสโฆษณาเป็นหนังที่สั้นมากโดยทั่วไปมีความยาวเพียง 15 วินาที หรือ 30 วินาที แต่ให้พลังมหาศาลกับคนดูโครงสร้างของภาพยนตร์โฆษณามีตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบโครงสร้างสั้นๆ ข้อขัดแย้งในตอนแรกๆ จากนั้นเป็นการชักจูงคนดูให้แก้ไขปัญหาคือข้อขัดแย้งด้วยการซื้อสินค้านั้น เนื้อหาของหนังสโฆษณาลักษณะที่ตรึงจ้องเป็นงานที่ทำขายสำหรับคนหนุ่มสาวที่จะแสดงความสามารถของตนเอง แต่ถึงกับหนังสโฆษณาต่างจากหนังสสั้นอื่นคือ มีการลงทุนสูงและวัตถุประสงค์หลักคือการขายสินค้า โดยการใช้สื่อโทรทัศน์เป็นเครื่องมือมากกว่าจะเป็นงานสร้างสรรค์เพื่อสังคมหรือศิลปะเป็นหลักอย่างเรื่อกีฬา ยังมีหนังสโฆษณาเพื่อสังคม (Public Service Announcements หรือ PSA) เป็นหนังสโฆษณาที่ชี้ให้เห็นถึงความหวังโยของสังคมหรือเตือนให้คนในสังคมระมัดระวังภัยต่างๆ หรือให้คนในสังคมรวมพลังเพื่อประโยชน์กับส่วนรวม เป็นต้น

ในปัจจุบันการโฆษณาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสื่อโทรทัศน์ ได้พัฒนาไปเป็นรูปแบบใหม่ๆ มากขึ้นที่คนดูเกือบไม่สังเกตเห็น เช่น โฆษณาแฝงในรายการโทรทัศน์หรือการให้สินค้าสอดแทรกในหนังบันเทิงที่เป็นรูปแบบหนึ่งของการโฆษณาแฝงด้วย เป็นต้น

5. มิวสิควีดีโอ (Music Videos) มิวสิควีดีโอเป็นหนังสสั้น แต่ใช้เพลง ดนตรี และทำนองเป็นพลัง ไม่เน้นเนื้อเรื่องแต่ใช้ภาพเป็นเพียงส่วนประกอบเติมแต่งให้กับเพลงและดนตรีมิวสิควีดีโอจึงเป็นงานสร้างสรรค์เพื่อการค้าในธุรกิจเทปเพลงเป็นหลัก

อย่างไรก็ตาม ทั้งหนังสโฆษณาและมิวสิควีดีโอมักเป็นที่ฝึกฝนประสบการณ์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงมาแล้วหลายราย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ปัจจัยสำคัญของภาพยนตร์ขนาดสั้น

1. ความยาว (Length) ความยาวของหนังสสั้นเป็นปัญหาของคณาทำหนังหน้าใหม่อยู่เสมอ

มักมีคามว่าหนังสสั้นควรมีความยาวแน่นอนหรือไม่และความยาวเท่าใดจึงเหมาะสมที่สุดกฎเกณฑ์เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวณไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความยาวของหนังสือมีไม่แน่นอน ในปัจจุบันที่สร้างกันมักมีความยาวตั้งแต่ 1-30 นาที แต่อย่างไรก็ตาม ความยาวของหนังสือที่เหมาะสมคือความพอดีหรือลงตัวนี้อยู่ที่หนังสือสามารถตอบสนองเรื่องได้อย่างพึงพอใจแล้วหรือยัง ทั้งหมดจึงขึ้นอยู่กับผู้กำกับที่จะตัดสินใจว่าการเล่าเรื่องเกินพอดีหรือขาดความพอดีซึ่งมีผลทำให้หนังสือต้ออด ยืดขาด หรือหนังสือเร็ว เรื่องขาดหายไปจนไม่รู้เรื่อง เป็นต้นสำหรับหนังสือเรียนมักมีข้อบกพร่องเล็กๆ น้อยๆ ที่ควรแก้ไขในเรื่องความยาวคือความกังวลว่ากลัวคนดูไม่รู้เรื่อง จึงมักต้องการ “พูดมาก” ในหนังสือรวมทั้งความอ่อนประสพการณ์ที่ไม่สามารถ “แรกช้อด” ให้คนดูเข้าใจหนังสือของตนเองได้ จึงกลายเป็นหนังสือ พูดน้อย หรือ ห้วนไป

2. แก่นเรื่อง (Theme) แก่นเรื่องหรือความคิดหลักของเรื่อง มีผู้ให้ความหมายต่างๆ ดังนี้ (Laura Shamas, 1991) คือ “สาระหรือจุดเป้าหมายที่เรากำลังพยายามเข้าถึง”

(Irwin R. Blacker, 1986) กล่าวว่าแก่นเรื่อง คือ “ความคิดลึกซึ้งที่เป็นนามธรรม หรือความคิดที่ยึดโครงสร้างของ เรื่อง และนำเสนอมานตัวละคร เป็นแก่นชั้นของการแสดงทั้งหมด”

แก่นของเรื่องจึงเป็นศูนย์กลางของความคิดหลักที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดที่ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการสื่อสารกับคนดู หรือต้องการบอกคนดู นอกจากนี้ความคิดหลักนี้ยังตัวคอยยึดเรื่องราวหรือเนื้อเรื่องทุกส่วนขององค์ประกอบของเรื่องเข้าด้วยกัน

แก่นของเรื่องจึงเป็นสิ่งสำคัญ อุบัติมาดังเรือที่มิหางเสือ เพราะเมื่อใดที่เรือขาดหางเสือก็ลลารถข้ามฝั่งได้ ชีวิตมนุษย์ก็เช่นกัน หากขาดความคิด ไร้จุดหมายก็ทำให้ชีวิตล้นลงได้ ฉะนั้นในการสร้างหนังสือต้องมีสิ่งสำคัญในการสื่อสารที่เราต้องพยายามเข้าถึงคนดูให้ได้ จึงจะทำให้ผลงานนั้นเกิดคุณค่าขึ้นความคิดหลักของเรื่องส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สังคม สภาพแวดล้อม เช่น ความรัก, การพลัดพราก, ความพยายามเอาชนะความแค้น, ความเสียสละ, ความเอื้ออาทร, ความอดทน เป็นต้น

ในหนังสือบทหนังทั่วไปอาจมีมากกว่า 1 ความคิดหลัก เป็นความคิดรองซึ่งควรเป็นตัวเสริมความคิดหลักใหญ่เพื่อให้เรื่องมีความหนักแน่นและชัดเจนขึ้น แต่ในหนังสือหนังควรมีความคิดหลักทุกเรื่องเสมอไป หรือมีแต่ไม่เน้น ก็มีบ้างที่เห็นอยู่ทั่วไป เช่น หนังสือ หรือหนังตลกที่ไม่จำเป็นต้องเด่น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ตามความเหมาะสมของผู้กำกับและที่สำคัญผู้กำกับต้องระลึกเสมอว่าความคิดหลักของเรื่องไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับคนดูเสมอไป แต่ให้คนดูไม่มีโอกาสไตร่ตรองสำรวจความคิดของตนเอง เป็นการจัดจินตนาการและทำให้เกิดความคิดทางสติปัญญาขึ้น

3. ความขัดแย้ง (Conflict) ความขัดแย้ง เป็นการกำหนดความต้องการหรือตั้งเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งให้กับตัวละคร แล้วสร้างอุปสรรคให้ตัวละครแก้ปัญหาหรือพยายามบรรลุ

เป้าหมายนั้น หมายความว่าตัวละครต้องพบกับอุปสรรคคอยขัดขวางและจำเป็นต้องเอาชนะ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปสรรคเพื่อการแก้ปัญหาข้อขัดแย้ง หากเพิ่มข้อขัดแย้งก็ยิ่งทวีความรุนแรงเข้มข้นขึ้น และจะคลี่คลายลงเมื่อความต้องการหรือเป้าหมายนั้นได้รับการตอบสนองและบรรลุผลแล้ว

การสร้างความขัดแย้งในนิยายหรือในบทภาพยนตร์นั้น คนเขียนบทต่อเริ่มที่การวางประเด็นของเรื่องไว้ล่วงหน้าก่อนหรือจะลงมือเขียนบท เป็นประโยคหลักสำคัญ (Premise) ซึ่งหมายถึงการวางประเด็นประโยคสั้นๆ ไม่เกินหนึ่งประโยค เพราะหากยาวๆ จะทำให้ลึบลง โดยใช้คำถามว่า "อะไรจะเกิดขึ้น ถ้า..." (What if...) ที่ใช้ในหนังบันเทิงทั่วไป เช่น

"อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนชั่วกลายเป็นวีรบุรุษ"

"อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าแซมปีโรลลอร์ดบอลเป็นดี"

"อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเรือไททานิค และจules และจules เกิดขึ้นบนเรือ Titanic"

"อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าแม่แมวไม่ลงรอยกับลูกแมว"

"อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเกิดแผ่นดินไหวในกรุงเทพฯ"

ประโยคหลักสั้นๆ เหล่านี้จะช่วยระบุเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ โดยกำหนดความต้องการของตัวละครแล้วจึงสร้างอุปสรรคให้เกิดขึ้นขัดแย้งกับตัวละครเพื่อบรรลุความต้องการนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ความขัดแย้งนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องราวของความรุนแรง

ความขัดแย้งมีหลายประเภท คือ

1. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล
2. ความขัดแย้งระหว่างคนกับสังคม
3. ความขัดแย้งภายในใจของตนเอง
4. ความขัดแย้งระหว่างคนกับธรรมชาติ

ความขัดแย้งในแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายแบบรวมกัน จะช่วยดึงความสนใจของคนดูไปยังตัวละครหลัก เช่น เมื่อตัวละครหลักหรือพระเอกนางเอก ต้องเผชิญกับสิ่งหรือคนที่เลวร้าย อำนาจที่ไม่เป็นธรรม สังคมที่แร้นแค้นเอกรักร หรือธรรมชาติที่วิปริตแปรปรวน ผู้กำกับต้องสร้างจุดเชื่อมของอารมณ์ระหว่างคนดูกับตัวละคร โดยแสดงความต้องการ สาเหตุของตัวละครออกให้เห็นอย่างชัดเจน

(Syd Field, 1994) ความขัดแย้งมีความสำคัญมากในบทภาพยนตร์ เพราะ "ละครก็คือความขัดแย้ง หากปราศจากความขัดแย้งก็จะไม่เกิดตัวละคร หากปราศจากตัวละครก็จะไม่เกิดแอ็คชั่นก็จะมีเรื่องราว หากปราศจากเรื่องราวก็จะไม่บทภาพยนตร์ "

4. เหตุการณ์เดียว (One primary event) หากเปรียบเทียบหนึ่งสั้นกับเรื่องสั้น (Short story) มีส่วนที่คล้ายกัน คือ เรื่องสั้นไม่ยาวเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นหรือนำเค้าโครงมาจากประสบการณ์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จริง คนอ่านมักมีวัตถุประสงค์ในการอ่านต่างกัน คือเพื่อใช้เวลาว่าง เช่น ก่อนนอนนั่งรอเพื่อน รอคิว รอคือเครื่องบิน เผื่อคนไข้ นั่งจิบกาแฟและสามารถอ่านจบเรื่องได้ในเวลาจำกัด ดังนั้นเนื้อเรื่อง จึงง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน มีความยาวไม่มากนักต้องอาศัย เหตุการณ์หลักที่เกิดขึ้นเพียงเหตุการณ์เดียว ในการเล่าเรื่องเพื่อให้เหมาะสมกับเวลา มิฉะนั้นเรื่องจะซับซ้อนจนกลายเป็นเรื่องราวที่ต้องใช้เวลาอ่านทั้งวันหรือหลายวันไป

เหตุการณ์หลักในหนังสือสั้นควรมีเพียงเหตุการณ์เดียวที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง หรืออาจกินระยะเวลาในหนึ่งหลายวัน หรือหลายอาทิตย์ก็ได้ เช่น เรื่อง *The Lunch Date* (1991) ของ Adam Davidson เป็นภาพยนตร์ขาวดำ ความยาว 12 นาที มีเหตุเกิดขึ้นที่สถานีรถไฟเพียง เหตุการณ์เดียว เมื่อหญิงแก่ที่มีนิสัยจู้จี้เข้าใจว่าสลัดอาหารที่เธอนำมาวางไว้บนโต๊ะอาหารในร้าน คาเฟ่ที่สถานีรถไฟถูกคนเร่ร่อนนั่งกิน เธอพยายามแย่งกลับคืนแต่ชายเร่ร่อนนั้นไม่ยอม เธอ จึงไล่ล้อมจี้มผักกิน ชายนั้นก็ยอมแบ่งให้เธอกิน หลังจากนั้นชายเร่ร่อนยังซื้อกาแฟมาให้เธออีกด้วย และในที่สุดเธอก็รู้ภายหลังว่าสลัดของเธอที่แท้จริงยังคงวางอยู่บนโต๊ะ โดยมีได้มีผู้ใดแตะต้อง อาหารของเธอเลย ส่วนในเรื่อง *Le poulet* (*The Chicken*, 1963) ความยาว 5 นาทีของ Claude Bern ได้รับรางวัล Academy Award เป็นภาพยนตร์ฝรั่งเศสขาวดำ ความยาว 15 นาที มี ระยะเวลาในหนึ่งกินเวลาหลายวัน เป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กที่ชอบโกหกตัวผู้พี่ที่พ่อแม่ซื้อมาให้เพื่อที่จะฆ่า เป็นอาหารในเย็นวันอาทิตย์ เด็กน้อยพยายามทำให้พ่อกับแม่เชื่อว่าเป็นแม่ไก่เพื่อที่จะไม่ให้โดน ฆ่า โดยเข้าไปขโมยไข่ในตู้เย็นแล้วนำไปวางไว้ในเล้าพ่อไก่ การช่วยเหลือพ่อไก่ครั้งนี้ได้ผลพ่อไก่ไม่ ถูกฆาตกรกระทั่งวันหนึ่งเมื่อไก่ตัวผู้เกิดขึ้นขึ้นมาทำให้พ่อแม่ตกใจจึงจะฆ่าไก่ตัวนั้นเสีย แต่เด็ก น้อยคนนี้ก็ขอชีวิตไว้ เมื่อพ่อแม่เห็นความรักของลูกชายที่มีต่อไก่ก็เลยยอมให้ลูกชายเลี้ยงไก่ ตัวนั้นเป็นสัตว์เลี้ยงต่อไป

5. ตัวละครเดียว (One Major Character) ผู้สันทัดในการเขียนบทบางคนนี้ให้ความหมาย ตัวละครไว้ที่น่าสนใจ

(Irwin R. Blacker, 1986) "ตัวละครในภาพยนตร์ คือ การแสดงของคนที่มีลักษณะ บุคลิกของคนตามที่เรารู้จักไว้เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการแสดง

(Syd Field, 1994) "ตัวละคร คือ มุมมองหรือวิธีมองโลก" หมายถึง วิธีทัศนหรือวิธีที่ตัว ละครมองโลกในแง่มุมต่าง ๆ ตัวละครของเราอาจเป็นนักเรียน ครู แม่ค้า ตำรวจ พ่อ แม่ ที่มี มุมมองแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมและพื้นเพหลังของแต่ละคน

การสร้างตัวละครในนวนิยายและเรื่องสั้น ผู้แต่งอาจอธิบายรายละเอียดลักษณะของตัว ละครได้ภายในเวลาเพียงนิดเดียวก็สามารถถ่ายทอดสิ่งสำคัญทุกอย่างที่เกี่ยวกับตัวละครให้กับผู้ เองสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ่านได้ สำหรับละครเวทีต้องเน้นที่บทสนทนา ต้องแบ่งสัดส่วนของบทบาทซึ่งกันและกันบนเวทีที่มีข้อจำกัดทางแอคชั่น ดังนั้นโลกของละครเวทีจึงใช้สัญลักษณ์ช่วยเติมแต่งให้เข้าใจตัวละครมากกว่าในโลกของหนังตัวละครและเหตุการณ์มีความสำคัญ เพราะการเล่าเรื่องในหนังจะใช้เล่าน่าตัวละคร ผ่านเหตุการณ์ จึงจะเห็นการกระทำหรือแอคชั่นของตัวละครคนดูไม่ต้องการแคเห็นตัวละครพูดกันไปตามเท่านั้น แต่ต้องการรู้ในแง่มุมมองต่างๆของตัวละคร ทั้งรูปร่างหน้าตา จิตใจ ความรู้สึกนึกคิด ทำไมตัวละครจึงต้องทำเช่นนั้น มีแรงจูงใจอะไร หลีกเลี้ยงได้หรือไม่ คนดูจะเข้าใจและมีอารมณ์ร่วมไปกับตัวละครถึงขั้นชยชนะ พายแพ้ ล้มเหลว มีความหวังโย เข้าข้างหรือเป็นศัตรูกับตัวละครก็ช่วยร่วมทุกข์ร่วมสุข กับตัวละคร และชอบหรือไม่ชอบตัวละครนั้น

ในหนึ่งบันเทิงทั่วไปที่มีความยาวประมาณ 2 ชั่วโมง โดยปกติมีตัวละครหลัก 3-5 ตัว บางเรื่องมี 6-7 ตัวก็มีฉันทิในหนึ่งสั้นให้ตัวละครหลักเพียงตัวเดียว และต้องสร้างตัวละครให้มีความน่าสนใจเท่ากับตัวละครในหนึ่งบันเทิงเนื่องจากในหนึ่งสั้นมีเวลาจำกัด ไม่มากพอสำหรับพัฒนาโครงเรื่องที่ซับซ้อน มีตัวละครมากมาย เรื่องสั้นจึงต้องอาศัยตัวละครหลังเพียงตัวเดียวที่ไปสัมผัสกับตัวละครหรือปัญหาอื่น แล้วเผยให้คนดูเห็นบางสิ่งบางอย่างที่น่าสนใจ หรือบางเรื่องที่คนดูไม่เคยรู้เกี่ยวกับตัวละครนั้น หนึ่งบางเรื่องก็เผยให้ตัวละครเองพบเห็นในสิ่งที่ประหลาดใจก็มี

การสร้างตัวละครให้มีความน่าสนใจ อยู่ในความทรงจำของคนดูเสมือนว่ามีตัวตนอยู่จริงในโลก เรื่องทำให้คนดูเกิดความเชื่อ สำนึกใหญ่ขึ้นอยู่กับความเชื่อในการกระทำ พฤติกรรม เนื้อเรื่อง หรือตัวเอง ได้อย่างกลมกลืน มีความลุ่มลึกในมิติของอารมณ์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะช่วยความเชื่อใจในสิ่งที่จิตใจคนดูได้

อย่างไรก็ตามการสร้างตัวละครในหนึ่งมักให้ตัวละครมีความคลุมเคลือไม่ชัดเจน สร้างความลึกลับ และมีบางส่วนที่ไม่รู้เกี่ยวกับตัวละคร เพื่อให้เกิดผลบางประการกับตัวละคร ให้เร้าเร้นกับเป็นคนจริง ๆ ธรรมชาติคนหนึ่งที่เร้าเร้นเห็นทั่วไป เช่น เราไม่รู้ว่เด็กชายในเรื่อง Le Fledgling (1963) ทำไมเกิดความสงสัยว่ไปไม่ยอมให้ถูกฆ่าเป็นอาหาร หรือหญิงแก่ในเรื่อง The Lunch Date (1991) จึงต้องเป็นคนที่มีนิสัยหุนหันิดใจ ไมโอบอ้อมอารี เป็นต้นถึงแม้ว่าเราต้องการเข้าใจแรงจูงใจของ ตัวละครว่าทำไมจึงทำเช่นนั้น แต่หนึ่งก็มักสร้างคลุมเคลือให้กับตัวละคร เร้าเร้นให้คนดูหาคำตอบเอง

6.ความต้องการ (Need & Want)ความต้องการของตัวละคร คือสิ่งที่ตัวละครอยากเอาชนะ อยากได้ต้องการให้ได้มาต้องการบรรลุในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระหว่างเนื้อหาขององเรา เราต้องกำหนดความต้องการของตัวละครตั้งแต่อ่อนการเขียนบทโดยกำหนดว่อะไรคือความต้องการของตัวละครเช่น เนื้อเรื่องเกี่ยวกับคนตัวเล็ก ๆ ที่ต้องการเอาชนะ ความอยุติธรรมของสังคม คนที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สว่นไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่การณใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการเอาชนะความเกลียดด้วยความรัก เป็นต้น และความต้องการนี้จะเป็นตัวผลักดันผ่าน แอ็คชั่นของตัวละคร จากนั้นจึงส่งอุปสรรคขัดขวางความต้องการนั้น เรื่องของเราจึงมีความ กดดันทางด้านอารมณ์เพราะมีความขัดแย้ง ขัดแย้งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเล่าเรื่องจึงควร ระลึกเสมอว่าละครคือความขัดแย้ง และที่สำคัญความต้องการนี้จะช่วยทำให้โครงเรื่องพัฒนาไป อย่างมีทิศทาง ดังนั้นผู้กำกับเรื่องสั้นหรือนักเขียนหน้าใหม่ไม่ควรมองข้ามจุดนี้ไป

ความรู้พื้นฐานทางด้านจิตวิทยาสามารถช่วยคนเขียนบทได้ซึ่งในหนังสือสั้น (หรือในหนังสือ บันเทิง เรื่องราว เช่นเดียวกัน) ความต้องการของตัวละครหลักมักมีหลายระดับ มีความซับซ้อน เช่น ตัวเอกของเรื่องเป็น นักมวยที่ต้องการเอาชนะคู่ต่อสู้ที่เก่งกว่า เขาจึงต้องฝึกซ้อมอย่างหนัก ในขณะที่เดียวกันแฟนสาวกำลังจะจากไปเพราะไม่เข้าใจการต่อสู้ครั้งนี้มีความหมวมมาก เพียงใด เขาจึงต้องการให้เธออยู่ แต่ในที่สุดเธอก็กลับมาเป็นกำลังใจให้เขาต่อสู้จนได้พบชัยชนะใน ครั้งนี้เราจะเห็นว่าความต้องการของเขาคืออะไรทำไมเขาจึงต้องการเช่นนั้น และความต้องการที่ เบนแรงจูงใจที่สำคัญของเขาคืออะไร

ดังนั้นทั้งละคร หนังสือบันเทิง และหนังสือสั้น ส่วนใหญ่มักตั้งคำถามก่อนลงมือเขียนบทว่า ความต้องการของตัวละครหลักคืออะไรทำไมจึงต้องเป็นเช่นนั้นและอะไรที่เป็นแรงจูงใจของความ ต้องการที่จำเป็นนั้น เพื่อนำไปใช้อธิบายตัวละครหลักและเพื่อจะไปใช้สร้างเป็นโครงสร้างของบท หนึ่งต่อไป

7. โครงสร้างของบท (Structure) โครงสร้างของบทตรงกับภาษาอังกฤษว่า Structure มา จากคำว่า Struct ซึ่งหมายถึง "สร้าง" หรือ "ประกอบเข้าด้วยกันจะเหมือนกับการสร้างรถหรือ ประกอบรถยนต์ ในความหมายอื่นๆ ของโครงสร้าง คือ "ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับทั้งหมด (The part and the whole)

โครงสร้างของบทเป็นรูปแบบในการเขียนบทภาพยนตร์ที่จะช่วยยึดปัจจัยสำคัญของ การ เล่าเรื่องเข้าไว้ด้วยกัน คล้ายกับน้ำแข็งก้อนยูนิตสี่เหลี่ยมที่ยึดน้ำให้เป็นรูปทรงก้อนสี่เหลี่ยมแต่ มอง ไม่เห็น ถ้าหากไม่มีโครงสร้างน้ำแข็งก็จะกลายเป็นน้ำของเหลว โครงสร้างจึงเป็นความสัมพันธ์ ระหว่างส่วนย่อยกับทั้งหมด (the whole) คล้ายๆ กับการเล่นหมากรุก ซึ่งประกอบด้วย ตัวเดิน เช่น ขุน ไคน ม้า เรือ เบี้ย กระดานหมากรุก คนเล่น และที่สำคัญที่สุดคือต้องมีกฎเกณฑ์กติกา ทั้ง ส่วนย่อยและ ทั้งหมดจึงสัมพันธ์กัน ถ้าหากขาดปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งก็ไม่สามารถเล่นหมากรุกได้ เช่นเดียวกันเนื้อเรื่องเป็นทั้งหมด ส่วนย่อยที่เป็นองค์ประกอบคือ แอ็คชั่น ตัวละคร ฉาก ซีควนส์ องค์ I, II, III, เหตุการณ์ สถานการณ์ ดนตรี สถานที่ ฯลฯ ทั้งหมดล้วนสร้างขึ้นมาเป็นเรื่อง นั้นเองดังนั้นโครงสร้างจึงเป็นตัวยึดทุกสิ่งทุกอย่างเข้าด้วยกันเป็นทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงเรื่องของหนังโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ตอนแรก เรียกว่า การเปิดเรื่อง (Set up) เป็นส่วนที่ให้เห็นพื้นเพของเรื่อง เวลา อารมณ์ปัญหาเพื่อบอกให้คนดูได้รู้ก่อนที่จะนำพาคนดูไปพบกับเรื่องราวต่างๆ หรือเป็นการส่งสัญญาณเพื่อบอกแนวทางหรือทิศทางของเรื่องที่จะดำเนินไป ในหนังบันเทิงเรื่องยาวอาจใช้เวลา 120 นาที หนังสั้นไม่มีกำหนด แต่ต้องไม่เกิน 30 นาที รวบรัดและเข้าใจได้อย่างรวดเร็วที่สุดในส่วนเปิดเรื่องของ องค์ 1

ในองค์ 2 หรือตอนที่สอง เรียกว่า การเผชิญหน้า (Confrontation) เป็นช่วงที่ให้เห็นตัวละครเผชิญกับอุปสรรคแล้วอุปสรรคเล่า เห็นความต้องการของตัวละครหลักซึ่งแรงขับเคลื่อนเรื่องทั้งหมดให้ดำเนินไปข้างหน้าได้นั้น เกิดจากความต้องการของตัวละครที่ต้องการเอาชนะหรือการให้ได้มาซึ่งการครอบครองหรือการบรรลุความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในระหว่างการดำเนินเรื่องของบทในหนังสั้นจะเป็นส่วนที่มีเนื้อหามากที่สุด

องค์ 3 คือตอนสุดท้ายของเรื่อง (Climax & Resolution) กล่าวถึง ตัวละครหลักว่าจะมีผลลงเอยอย่างไร หลังจากเผชิญหน้ากับอุปสรรคต่างๆ นานา เช่น ตัวละครตายหรือไม่ ล้มเหลวหรือประสบความสำเร็จ แต่งานหรือแยกทางกันเดิน ชนะหรือแพ้ เป็นต้น ถือเป็นจุดวิกฤตสูงสุด (Climax) และจุดตื่นเต้นที่สุดของหนัง ส่วนบทส่งท้าย (Resolution) อาจเป็นข้อดีเดียวหรือจากเดี๋ยวลี้ลับ เพื่อเป็นบทสรุปให้กับคนดู

โดยปกติโครงเรื่องจะเริ่มตามลำดับ ตั้งแต่องค์ 1 เปิดเรื่อง องค์ 2 การเผชิญหน้า องค์ 3 บทส่งท้าย แต่อย่างไรก็ตาม โครงเรื่องไม่จำเป็นต้องดำเนินไปตามนั้น ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการเล่าเรื่อง โดยโครงเรื่องจะทำหน้าที่คล้ายกับรูปแบบที่คอยรักษาตัวละครให้อยู่กับร่องกับรอยที่เรื่องจะดำเนินไป มิฉะนั้นจะสร้างความน่าเบื่อและหงุดหงิดให้กับคนดูได้

8. ปุ่มหลัง (Backstory) ปุ่มหลังของเรื่อง คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าภาพยนตร์จะเปิดเรื่องขึ้น และเหตุการณ์ในอดีตจะส่งผลกระทบต่ออารมณ์ของตัวละครหลัก ปุ่มหลังของเรื่องนี้มีความสัมพันธ์กับความต้องการของตัวละครที่คนเขียนบทต้องรู้ล่วงหน้าก่อนลงมือเขียนบท แต่ไม่จำเป็นต้องปรากฏอยู่ในบท ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยสร้างความเป็นมาที่น่าเชื่อถือให้กับตัวละครในช่วงปัจจุบันที่ปรากฏในเรื่อง เช่น ตัวละครทำไมจึงมีความหวาดกลัวในเรื่องของความรัก หรือทำไมจึงมีความขี้ขลาด ดังนั้นปุ่มหลังของเรื่องจะช่วยอธิบายความสัมพันธ์ของพฤติกรรมตัวละครในปัจจุบันของเรื่องได้ และสิ่งสำคัญ ปุ่มหลังของเรื่องไม่ควรวางกันเหตุการณ์ในปัจจุบัน หรือห้ามมากเกินไปก็อาจเป็นการทำลายการเล่าเรื่องได้

การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

รักศาสตร์ วิวัฒน์สินอุดม(2544) การเล่าเรื่องนั้นสันนิษฐานว่าถือกำเนิดมาตั้งแต่มนุษย์ยุคโบราณ มีการเล่าเรื่องราวต่างๆ จากที่พบเห็น จากความทรงจำ จากประสบการณ์ หรือจากคำบอกเล่า อาจมีการร้องเพลง แสดงท่าทางประกอบ อยู่หน้ากองไฟในถ้ำคนเล่าเรื่องอาจมีคนเดียว เป็นกลุ่ม หรือหลายคนก็ได้ เมื่อเวลาผ่านไปหลายร้อยหลายพันปี วิธีการเล่าเรื่องก็พัฒนาขึ้น มีปัจจัยสำคัญเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการเล่าเรื่องเพื่อให้เนื้อเรื่องดำเนินไปข้างหน้าบรรลุเป้าหมายของการสื่อสาร ให้ความรู้ ข่าวสาร การศึกษา และความบันเทิงกับคนดูหรือคนฟัง

ปัจจัยสำคัญของการเล่าเรื่องนี้ประกอบด้วยสาระบางสิ่งบางอย่างที่อยากบอกกับคนดูหรือคนฟังเรียกว่า แก่นเรื่อง โดยบอกให้รู้ผ่าน โครงเรื่อง ซึ่งเป็นตัวกำหนด เวลา สถานที่ ฉาก แอ็คชั่น ส่วนในด้านเนื้อหาการแสดง ต้องมีความขัดแย้งนำไปสู่จุดวิกฤตสูงสุด และจุดนี้ก็มีบทสรุปของเรื่องหรือบทส่งท้ายที่เหตุการณ์คลี่คลาย นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญคือเราต้องให้นักแสดงมีบทพูด เพื่อให้คนดูหรือคนฟังมีความเชื่อ มีความสนใจ และคุ้มค่าสมกับการเฝ้าติดตาม

ดังนั้นบทภาพยนตร์เป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่าเรื่องที่มีปัจจัยสำคัญเดียวกันคือประกอบด้วย แก่นเรื่อง(theme) โครงเรื่อง (plot) การแสดง (drama) ความขัดแย้ง (conflict) จุดวิกฤตสูงสุด (climax) บทสรุปของเรื่อง (resolution) และบทพูด (dialogue) แต่ในการสร้างภาพยนตร์มีข้อได้เปรียบที่มีการใช้เครื่องมือในการควบคุมคนดูให้คอยเฝ้าติดตามอย่างใกล้ชิด ได้แก่ การใช้มุมกล้อง (camera angle) การจัดแสง (lighting) และการตัดต่อ (editing) เป็นต้น นอกจากนี้มุมมอง (point of view) ในภาพยนตร์ ซึ่งหมายถึงการวางตำแหน่งคนดูอย่างไรให้สัมพันธ์กับเนื้อหาในการเล่าเรื่อง ก็มีความสำคัญเปรียบได้กับการบรรยายโวหารในเชิงวรรณกรรม

การเล่าเรื่องราวในภาพยนตร์ต่างจากการเล่าเรื่องด้วยคำพูดหรือข้อความ เพราะเราไม่สามารถถ่ายทอดความคิดของเราได้ เช่น เราเขียนว่า "เด็กคนนี้คิด อยากไปซื้อไอศกรีมในร้าน" แต่ในภาพยนตร์ต้องแสดงให้เห็นแอ็คชั่นว่า เด็กคนนี้กำลังเดินเข้าไปในร้านเพื่อซื้อไอศกรีมและไอศกรีมนั้นเป็นรสอะไร รสช็อคโกแลต หรือวนิลลา เราต้องเผยสิ่งอื่นๆ ที่เขาคิดโดยใช้ภาพแทนความหมาย เช่น แสดงให้เห็นว่าเด็กกำลังมองไปที่รูปไอศกรีม แสดงความอยากได้แวบไปเห็นคนขาย เป็นต้น หรืออย่างน้อยต้องให้ตัวละครพูดว่า "ซื้อไอติมหน่อย" เพื่อให้คนดูได้ยิน แต่อย่างไรก็ตาม เราอาจไม่แน่ใจนักว่าถ้าให้เด็กคิดว่าอยากซื้อไอศกรีมนั้นจริงๆ แล้วเขามีความรู้สึกอย่างไร เพราะคำพูดอย่างเดียวอาจเป็นข้ออ้างของเด็กที่อย่างออกไปเล่นนอกบ้านก็ได้

เพราะฉะนั้นการเขียนบทภาพยนตร์จึงต้องเผยหรือแสดงภาพแอ็คชั่นของตัวละครว่ามีใครทำอะไร ที่ไหน บรรยากาศแวดล้อมเป็นอย่างไร เวลาอะไรและสถานที่ไหน ให้คนดูเห็น และที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะวิธีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การเขียนโครงเรื่องขยาย (treatment) เป็นการเขียนคำอธิบายของโครงเรื่อง (plot) ในรูปแบบของเรื่องสั้น โครงเรื่องขยายอาจใช้สำหรับเป็นแนวทางในการเขียนบทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ บางครั้งอาจใช้สำหรับยื่นขอประมาณได้ด้วย และการเขียนโครงเรื่องขยายที่ดีต้องมีประโยคหลักสำคัญ (premise) ที่ง่าย ๆ น่าสนใจ

5. บทภาพยนตร์ (screenplay) สำหรับภาพยนตร์บันเทิงหมายถึงบท (script) ซีควนส์หลัก (master scene/sequence) หรือ ซีนา리오 (scenario) คือบทภาพยนตร์ที่มีโครงเรื่อง บทพูด แต่มีความสมบูรณ์น้อยกว่าบทถ่ายทำ (shooting script) เป็นการเล่าเรื่องที่ผู้พัฒนามาแล้วอย่างมีขั้นตอนประกอบด้วยตัวละครหลัก บทพูด ฉาก แอ็คชั่น ซีควนส์ มีรูปแบบการเขียนที่ถูกต้อง เช่น บทสนทนาอยู่กึ่งกลางหน้ากระดาษ ฉาก เวลา สถานที่ อยู่ชิดขอบหน้าซ้ายกระดาษ ไม่มีตัวเลขกำกับช็อต และโดยหลักทั่วไปบทภาพยนตร์หนึ่งหน้ามีความยาวประมาณหนึ่งนาที

6. บทถ่ายทำ (shooting script) คือบทภาพยนตร์ที่เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการเขียน บทถ่ายทำจะบอกรายละเอียดเพิ่มเติมจากบทภาพยนตร์ (screenplay) ได้แก่ ตำแหน่งกล้อง การเชื่อมช็อต เช่น คัท (cut) การเลือนภาพ (fade) การละลายภาพ หรือ การจางซ้อนภาพ (dissolve) การกวาดภาพ (wipe) ตลอดจนการใช้ภาพพิเศษ (effect) อื่นๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเลขลำดับช็อตกำกับเรียงลำดับตั้งแต่ช็อตแรกจนกระทั่งจบเรื่อง

7. บทภาพ (storyboard) คือบทภาพยนตร์ประเภทหนึ่งที่อธิบายด้วยภาพ คล้ายหนังสือการ์ตูน ให้ความต่อเนื่องของช็อตตลอดทั้งซีควนส์หรือทั้งเรื่องมีคำอธิบายภาพประกอบ เสียงต่างๆ เช่น เสียงดนตรี เสียงประกอบฉาก และเสียงพูด เป็นต้น ใช้เป็นแนวทางสำหรับการถ่ายทำ หรือใช้เป็นวิธีการคาดคะเนภาพล่วงหน้า (pre-visualizing) ก่อนการถ่ายทำ เมื่อถ่ายทำเสร็จแล้วหนังจะมีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร ซึ่งบริษัทของ Walt Disney นำมาใช้กับการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนของบริษัทเป็นครั้งแรก โดยเขียนภาพเหตุการณ์ของแอ็คชั่นเรียงติดต่อกันบนบอร์ด เพื่อให้คนดูเข้าใจและมองเห็นเรื่องราวล่วงหน้าได้ก่อนลงมือเขียนภาพ ส่วนใหญ่บทภาพจะมีเลขที่ลำดับช็อตกำกับไว้ คำบรรยายเหตุการณ์ มุมกล้อง และอาจมีเสียงประกอบด้วย

การคัดเลือกนักแสดง และการซ้อมบทบาท

1. การคัดเลือกนักแสดง (casting) การคัดเลือกนักแสดงที่ดี จะช่วยให้ภาพยนตร์ประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างมาก ซึ่งผู้กำกับหน้าใหม่อาจไม่ให้ความสำคัญ สำคัญกับกระบวนการนี้มากนัก หรืออาจคัดเลือกแบบสุกเอาเผากิน หรือใช้ความชอบส่วนตัวในการเลือกนักแสดง ทำให้เกิดความยุ่งยากและผลเสียของการทำงานตามมาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญในการทดสอบหน้ากล้อง จะทำให้เราสามารถเห็นรูปร่างหน้าตาของนักแสดง ทั้งทางกายและด้านจิตใจ ตลอดจนพื้นฐานอารมณ์ที่แฝงอยู่ในตัวของนักแสดง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้เราตัดสินใจเลือกนักแสดงได้ด้วยความมั่นใจว่าจะได้ผู้ที่เหมาะสมกับบทบาทตัวละคร การคัดเลือกนักแสดงให้ผ่านกระบวนการอย่างเช่นนี้ ไม่ต้องใช้เวลายาวนานมากก็สามารถเผยให้เห็นความสามารถของนักแสดงได้ทุกคน ว่าสามารถควบคุมหรือจัดการกับสถานการณ์ที่ ลมมูติให้แสดงนั้นๆ ได้หรือไม่ วิธีการคัดเลือกนี้เราอาจใช้วิธีคัดเลือกเป็นรอบๆ ไปได้จนกว่า จะพบนักแสดงที่เหมาะสมมากที่สุด

สิ่งที่ผู้กำกับควรพิจารณาในการคัดเลือกตัวนักแสดงคือ

1. ลักษณะของรูปร่าง เช่น หน้าตา รูปร่าง กาย ภาษา การเคลื่อนไหวร่างกาย ลืม เสียง บุคลิก
2. มีความสามารถโดยกำเนิด เช่น มีความเชื่อมั่น การเข้าถึงคมความดูดี การ ตอบสนองมีจังหวะ มีพลัง
3. มีความเฉลียวฉลาด เช่น มีความอ่อนไหวต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว มีการรับรู้ และเข้าใจในสภาพแวดล้อม มีรสนิยม
4. มีความเข้าใจในเรื่องการแสดง ประสบการณ์ แนวความคิดบทบาทของ นักแสดงในการแสดง มีความรู้ทางด้านศิลปะ
5. มีความสามารถในการชี้แนะ เช่น การตอบสนองโต้ตอบกับคนอื่น ๆ มีความ ยืดหยุ่นเอาตัวรอดได้ มีเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง
6. มีความรับผิดชอบ หรือการเอาใจใส่ในหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความไว้วางใจ และมีใจที่อยากแสดง

การหานักแสดงอาจหาได้ตามบริษัทจัดหานักแสดง (Modeling agency) หรือใช้วิธี ประกาศรับสมัครโดยให้รายละเอียดของตัวละครแล้วติดประกาศตามโรงเรียน ป้ายประกาศ หรือ ลงประกาศรับสมัครทางหนังสือพิมพ์และอื่นๆ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

ปรีญา อายุ 15 ปี สูง ผอม ชี้ตักใจ ซื่อเรียส ฉลาด ช่างวิจารณ์ กลัวผี

บอย อายุ 20 ปี เศษ สูงปานกลาง เป็นเซลแมนขายอุปกรณ์การแพทย์ ตั้งใจทำมาหา กิน รักพ่อแม่ เป็นสามีของตุ้ม

ตุ้ม อายุ 30 ปี ต้นๆ ประสบความสำเร็จในชีวิตเท่าที่ผ่านมามีความสุข เป็นนางงาม ประจำจังหวัด ไม่คิดอยากจะมีแฟนอีกหลังจากหย่ากับบอยสามี ภายหลังพบกับแมนชายหนุ่ม

คนใหม่ผ่านอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ สกลนคร

2. การซ้อมบทบาทการแสดง (Rehearsal) การซ้อมเป็นกิจกรรมที่เหน็ดเหนื่อยก่อนการถ่ายทำจริง ทำให้นักแสดงมีพัฒนาการ มีความลึกซึ้ง ตัวละครที่ขาดการซ้อมทำลายความมั่นใจไปส่วนหนึ่งได้ หลายคนคิดว่าการซ้อมอาจทำลายความเป็นธรรมชาติไปซึ่งข้อเท็จจริงอาจเป็นข้ออ้างของคนทำหนังที่ต้องการประหยัดงบประมาณเพราะการซ้อมต้องใช้งบประมาณเพิ่มขึ้นที่นอกเหนือจากการผลิต และการซ้อมที่ยืดยาวยิ่งทำหตุญเสี่ยงงบประมาณเพิ่มมากขึ้น

หลังจากที่การคัดเลือกนักแสดงเสร็จสิ้นลงในขั้นตอนต่อไป คือ ต้องจัดทำตารางการซ้อมการแสดงเพื่อกำหนดเวลานัดหมายการฝึกซ้อมสำหรับนักแสดงทุกคนที่เป็นตัวละครหลัก ผู้กำกับจะอธิบายลักษณะนิสัยของตัวละครจุดประสงค์ ความต้องการของตัวละครเพื่อเป็นแนวทางในการแสดง มีการแจกบทสำหรับการอ่านและฝึกซ้อมเพื่อทำความเข้าใจเรื่อง และเพื่อให้รู้ว่าส่วนไหนนักแสดงต้องรับผิดชอบ

ก่อนการฝึกซ้อมนักแสดงผู้กำกับอาจทำความรู้จักนักแสดงก่อนโดยผ่านการพูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการเป็นการเริ่มต้นเปิดความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันถึงที่จะใช้ถามนักแสดงโดยทั่วไป ๆ เช่น

1. ฝึกหัดการแสดงมาจากที่ไหน อย่างไร
2. มีวิธีการทำงาน หรือการแสดงแบบไหน
3. มีความเข้าใจตัวละครที่สมบทบาทอยู่หรือไม่ อย่างไร
4. รู้สึกอย่างไรเมื่อไปมีความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น

เมื่อถึงเวลาการฝึกซ้อมครั้งแรกเป็นการอ่านบททั้งเรื่องโดยมีนักแสดงทั้งหมดในแต่ละฉากนั่งล้อมวงกันเพื่ออ่านบทตลอดทั้งเรื่อง เรียกว่า first read-through ตั้งแต่ฉากแรกจนจบเรื่องทำให้นักแสดงเข้าใจเรื่อง และรู้บทบาทของตนเองในแต่ละฉาก เข้าใจอุปนิสัยและลักษณะความนึกคิดของตัวละครนั้นได้ว่าจะแสดงกันอย่างไร

นักแสดงมีหน้าที่ทบทวนเมื่อไม่เข้าใจในบทสนทนาการแสดงในฉากใดหรือสงสัยเกี่ยวกับปฏิกิริยาตอบโต้ของตัวละครว่าน่าจะมีแนวทางอย่างไร อาจถามหรือเสนอความคิดเห็นกับผู้กำกับได้และผู้กำกับต้องให้คำอธิบาย แปลความหมายให้กับทุกตัวละครให้เข้าใจทุกฉากและสถานการณ์ซึ่งบางฉากอาจเป็นการทดลองความรู้สึก หรือเหตุผล แต่ไม่ควรถึงขั้นอบรมสั่งสอน เช่น ความจริงที่เราเห็นอยู่โดยทั่วไปในธรรมชาติ เพราะทำให้นักแสดงเกิดความรู้สึกว่ากำลังถูกเทศนาหรืออบรมได้

ในขั้นตอนต่อไป จึงเริ่มฝึกซ้อมการแสดงในแต่ละฉากที่สำคัญ ผู้กำกับต้องคอยชี้แนะเสริม เพิ่มหรือลดบางส่วนของฉากที่จะทำให้การแสดงนั้นบรรลุเป้าหมายของเรื่องได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการเรียนการสอน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การซ้อมบทนี้ผู้กำกับภาพที่มีหน้าที่คอยรับผิดชอบเกี่ยวกับองค์ประกอบภาพและการจัดแสงต้องคอยเฝ้าดูการซ้อมเพื่อคอยพิจารณาว่าในฉากใดควรมีการวางมุมกล้อง ขนาดภาพ การเคลื่อนกล้อง ตลอดจนการจัดแสงแบบใดในขั้นตอนการถ่ายทำจริงและที่สำคัญในขั้นตอนนี้ต้องมีกระดานทิศทางภาพด้วยวีดีโอ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาของผู้กำกับในการปรับปรุง การแสดง

การซ้อมบทนักแสดงเป็นการสร้างความคิดของผู้กำกับเพื่อให้นักผู้แสดงเป็นสื่อในการถ่ายทอดความคิดความรู้สึกต่อไปได้ ดังนั้นสิ่งที่ผู้กำกับควรให้แนวทางการศึกษากับนักแสดง คือ

1. ให้นักแสดงพุดคุยทุกประเด็น วัตถุประสงค์ของเรื่องทั้งหมด ที่สามารถทำให้เป็นความหลากหลายของความคิดเห็นต่าง ๆ ที่แผ่รวมกันอยู่โดยให้ความสำคัญกับทุกประเด็น ในขั้นตอนนี้ผู้กำกับยังไม่ควรใส่ความคิดเห็นของตนออกมา แต่ควรปล่อยให้ตัวละครพูดเหตุผลของตนเองก่อนเพื่อดูว่าปฏิกิริยาตอบสนองในสิ่งที่ผู้กำกับคิดไว้ในเบื้องต้นนั้นนำมาถูกแนวทางหรือไม่

2. ให้นักแสดงสร้าง "ปมหลัง" ของตัวละครแต่ละตัว

3. ให้นักแสดงแต่ละคนอธิบายลักษณะนิสัยของตัวละครที่ตนเองสวมบทบาทและให้เตรียมทำประวัติตัวละครอื่น ๆ นั้น

4. ให้นักแสดงสนใจในฉากที่สำคัญต่อเนื้อเรื่อง และให้ค้นหาพัฒนาที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในเนื้อหาของเรื่อง (Subtext)

5. ให้นักแสดงทบทวนแก่นสำคัญของเรื่อง และบอกสิ่งที่ผู้กำกับคิดซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้กำกับควรรวบรวมแนวความคิดไปยังวัตถุประสงค์หลักของเรื่องในแนวทางเดียวกัน

ในช่วงระหว่างการซ้อมบทการแสดงผู้กำกับต้องพุดคุยถามความเห็นและข้อเสนอแนะนักแสดงบ้าง และในส่วนของผู้กำกับเองต้องอธิบายเกี่ยวกับการตีความตามลักษณะของตัวละคร และวิธีการทำงาน การกำกับของเขาให้เกิดความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้กำกับและนักแสดง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกันการฝึกซ้อมนักแสดงอาจมองเห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและงบประมาณแต่เป็นผลดีในขั้นตอนการถ่ายทำเพราะทำให้การทำงานง่ายสะดวกเร็วขึ้น ประหยัดทั้งเงินทุน เวลา มีการเตรียมความพร้อมตลอดจนนักแสดงมีความมั่นใจมากขึ้น.

การหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

ในบทภาพยนตร์อาจจะระบุว่าฉากใดเป็นฉากกลางวันหรือกลางคืนสถานที่ภายในหรือภายนอก หากเป็นสถานที่ภายนอก นั่นคือสถานที่ที่อาจต้องใช้แสงอาทิตย์เป็นหลักและต้องระลึกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า และถือว่าแสงจากอาทิตย์มีความไม่สม่ำเสมอเพราะท้องฟ้ามีเมฆหมอก หรือฝนฟ้าไม่อำนวย แต่ไม่อาจรังแต่ๆทั้งสน อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าเป็นโรงถ่ายทำภาพยนตร์ก็สามารถควบคุมเกี่ยวกับเรื่องแสง ความสะอาดและความรวดเร็วในการทำงานได้ หรือหากเป็นฉากภายในสถานที่ที่ต้องพิจารณาความเหมาะสมต่างๆกัน สถานที่จึงมีความสำคัญสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ การหาสถานที่ถ่ายทำเริ่มต้นจากผู้จัดการกองถ่าย เสาะหาสถานที่ต่างๆ สำหรับการถ่ายทำในแต่ละฉากโดยถ่ายรูปแยกเก็บใส่แฟ้มไว้ แต่อย่างไรก็ตามหัวหน้าทีมงานอื่นๆ ก็ต้องช่วยกันค้นหาเมื่อเห็นว่ามิได้เหมาะสมเป็นสถานที่สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ เมื่อได้มาหลายที่จึงตัดสินใจเลือกเหลือเฉพาะที่น่าสนใจที่สุด แล้วจึงพาผู้กำกับ ผู้กำกับภาพ และผู้กำกับฝ่ายศิลป์ ไปดูเพื่อตัดสินใจในขั้นสุดท้าย

การหาสถานที่ถ่ายทำนี้ต้องรับรถออกไปต่างจังหวัดหลายพื้นที่ อาจมีบางสถานที่ เช่น บ้านร้าง บ้านเช่า ที่เหมาะสมสอดคล้องกับแนวภาพยนตร์เมื่อพบสถานที่ถูกใจก็ต้องติดต่อขอเช่าในการถ่ายทำระยะสั้นๆ สอบถามราคาและความเป็นไปได้ในการปรับปรุงตกแต่งสถานที่นั้นให้เหมาะสมกับฉากยิ่งขึ้นได้หรือไม่จากนั้นก็ถ่ายรูปลักษณะที่เป็นมุมกว้างแบบ "แพนโนรามา" หรือเป็นมุม 180 องศา ภาพต่อกัน หรืออาจใช้กล้องวิดีโอถ่ายก็ได้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการอ้างอิง

หน้าที่รับผิดชอบของทีมงาน

ทีมงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ของเมืองไทยและต่างประเทศมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ในการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบและขนาดของกองถ่ายทำจะใหญ่หรือเล็กขึ้นอยู่กับโปรดักชั่นที่มีเงินทุนสนับสนุนในการถ่ายทำ ถ้าหากมีงบประมาณน้อยก็ไม่สามารถจ้างทีมงานมากได้ และคนที่เดียวก็อาจต้องรับผิดชอบหลายหน้าที่ ในขณะที่บางโปรดักชั่นที่มีงบประมาณมากมายสามารถจ้างทีมงานได้หลายคน แต่ละคนอาจแบ่งหน้าที่ทำงานและเรียกความรับผิดชอบกันไป ดังนั้นเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจในบทบาทการทำงานและรับผิดชอบของแต่ละคนจึงขอแยกอธิบายการทำงานประสานกันของทีมงานเป็นฝ่ายๆ ในกองถ่ายทำใหญ่ๆ ดังนี้

1. ฝ่ายรับผิดชอบการผลิตและการบริหาร

1.1 ผู้อำนวยการบริหาร (Executive Producer) เป็นผู้มีสิทธิ์ขาดในการอนุมัติเงินงบประมาณในการถ่ายทำทั้งหมดในเมืองไทย ได้แก่ เจ้าของบริษัทผลิตภาพยนตร์ต่างๆ เช่น บริษัท ไฟว์สตาร์ จำกัด บริษัท แกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด บริษัท ไทย เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด บริษัท กันตนาภาพยนตร์และอนิเมชัน จำกัด บริษัท อาร์ เอส โปรโมชั่น จำกัด บริษัท โคสตี เชียมฟิล์ม จำกัด เป็นต้น ส่วนในต่างประเทศก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น บริษัท Twentieth

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Century Fox, Paramount, MGM, Columbia Picture, Dreamwork, Warner Borthers, Disney Sudio เป็นต้น

ผู้อำนวยการบริหาร นอกจากเป็นแหล่งเงินทุนในการผลิตแล้ว ยังต้องเป็นผู้มองหาและเลือกสรรเนื้อเรื่องของหนังที่ดีจะนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์สามารถทำเงินได้ ซึ่งพินดูแล้วเหมือนง่ายแต่เป็นเรื่องที่ยาก เพราะต้องคำนึงถึงตลาด คนดู และอีกหลากหลายประการในการอนุมัติให้ลงมือถ่ายทำ

1.2 ผู้อำนวยการสร้าง (Producer) เป็นผู้ที่รับนโยบายจากผู้อำนวยการบริหาร (Executive producer) ควบคุมการทำงานร่วมกับผู้กำกับ ส่วนใหญ่แล้วมักเป็นผู้ดูแลการใช้จ่ายงบประมาณไม่ให้นานปลาย นอกจากนี้ยังเป็นผู้ซื้อบทหรือมีส่วนร่วมในการจ้างคนเขียนบท ผู้กำกับ และหัวหน้าฝ่ายต่างๆ รวมทั้งเป็นตัวแทนในการจัดจำหน่ายหนังและหาประโยชน์จากภาพยนตร์

1.3 ผู้ช่วยผู้อำนวยการสร้าง (Associate Producer) เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายงานให้ทำตามคำสั่งของผู้อำนวยการสร้าง (Producer) ในการบริหารจัดการรายละเอียดของกระบวนการผลิต

1.4 ผู้เขียนบท (Scriptwriter / Screenwriter) ผู้เขียนบทมีความสำคัญ เพราะเป็นผู้ที่สร้างตัวละคร คิดบทสนทนาสถานการณ์ โครงเรื่อง ลำดับฉาก และองค์ประกอบการเล่าเรื่องต่างๆ ในรูปแบบของบทภาพยนตร์ ซึ่งเปรียบเสมือนพิมพ์เขียวในการสร้างบ้าน ซึ่งบทภาพยนตร์ใช้สำหรับเป็นแนวทางในการถ่ายทำภาพยนตร์ คนเขียนบทนอกจากต้องมีความรู้ในการเล่าเรื่องแล้ว ยังต้องมีความรู้คำศัพท์เฉพาะเพื่ออาศัยเป็นเครื่องมือสำหรับช่วยเล่าเรื่องให้เห็นภาพได้ชัดเจนขึ้นเช่น transition, flashback, camera angle เป็นต้น

บทภาพยนตร์ที่ถูกเขียนขึ้นมามากเป็นที่ทำทนายของนักแสดงต่างๆ และยังใช้สำหรับคำนวณของงบประมาณ รวมถึงเป็นแนวทางชักนำผู้คนมารวมชะตากรรมในการสร้างภาพยนตร์เรื่องเดียวกันด้วย

1.5 ผู้กำกับภาพยนตร์ (Director) เป็นผู้ตีความ หรือ interpreter เป็นผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ทั้งหมดขึ้นตรงกับผู้อำนวยการสร้างโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเรื่องการเงินมีหน้าที่รับผิดชอบกำกับนักแสดงเพื่อถ่ายทอดจากบทภาพยนตร์ให้ปรากฏเป็นภาพตามมุมมองหรือแนวคิดของผู้กำกับ รักษาภาพรวมที่ออกมาที่ออกมาหมดสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ตามความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้กำกับต้องทำงานประสานกับผู้เขียนบท ผู้กำกับศิลป์ และผู้กำกับภาพในการแสดงหรือตีความ ต้องทำงานร่วมกับผู้คัดเลือกนักแสดงในการตัดสินใจหาผู้แสดงที่เหมาะสมกับบท รวมถึงฝ่ายเสียงและคนตัดต่อและแต่งเพลงด้วย เพื่อให้องค์ประกอบทั้งหมดออกมามีความกลมกลืนด้วยกันทั้งหมด

2. ฝ่ายสนับสนุนการถ่ายทำ

2.1 ผู้จัดการกองถ่าย (Production Manager) ผู้จัดการกองถ่ายถูกว่าจ้างโดยผู้อำนวยการสร้าง (producer) เพื่อทำหน้าที่ประสานและช่วยงานบริหาร การเงิน รายละเอียดเทคนิคของการผลิตภาพยนตร์ และการจัดการในเชิงธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้เป็นผู้ที่เตรียมแยกบทเพื่อการถ่ายทำ เช่น ตัวนักแสดง ทีมงานในแต่ละฉาก สถานที่ภายนอกหรือภายใน ถ่ายกลางวันหรือกลางคืน แยกและค่าใช้จ่าย รวมทั้งฉากที่ซับซ้อนในและฉาก การจัดตารางเวลาถ่ายที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับค่าใช้จ่ายมากที่สุด

2.2 ผู้ช่วยผู้กำกับ (Assistant Director /A.D.) ผู้ช่วยผู้กำกับมี 2 คน คือ

2.2.1 ผู้ช่วยผู้กำกับหนึ่ง (First Assistant Director) ผู้ช่วยผู้กำกับหนึ่งเปรียบเสมือนมือขวาของผู้กำกับ หน้าที่รับผิดชอบโดยตรง คือเป็นผู้ที่รักษาคำสั่งและระเบียบวินัยในกองถ่าย ทำให้การถ่ายทำเดินไปข้างหน้าตามเป้าหมายเวลาที่กำหนด คอยคัดเลือกและดูแลความเรียบร้อยของตัวประกอบ รวมถึงหน้าที่เตรียมตารางการถ่ายทำ จัดจำนวนและประเภทของตัวประกอบเข้าฉาก กำหนดตำแหน่งทิศทางการเคลื่อนไหวตามความต้องการของผู้กำกับในแต่ละช็อต และทำทุกอย่างที่จะช่วยให้งานของผู้กำกับดำเนินต่อไปได้โดยปกติมักเรียกว่า ผู้ช่วยหนึ่งทำงานใกล้ชิด หรือประสานงานระหว่างผู้กำกับและผู้จัดการกองถ่าย (Production Manager) ซึ่งมีผู้ช่วยสอง (Second Assistant Director) เป็นผู้ช่วย

2.2.2 ผู้ช่วยผู้กำกับสอง (Second Assistant Director) ผู้ช่วยผู้กำกับสองรับผิดชอบช่วยเหลืองานของผู้กำกับหนึ่ง หรือเรียกว่า ผู้ช่วยสอง คือ การเตรียมการและการแจกเอกสารการถ่ายทำทุกครั้ง เช่น ใบบันทึกหมายเวลาการถ่ายทำ (Call Sheet) ของดารา นักแสดง ทีมงานใบรายงานการถ่ายทำ (Production Report) บางครั้งดูแลค่าใช้จ่ายตัวประกอบ นอกจากนี้ยังคอยดูแลดาราและทีมงานมาถึงสถานที่ถ่ายทำถูกทางและตรงเวลาจัดตำแหน่งการแสดง (Blocking) หรือตำแหน่งการเคลื่อนไหวของนักแสดงประกอบในฉาก ตลอดจนทำทุกอย่างเพื่อช่วยเหลือผู้กำกับหนึ่งให้งานดำเนินไปด้วยดีแต่ละวัน

2.3 ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง (Script Clerk หรือ Continuity Supervisor) ผู้รู้คอยจดความต่อเนื่องในการถ่ายทำส่วนใหญ่มักเป็นผู้หญิง หน้าที่หลักนอกจากเป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือผู้เอกสารและเป็นอีกสตรีที่สงวนเวลาให้กับนักแสดงเพื่อการพักขาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เข้าปะทะประชันด้านราคาไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำกับแล้ว ต้องเป็นผู้ที่รักษาท่าทำ (shooting script) ให้ดำเนินไปอย่างถูกต้อง โดยบันทึกการถ่ายทำอย่างละเอียดละออในแต่ละช็อต รวมทั้งวัน เวลา และความยาวของช็อต ฉาก ลำดับช็อต ประเภทของเลนส์ T-stop ตำแหน่งกล้อง ขนาดภาพ ช็อตที่ต้องการพิมพ์ฟิล์ม (Print) พร้อมทั้งบทสนทนา ทิศทาง แอ็คชั่น อุปกรณ์ประกอบฉากเสื้อผ้า ทรงผม ใบหน้า เพื่อให้มั่นใจว่าทุกอย่างมีความต่อเนื่องกันตลอดในภาพยนตร์ไม่ “โดด” และเพื่อคนดังต่อจะได้ทำงานง่ายขึ้นตลอดจนรับผิดชอบตรวจสอบว่ามีการถ่ายทำครบทุกช็อตตามบท ไม่หลงลืม หรือค้างไว้

2.4 ผู้ควบคุมสัตว์เข้าฉาก (Wrangler) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหาสัตว์เข้าฉากหรือที่เรียกว่า livestock เช่น ม้า แมว หมา แพะ แกะ วัว ควาย เป็นต้น อาจโดยวิธีเช่าหรือซื้อมา ต้องเป็นผู้ที่คอยดูแลให้อาหาร ชนส่ง รวมทั้งอุปกรณ์เสริม เช่น เกวียน อานม้า คันไถ และอื่นๆ เป็นผู้ทำงานขึ้นตรงกับผู้กำกับให้สัตว์ต่างๆ สามารถแสดงร่วมกับนักแสดงได้ ในสหรัฐอเมริกา ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายของสมาคม ASPCA ที่ป้องกันการทารุณสัตว์ และการทำร้ายสัตว์ กล่าวคือ สัตว์ที่นำเข้ามาฉากต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ ให้อาหารและพักผ่อนเพียงพอ

3. ฝ่ายภาพ

3.1 ผู้กำกับภาพ (Cinematographer หรือ Director of Photography หรือ D.P.) เป็นผู้ทำงานประสานกับผู้กำกับในการแปลความหมายจากบทภาพยนตร์เป็นภาพเคลื่อนไหว เป็นผู้รับผิดชอบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาพที่ปรากฏชัดในภาพยนตร์ การจัดแสง รวมถึงการเลือกใช้กล้อง เลนส์ และอุปกรณ์ประกอบต่างๆ ประเภทของฟิล์ม ตรวจสอบฟิล์มที่ให้ถ่ายทดสอบ (film test) การตกแต่งฉาก อุปกรณ์ประกอบฉากที่มีความสัมพันธ์กับตัวแสดง เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ทรงผม ละการแต่งหน้าหรือไม่ คอยระมัดระวังเรื่องทิศทางของกล้องระหว่างช็อตต่อช็อตหรือฉากต่อฉากใหญ่ความต่อเนื่องกัน หาตำแหน่งกล้อง มุมกล้อง การเคลื่อนไหว กำหนดค่าของแสง การทดสอบแสงการถ่าย อ่อน หรือ แก้ ไป (under or over exposed) การจัดองค์ประกอบภาพการจัดแสง โทนสีของภาพ ควบคุมการทำงานทั้งหมดนี้ให้ไปด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ภาพที่งดงามกลมกลืนและความหมายถูกต้องตามความต้องการของผู้กำกับ ควบคุมรับผิดชอบยังครอบคลุมถึงคือ ตรวจสอบคุณภาพของฟิล์ม work print และ answer print ด้วย ในการทำงานผู้กำกับภาพมักมีผู้ช่วย 3 คน คือ ช่างภาพ (camera operator) หัวหน้าช่างไฟ (gaffer) และหัวหน้าคนงาน (key grip)

ในสหรัฐอเมริกา มีกฎหมายสำหรับผู้กำกับภาพหรือ D.P. คือ ไม่มีหน้าที่ในการถ่ายภาพ แต่ให้เป็นที่ของช่างภาพ (camera operator) โดยตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ช่างภาพ (Fist Camara หรือ Camara Operator) เป็นตากล้องหลักในการถ่ายทำโดยรับคำสั่งหรือความรับผิดชอบจากผู้กำกับภาพ (D.P.) เช่น เรื่ององค์ประกอบภาพ การเคลื่อนไหวกล้อง การโฟกัสภาพ และองค์ประกอบทุกอย่างที่อยู่ภายในเฟรม ตากล้องนี้จะเป็นคนเดียวที่มองเห็นภาพทุกเทคที่ถ่าย และบอกยกเล็กหรือคัท (cut) ได้ในกรณีเกิดความผิดพลาดในเฟรม เช่น เห็นไม้ค้ำ อุปกรณ์การถ่ายทำ หรือทีมงานหลุดเข้ามาในเฟรม เป็นต้น เป็นผู้คอยดูแลบำรุงรักษากล้องในขณะที่ถ่ายทำ เช่น ชัตเตอร์ ฟิลเตอร์ โฟกัส เลนส์ซูม ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมใช้งานพร้อมทั้งคอยดูแลฟิล์มที่ใส่และบรรจุกล้องได้ถูกต้องเรียบร้อย นอกจากนี้ยังเป็นผู้ทำงานประสานกับ หัวหน้าคนงาน (key grip) ที่คอยช่วยเลื่อนดอกลีโครน ให้สัมพันธ์กับการถ่ายภาพ

3.3 ผู้ช่วยกล้อง (Camera Assistant หรือ Focus Puller) ทำหน้าที่ผู้ช่วยช่างภาพ ตรวจสอบอุปกรณ์กล้อง บรรจุแม่กาศึ้นบนกล้องปรับโฟกัสตามขณะถ่ายทำหรืออาจเรียกว่า Focus Puller ในบางโอกาสอาจอนุญาตให้จับกล้องถ่ายได้

3.4 ผู้ช่วยกล้องสอง (Loader) ผู้ช่วยกล้องสองอาจเรียกว่า Loader รับผิดชอบเกี่ยวกับการบรรจุฟิล์มลงในแม่กาศึ้น เก็บฟิล์มที่ถ่ายแล้วลงกล่องให้เรียบร้อย จนถึงเก็บฟิล์มทำม้วนที่ยังไม่ถ่าย (shod ends) เพื่อให้สำหรับฝ่ายในบางซ็อตที่มีความยาวพอดี บางครั้งต้องทำหน้าที่ตี (clapper) ด้วย

3.5 ช่างถ่ายภาพนิ่ง (Still Person) เป็นผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการถ่ายภาพนิ่ง ในขณะที่ถ่ายทำเพื่อให้สำหรับส่งข่าวแกหนังสือพิมพ์ เพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภาพยนตร์หรือถ่ายเก็บไว้เพื่อบันทึกความต่อเนื่องของเสื้อผ้า การแต่งหน้า ลิงประดับตกแต่งฉากและอื่นๆ เป็นต้น

4. ฝ่ายศิลป์

คือ ผู้ที่มีอาชีพในการสร้างสรรค์ขึ้นตั้งแต่สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ไปจนถึงสิ่งของขนาดใหญ่เพื่อเป็นการเสริมภาพรวมทั้งหมดให้ออกมาดูดี ได้แก่

4.1 ผู้ออกแบบการสร้าง (production Designer) มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการออกแบบทั้งหมดในภาพยนตร์ทำงานประสานกับผู้กำกับโดยถ่ายทอดมุมมองของผู้กำกับออกมาให้ได้ระดับอารมณ์ของภาพยนตร์เป็นผู้ควบคุมการหาสถานที่ถ่ายทำออกแบบฉากดูแลการเขียนภาพร่างออกแบบการสร้างและตกแต่งฉากรวมถึงควบคุมอุปกรณ์ประกอบฉากเสื้อผ้าและออกแบบทรงผม และแต่งหน้า เพื่อให้ได้ภาพออกมาอย่างงดงามอย่างกลมกลืนในแต่ละสไตล์หรือรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ผู้ออกแบบฉาก (Set Designer) มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการออกแบบฉาก ตั้งแต่เขียนภาพร่างฉากจนถึงการเขียนพิมพ์เขียว (Blueprint) รวมถึงปัจจัยหรือสิ่งประกอบฉาก ตามคำแนะนำของผู้ออกแบบการสร้าง (Production Designer) และมีหน้าที่ควบคุมดูแลการก่อสร้างฉากและเปลี่ยนแปลงแก้ไขฉาก

นักออกแบบฉากต้องทำงานประสานกับผู้กำกับ ผู้กำกับภาพ (D.P.) และฝ่ายเทคนิคพิเศษอื่นๆ เพื่อตัดสินใจกำหนดระยะของฉากที่จะใช้ในการก่อสร้าง เพราะฉากที่ทำขึ้นก็ย่อมต้องการให้เห็นในกล้อง ถ้าหากมองไม่เห็นทำให้สูญเสียทั้งเงินและเวลาในการทำงานดังนั้นนักออกแบบฉากนอกจากต้องคิดถึงแอ็คชั่นที่จะต้องเกิดขึ้นในฉากและฉากหลังแล้วยังต้องคำนึงถึงมุมกล้องที่จะถ่ายด้วย

4.3 ผู้ตกแต่งฉาก (Set Decorator) นักตกแต่งฉากทำงานประสานกับผู้ออกแบบการสร้าง (Production Designer) เพื่อให้ได้ภาพมองโดยรวมทั้งหมดของภาพยนตร์ มีความกลมกลืนกัน หน้าที่หลักคือ การตกแต่งฉาก หาเฟอร์นิเจอร์ที่สัมพันธ์กับฉากรายละเอียดพื้นผิวผนัง พรม งานทาสีทั้งหมด เป็นต้น

4.4 ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก (property Master) เป็นผู้รับผิดชอบในการเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบฉาก แยกงบประมาณที่ใช้ เลือกใช้อุปกรณ์ประกอบฉากเหล่านี้ให้มีความต่อเนื่องเหมือนกันตลอดทุกฉาก รวมถึงดูแลอุปกรณ์ที่ผู้แสดงจับถือเข้าฉาก เช่น อาวุธ หมวกกระเป๋า ไม้เท้า เงิน ของเล่น อาหาร เครื่องดื่ม เป็นต้น

4.5 ผู้ออกแบบเสื้อผ้า (Costume Designer) เป็นผู้รับผิดชอบในการค้นคว้าและออกแบบเสื้อผ้าและรายละเอียดอื่นๆ เช่น รองเท้า หมวก เครื่องประดับต่างๆ สำหรับนักแสดงชายและหญิงโดยการทำงานประสานกับผู้ออกแบบการสร้าง (Production Designer) เพื่อช่วยกำหนดการตัดสินใจใช้ยุคสมัย (Period) ที่เหมาะสม มีรูปแบบ สีรายละเอียดของเนื้อผิวเสื้อผ้า โดยทำงานร่วมกันประสานกับผู้ออกแบบทรงผม และช่างแต่งหน้าเพื่อให้เข้าและไปด้วยกันได้ นอกจากนี้ ผู้ออกแบบเสื้อผ้าต้องดูแลในเรื่องของการตัดเย็บต่างๆ ให้พอดีกับดารานักแสดง

4.6 ช่างแต่งหน้า (Make – up Artist) เป็นผู้รับผิดชอบในการแต่งหน้านักแสดง ทั้งชายและหญิงตลอดจนผู้แสดงประกอบในการถ่ายทำภาพยนตร์ต้อง ประึกษาอย่างใกล้ชิดกับผู้ออกแบบการสร้าง (Production Designer) ผู้ออกแบบเสื้อผ้า (Costume Designer) ผู้กำกับภาพ (D.P.) เพื่อให้มีความกลมกลืนกันในเรื่องของสี รายละเอียดของพื้นผิวเพื่อให้ทุกอย่างสอดคล้องกันขอบเขตของนักออกแบบแต่งหน้ารวมไปถึงผู้ออกแบบแต่งหน้าพิเศษ (Special effect make-up artist) และผู้ออกแบบเขียนภาพบนเรือนร่าง (Body make-up artist) ด้วย เอกสารนี้เป็นเอกสารทงสวนเวสสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 ผู้ออกแบบทรงผม (Hair Stylist) เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบเรื่องการออกแบบทรงผมเป็นหลัก เช่น การตัดผม ย้อมผม หรือใส่วิก สำหรับนักแสดงทั้งชายและหญิง รวมทั้งการค้นคว้าหารูปแบบทรงผมตามยุคสมัย (period) ที่เหมาะสม พร้อมทั้งเครื่องประดับทรงผม โดยรักษารูปทรงให้ต่อเนื่องกันตลอดเรื่อง และต้องทำงานประสานกับผู้ออกแบบเสื้อผ้า (Costume designer) และผู้ออกแบบการสร้าง (Production Designer)

4.8 ผู้เขียนสตอรี่บอร์ด หรือบอร์ดภาพ (store board Artist) เป็นผู้เขียนรายละเอียดในแต่ละช็อต เป็นภาพเรื่องราวที่ต่อเนื่องกันตามบทภาพยนตร์เพื่อให้มองเห็นภาพของภาพยนตร์ที่จะถ่ายทำออกมาทั้งหมด

5. ฝ่ายเสียง

เสียงที่เราได้ยินในภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นเสียงบทสนทนา เสียงดนตรีเสียงประกอบต่าง ๆ เป็นการสร้างอารมณ์ความรู้สึกที่มากขึ้น ซึ่งผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับเสียงในภาพยนตร์ ได้แก่

5.1 ผู้บันทึกเสียงด้วยหู (Production Sound Recordist) ในบ้านเรามักเรียกว่าผู้กำกับเสียงภาพยนตร์ คือผู้รับผิดชอบในการบันทึกเสียงทุกชนิดในขณะที่ถ่ายทำ ให้ได้คุณภาพไม่ว่าจะเป็นเสียงที่ "ซิงค์" (Synchronous) คือ เสียงกับภาพเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน หรือเสียงที่เกิดขึ้นไม่พร้อมกัน (non synchronous) หรือที่เรียกว่า "wild" เป็นการบันทึกเสียงและภาพแยกกัน แล้วนำมาประกอบกันในภายหลัง เป็นผู้ดูแลรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์เกี่ยวกับเสียง การเตรียมพร้อมในการปฏิบัติงานรวมถึงเก็บใบบันทึกรายงานเสียง (Sound report) เพื่อใช้ประกอบการทำงาน

ผู้กำกับเสียงในภาพยนตร์นอกจากเป็นหัวหน้าของทีมงานเสียงซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการว่าจ้างการทำงานและคนอีกไม่ค่นับ และถือสายเคเบิลเสียงแล้ว ยังเป็นผู้ที่เลือกใช้อุปกรณ์การติดตั้ง เคลื่อนย้าย และถอดเก็บเครื่องมือเกี่ยวกับเสียงอีกด้วย

5.2 ผู้ถือบูม (Boom Operator) เป็นผู้ถือบูมอัดเสียง (Microphone Boom หรือ Fishpole) รับเสียงพูดเสียงประกอบ (Sound effect) และ / หรือเสียงดนตรีให้ได้มีตรงตามความต้องการของคนบันทึกเสียงทำงานภาคหลังของผู้กำกับเสียง คอยช่วยเหลือเตรียมต่อสายเสียงเพื่อการบันทึกเสียง และยังทำงานร่วมกับปลั๊ก ไฟ เพื่อให้ตัวเองหาตำแหน่งที่จะยืนอัดเสียงได้ โดยที่ตัวเองจะไม่บังไฟหรือเข้าไปปรากฏในเฟรม

ใน ขณะ ถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 คนถือสายเสียง (Cable Man) ในทีมงานเสียง คนถือ สายมักจะตำแหน่งแรกที่เริ่มต้นอาชีพเสียง อาจเข้ามาฝึกงานในหน้าที่นี้ก่อน ในการถ่ายทำภาพยนตร์เสียงในฟิล์มของเมืองไทยส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งนี้ ปกติจะมีคนถือไมค์บูมและคนกำกับเสียงหรือผู้บันทึกเสียงเท่านั้นแต่อย่างไรก็ตามในทีมงานถ่ายทำที่ใหญ่อาจต้องใช้ผู้ช่วยถือสายไมค์หรือสายเสียงคอยปรนนิบัติรับใช้คนถือไมค์บูมและคนกำกับเสียงตั้งแต่บริการน้ำทางร่มให้จนกระทั่งเป็นผู้ช่วยช่างเสียง ในบางครั้งของการถ่ายทำที่ยุงยากอาจให้ช่วยถือไมค์ตัวที่สองด้วยเมื่อคนถือสายเสียงเรียนรู้งานและมีประสบการณ์มากขึ้นก็อาจขยับฐานะของตนเองขึ้นมาเป็นคนถือไมค์บูมและกำกับเสียงในที่สุด

5.4 ผู้ติดต่อเสียง (Supervising Sound Editor) เป็นผู้รับผิดชอบคุณภาพของเสียงสุดท้ายของทุกแทรค (Track) ยกเว้นเสียงดนตรี คอยควบคุมการติดต่อเสียงประกอบ (Sound Effect) คือการบันทึกเสียงหลังการถ่ายทำการติดต่อเสียงที่สร้างขึ้นเองทั้งหมดหรือเสียงธรรมชาติ นอกจากนี้ก็มีเสียงสนทนา เสียง foley (คือเสียงพิเศษอื่นๆ ที่อัดหลังการถ่ายทำในห้องบันทึกเสียงเพื่อให้สัมพันธ์กับภาพได้อารมณ์มากขึ้นเช่นเสียงขยับตัว เสียงเสื้อผ้า รวมทั้งเสียงประกอบอื่นๆ ที่เห็นในภาพ) และ ADR (Automatic Dialogue Replacement) หรือเจ็บบกว่า looping หมายถึงกระบวนการอัดเสียงสนทนา เสียงประกอบอื่นๆ ลงบนฟิล์มหรือวิดีโอในแต่ละรอบเพื่อให้ภาพและเสียงสัมพันธ์กัน (sync.) หรืออาจเรียกว่า dubbing ก็ได้ จากนั้นก็ให้สัมพันธ์กับงานของคนติดต่อเสียงและคนบันทึกเสียง (Recording Mixer)

5.5 ผู้บันทึกเสียง (Recording Mixer) คนบันทึกเสียงเป็นผู้รับผิดชอบในการผสมเสียงของบทสนทนาดนตรีและเสียงประกอบ (Sound Effect) ลงสู่เส้นเสียงเดียวหรือแทรคเดียวในขั้นตอนผสมเสียงสุดท้ายเป็นผู้ที่ใช้เครื่อง Mixing Console, จัด Filter Control เพื่อให้เสียงมีความสมดุลกัน, จัดวางไมค์โครโฟน, คอยจับเวลาเสียงประกอบให้สัมพันธ์กับภาพ คนบันทึกเสียงต้องทำงานร่วมกับผู้กำกับและคนติดต่อเพื่อให้ได้คุณภาพเสียงตามที่ต้องการ

5.6 นักแต่งเพลง (Composer) คือผู้ที่แต่งเพลงหรือดนตรีประกอบภาพยนตร์ เพื่อให้เกิดอารมณ์ของหนังให้มากยิ่งขึ้น เมื่อดนตรีถูกแต่งขึ้นก็จะนำมาบรรเลงในห้องบันทึกเสียง มีการจัดแบ่งส่วนของเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ เป็นวงออเคสตรา แล้วจึงบันทึกเป็นเพลง โดยมีการฉายหนังประกอบการบรรเลงในแต่ละฉาก

5.7 คนติดต่อเสียงเพลง (Music Editor) เป็นผู้ที่ทำงานร่วมกับนักแต่งเพลง (Composer) รับผิดชอบในงานเทคนิคที่ใช้ทั้งหมดเพื่อช่วยให้นักแต่งเพลงสร้างสรรค์เพลงประกอบในภาพยนตร์ ให้รายละเอียดท่วงทำนองคิวเพลง ทำหนังสือเข้ากับเพลงเมื่อดนตรีและเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์ลึ้มพันธ์กันอย่างราบรื่นจนเป็นที่พอใจแก่ผู้กำกับและนักแต่งเพลงแล้วผู้ตัดต่อเสียงเพลงก็จะทำหน้าที่ตัดเพลงที่บันทึกแล้วลงในเทรคที่จะประกอบในภาพยนตร์ต่อไป

5.8 ผู้บันทึกเพลงประกอบ (Scoring Mixer) เป็นผู้บันทึกและผสมเสียงดนตรีที่บรรเลงโดยวงออร์เคสตราโตๆ หรือเครื่องเสียงที่ประดิษฐ์ขึ้นเองในช่วงระหว่างทำเพลงประกอบ เป็นผู้ทำงานร่วมกับนักแต่งเพลงเพื่อให้ถึงคุณภาพเสียงตามที่ต้องการ ยังเป็นผู้ที่ต้องใช้เครื่อง (Modeling Agency) และควบคุมงานของผู้ช่วยวิศวกรเสียงและที่นั่งเก้าอี้ของนักดนตรี จัดไมโครโฟน ตรวจสอบให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม พร้อมหุ้่งให้พร้อมก่อนชวงบรรเลง

ผู้บันทึกเพลงประกอบต้องบันทึก pre-score ซึ่งเป็นแทรคดนตรีเฉพาะคราวที่กล่าวกรนำไปใช้ให้ลึ้มพันธ์กับบางข้อดีในภาพยนตร์เพื่อช่วยเสริมในแทรคดนตรีตามที่คนตัดต่อเสียงเพลงบางครั้งอาจต้องการนำไปใช้

6. ฝ่ายการแสดง

ในบทนี้จะกล่าวถึงผู้ที่อยู่เบื้องหลังการแสดงไม่รวมถึงนักแสดงและนักแสดงประกอบต่างๆ เป็นผู้ที่ตั้งเอาความสามารถของคนเรามาให้ถึงซึ่งความสำเร็จของการแสดงในภาพยนตร์

6.1 ผู้คัดเลือกนักแสดง (Casting Director) เป็นผู้คัดเลือกนักแสดงทั้งชายและหญิงในภาพยนตร์ มีหน้าที่รับผิดชอบในกอลแยกแยะตัวละคร ลักษณะนิสัยตัวละคร อายุ และอวัยวะลายชื่อของผู้สมัครหรือตามบริษัทตัวแทนนักแสดง (Modeling Agency) ตรวจสอบความเหมาะสมตามบท แล้วจึงติดต่อบริษัทตัวแทนนักแสดง นัดสัมภาษณ์

ผู้คัดเลือกนักแสดงต้องเป็นผู้ที่ทำงานร่วมหรือใกล้ชิดกับผู้กำกับและผู้อำนวยการสร้าง เพื่อความสะดวกในการตัดสินใจคัดเลือกให้แคลง

6.2 ครูฝึกภาษา (Dialect Coach) เป็นครูฝึกนักแสดงทั้งหลายให้พูดภาษาอย่างถูกต้อง เช่น สำเนียงภาษาต่างประเทศ ภาษาท้องถิ่น ตลอดจนจังหวะและรูปแบบของการพูดให้ได้รับริ้ต้องการในบทภาพยนตร์

6.3 นักแสดงผาดโผน (Stunt Coordinator) เป็นผู้คิดทำแอ็คชั่นต่างๆ สำหรับนักแสดงผาดโผน เพื่อแสดงแทนนักแสดงหลักในบทที่ต้องเสี่ยงภัยอันตรายต่างๆ เป็นผู้ทำงานร่วมกับผู้กำกับผู้ช่วยผู้กำกับหนึ่ง ทีมงานกล้อง และยังเป็นผู้ที่ได้รับผิดชอบเรื่องอุปกรณ์การเตรียมป้องกันความปลอดภัย การว่าจ้างนักแสดงผาดโผนที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้วเป็นอย่างดี

6.4 ผู้ออกแบบท่าเต้น (Choreographer) เป็นผู้รับผิดชอบต่อกำกับในการคิดท่าเต้นในฉากที่มีการเดินรำในภาพยนตร์ และยังเป็นผู้ที่จะต้องปรึกษาล้างล้างมีความต้องการภาพเช่นไรเพื่อใช้ในการตัดต่อที่จำเป็น

6.5 นักแสดงแทน (Stand - in) จุดประสงค์คือความต้องการถนอนนักแสดงหลักจึงต้องหาผู้ที่ยืนแทนตำแหน่งนักแสดงเพื่อการจัดฉาก ฉีกร และซักซ้อมแอ็คชั่นกับกล้องให้เสร็จเรียบร้อยก่อนนำนักแสดงตัวจริงเข้ามาฉากในขณะถ่ายทำภาพยนตร์และ stand - in ต้องมีรูปร่างคล้ายคลึงกับนักแสดงตัวจริง

7. ฝ่ายตัดต่อ

เป็นกลุ่มคนทำงานที่มีความสำคัญหรืออย่างหนึ่งของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ คือ กลุ่มที่ทำงานหลังการถ่ายทำเสร็จสิ้น

7.1 ผู้ตัดต่อ/ลำดับภาพ (Film Editor) เป็นผู้คัดเลือกข้อต่อและรวบรวมเรียงร้อยภาพให้เกิดภาพเรื่องราวขึ้นตามจินตนาการของกำกับอย่างใกล้ชิดเริ่มตั้งแต่จากดู dailies กับผู้กำกับแล้วคัดเลือกข้อต่อที่กำหนดไว้โดยมีผู้ช่วยตัดต่อเป็นผู้ถือในการปฏิบัติงานเป็นผู้ตัด work print และยังมี การดูแลตัดต่อเสียงให้สัมพันธ์กับภาพ หรือที่นอกเหนือจากนี้คือ การเตรียม การตรวจสอบคำสั่งในการพิมพ์ฟิล์ม ทำไตเติล แยกเก็บ footage ไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย และสามารถนำออกมาใช้ได้ในกรณีที่ต้องการ คอยควบคุมดูแลคุณภาพของภาพและเสียงที่มาประกอบกัน ยังทำงานร่วมกับคนตัดต่อเสียงประกอบ เสียงบรรยาย ตลอดจนจนตัดเนกาตีฟด้วย

7.2 ผู้ตัดต่อเนกาตีฟ (Negative Cutter) เป็นผู้รับผิดชอบในการตัดต่อฟิล์มต้นฉบับที่เป็นเนกาตีฟให้ถูกต้องตรงกันพร้อมต่อเฟรมต่อเฟรมที่รีดไว้ work print ขึ้นสุดท้ายต้องระมัดระวังดูแลตัวฟิล์มต้นฉบับไม่ให้ชำรุดเสียหาย นอกจากนี้คือ เป็นผู้เขียนคำสั่งส่งเนกาตีฟยังห้องแล็บเพื่อให้ได้เกรนของภาพอย่างละเอียด ยังต้องคอยดูแลเรื่องความสะอาดของเนกาตีฟการจับเก็บเนกาตีฟที่ตัดแล้วแยกเป็นหมวดหมู่ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

7.3 คนตรวจสอบสีฟิล์ม (Color Timer) เป็นผู้รับผิดชอบในการเรื่องของการความเข้มสีติดกัน และความ สมดุลของสีในภาพยนตร์เพื่อให้ทุกฉากมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตลอดทั้งเรื่องและเป็นผู้ที่ต้องทำงานใกล้ชิดกับกำกับภาพเพื่อกำหนดสีและความเข้มตามต้องการในงาน positive print

7.4 ผู้ประสานงานทำไตเติลและภาพพิเศษ(Title and Optical Effects Coordinator) เป็นผู้รับผิดชอบในการผลิตไตเติลและรัวหนังสือตอนจบเรื่องซึ่งอาจต้องใช้ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิเศษ มีการควบคุมการถ่าย fade, dissolve, wipe, matte, shot, superimpostion การขยายภาพให้ใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง การออกแบบตัวหนังสือ ขนาด ลีลา และรูปแบบ

7.5 เจ้าหน้าที่ฉายหนัง (Sudio Projectionist) เป็นผู้ปฏิบัติการฉายหนังให้ผู้กำกับ คนตัดต่อ ผู้อำนวยการสร้างและผู้บริหารอื่นๆชม คอยรับผิดชอบเรื่องการปรับความคมชัดของภาพ ถ้าดับของม้วน ดูแลบำรุงรักษาเครื่องฉายให้อยู่ในสถานะที่ทำงานได้ แต่อย่างไรก็ตาม การถ่ายทำภาพยนตร์สั้นโดยเฉพาะหนังนักเรียน นิสิตนักศึกษา ไม่มีความจำเป็น ต้องใช้ทีมงาน รับผิดชอบทุกหน้าที่ แต่อาจใช้เพียงไม่กี่คนในการถ่ายทำ เช่น ผู้กำกับ คนถ่ายภาพ คนบันทึกเสียง ก็เพียงพอ เป็นการประหยัดงบประมาณและความข้อขัดตัวในการทำงาน

ขนาดภาพและมุมกล้อง

การกำหนดสภาพของแต่ละช็อตในการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น มีลักษณะสำคัญเพราะเป็นการใช้กล้องให้น่าสนใจ ความสนใจ ของคนดูและเพื่อให้เกิดความหมายที่ต้องการสื่อสารกับผู้ดู ซึ่งต้องพิจารณาข้อประกอบหลายอย่างในการกำหนดภาพ เช่น ความยาวของช็อต แอ็คชั่นของผู้แสดง ระยะความสัมพันธ์ระหว่างคนดูกับผู้แสดง หรือ subject มุมมอง การเคลื่อนไหวของกล้องและผู้แสดง ตลอดจนบอกหน้าที่ของชีวิตว่าทำหน้าที่อะไร เช่น แทน สายตาใคร เป็นต้น

1. ขนาดภาพ หากเปรียบเทียบสภาพที่ได้จากการรวมภาพยนตร์กับละครนั้นแตกต่างกันมากมายในละครนั้นขึ้นอยู่กับว่าคนดูนั่งอยู่ที่ส่วนไหนของโรง เช่น ด้านหน้าด้านหลัง ด้านข้างหรือด้านบน ซึ่งจะให้ภาพและมุมมองที่แตกต่างกันออกไปขณะที่การรวมภาพยนตร์ กล้องเป็นตัวกำหนดขนาดภาพและมุมมองซึ่งภาพจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เราสามารถเห็นภาพได้หลายหลาก เช่น ภาพระยะไกล (Long Shot) ระยะปานกลาง (Medium Shot) และระยะใกล้ (Close Up) เป็นต้นการกำหนดขนาดภาพในแต่ละชีวิตเหล่านี้ไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย ซึ่งต้องสอดคล้องกับความหมายที่ต้องการสื่อ ต่ออย่างไรก็ตาม ความหมายของภาพระยะใกล้และระยะไกลของผู้กำกับคนหนึ่ง อาจมีความแตกต่างจากอีกคนหนึ่งนอกจากนี้การใช้ภาพต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมต่อกันได้เป็นอย่างดี แม้แต่ภาพยนตร์กับโทรทัศน์ยังมีความแตกต่างกันอีกด้วย

โดยทั่วไปการกำหนดขนาดภาพนั้นไม่มีกฎแน่นอนที่ตายตัว ในหลักปฏิบัติแล้วมักใช้ 3 ขนาด คือ ขนาดภาพระยะไกล ระยะปานกลาง และระยะใกล้ ที่เขียนไว้บนภาพยนตร์ซึ่งใช้รูปร่างของคนเป็นตัวกำหนดขนาดของภาพ แต่อย่างไรก็ตาม เราสามารถ แบ่งย่อยขนาดของภาพได้อีก และมีชื่อเรียกชัดเจนขึ้นดังนี้

1.1 ภาพระยะไกลมากหรือระยะไกลสุด (Extreme Long shot / ELS) ได้แก่ ภาพที่ถ่ายภายนอกสถานที่โล่งแจ้ง มักเน้นพื้นที่หรือบริเวณที่กว้างใหญ่ไพศาลเมื่อเปรียบเทียบกับว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับสัดส่วนของมนุษย์ที่มีขนาดเล็กภาพ ELS ส่วนใหญ่ใช้สำหรับการเปิดฉากเพื่อบอกเวลาและสถานที่ อาจเรียกว่า Establishing Shot ก็ได้ เป็นช็อตที่แสดงความยิ่งใหญ่ของฉากหลัง หรือแสดงแผนยานุภาพของตัวละครในหนังประเภทสงครามหรือหนังประวัติศาสตร์ ส่วนช็อตที่ใช้ตามหลังมักเป็นภาพระยะไกล (LS) แต่ในภาพยนตร์หลายเรื่องใช้ภาพระยะใกล้ (CU) เปิดฉากก่อนเพื่อเป็นการเน้นเรียกจุดสนใจหรือบีบอารมณ์คนดูให้สูงชันอย่างทันทีทันใด

1.2 ภาพระยะไกล (Long shot/ LS) ภาพระยะไกล เป็นภาพที่ค่อนข้างลำบากเพราะมีขนาดที่ไม่แน่นอนจนตายตัว บางครั้งเรียกภาพกว้าง (Wide Shot) เวลาใช้อาจกินความตั้งแต่ภาพระยะไกลมาก (ELS) ถึงภาพระยะไกล (LS) ซึ่งเป็นภาพขนาดกว้างแต่สามารถเห็นรายละเอียดของฉากหลังและผู้แสดงมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับภาพระยะไกลมาก หรือเรียกว่า Full Shot เป็นภาพกว้างเห็นผู้แสดงเต็มตัว ตั้งแต่ศีรษะจนถึงส่วนเท้า

ภาพระยะไกล (LS) บางครั้งนำไปใช้เปรียบเทียบกับขนาดภาพระหว่างหนังกับละครที่คนดูมองเห็นเท่ากัน คือ สามารถเห็นแฉักันหรืออากัปภิกขัยของผู้แสดงเต็มตัวและชัดเจนพอซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าหนังของชาร์ลี แชปลิน (Charlie Chaplin) มักใช้ขนาดภาพนี้กับภาพปานกลาง (MS) ถ่ายทอดอารมณ์ตลกประสพความสำเร็จในหนังเงียบของเขา

1.3 ภาพระยะไกลปานกลาง (Medium Long Shot/ MLS) เป็นภาพที่เห็นรายละเอียดของผู้แสดงมากขึ้นตั้งแต่ศีรษะจนถึงขาหรือหัวเข่าซึ่งบางครั้งก็เรียกว่า Knee Shot เป็นภาพที่เห็นตัวผู้แสดงเคลื่อนไหวสัมพันธ์กับฉากหลัง หรือเห็นเฟอร์นิเจอร์ในฉากนั้น

1.4 ภาพระยะปานกลาง (Medium shot/ MS) ภาพระยะปานกลางเป็นขนาดที่มีความหลากหลายและมีชื่อเรียกได้หลายชื่อเช่นเดียวกัน แล้วยกติดจะมีขนาดประมาณตั้งแต่หนึ่งในสี่ถึงสามในสี่ของร่างกาย บางครั้งเรียกว่า Mid Shot หรือ Waist Shot ก็ได้ เป็นช็อตที่ใช้มากที่สุดอันหนึ่งในภาพยนตร์ภาพระยะปานกลางมักใช้เป็นฉากสนทนาละเห็นแฉักันของผู้แสดงนิยมใช้เชื่อมเพื่อรักษาความต่อเนื่องของภาพระยะไกล (LS) กับภาพระยะใกล้ (CU)

1.5 ภาพระยะใกล้ปานกลาง (Medium Close-Up/ MCU) เป็นภาพแคบครอบคลุมบริเวณตั้งแต่ศีรษะถึงไหล่ของผู้แสดง ใช้สำหรับในฉากสนทนาที่เห็นอารมณ์ความรู้สึกที่ใบหน้า ผู้แสดงรู้สึกเด่นในเฟรมบางครั้งเรียกว่า Bust Shot มีขนาดเท่ารูปปั้นครึ่งตัว

1.6 ภาพระยะใกล้ (Extreme Close Up/ ECU หรือ XCU) เป็นภาพที่เห็นบริเวณศีรษะและบริเวณใบหน้าของผู้แสดง มีรายละเอียดชัดเจนขึ้น เช่น ริ้วรอยบนใบหน้า น้ำตา ส่วนใหญ่เน้นความรู้สึกของผู้แสดงที่สายตา แหวตตา เป็นช็อตที่นิ่งเงียบมากกว่าให้มีบทสนทนา โดยกล้องนำคนดูเข้าไปสำรวจตัวละครอย่างใกล้ชิดสายตาเป็นส่วนสำคัญของขนาดภาพนี้ จึงใช้ภาพเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นี้บอกทิศทางการเคลื่อนไหวที่มักจัดองค์ประกอบภาพให้อยู่ด้านใดด้านหนึ่งของเฟรมเพื่อให้เกิด จังหวะการเปลี่ยนช็อต

1.7 ภาพระยะใกล้มาก (Extreme Close Up/ ECU หรือ XCU) เป็นภาพที่เน้น ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย เช่น ตา ปาก เท้า มือ เป็นต้น ภาพจะถูกขยายใหญ่จนจอตลอด รายละเอียดมาก เป็นการเพิ่มการเล่าเรื่องหนังให้ได้อารมณ์มากขึ้น เช่น ในช็อตของหญิงสาว เดินทางกลับบ้านคนเดียวยามวิกาลถนน เราอาจใช้ภาพ ECU ด้านที่หูของเธอเพื่อเป็นการบอก ว่าเธอได้ยินเสียงฝีเท้าแผ่วๆที่กำลังติดตามเธอ จากนั้นอาจใช้ภาพระยะนี้ที่ตาของเธอเพื่อแสดงความ หวาดกลัว เป็นช็อตที่คู่ย์เคียงกัน แต่อย่างไรก็ตาม เราสามารถใช้ได้ในความหมายอื่นๆ โดย อาจแยงและมุมมองเพื่อหารูปแบบการใช้ให้หลากหลายออกไปนอกจากนี้คือช็อตอื่นๆ ที่เรียก โดยใช้จำนวนของผู้แสดงเป็นหลัก เช่น Two Shot คือ มีผู้แสดง 2 คนอยู่ในเฟรมเดียวกัน ในยุโรปบางแห่งเรียก American Shot เพราะสมัยก่อนนิยมใช้กันมากในฮอลลีวูด Three Shot คือ มีผู้แสดง 3 คน อยู่ในเฟรมเดียวกัน และถ้าหากผู้แสดงมากกว่าจำนวนนี้ขึ้นเรียกว่า Group Shot ขนาดภาพที่ใช้มักเป็นภาพปานกลาง

ในช็อตที่เรียกโดยหน้าที่ของมันที่ใช้ขนาดภาพปานกลาง เช่น Reestablishing shot เป็นช็อตที่ใช้เตือนคนดูว่ายังไม่ได้เปลี่ยนพื้นที่ (Space) หรือสถานที่ของฉากนั้นยังคงอยู่ใน ฉากเดียวกัน มักเป็นภาพที่ใช้ตามหลังภาพระยะใกล้ก่อนหน้าช็อตนี้ ส่วนภาพผ่านไหล่หรือ Over-the-Shoulder เป็นภาพที่บอกหน้าที่ของมันอยู่ในตัวแล้ว คือใช้ถ่ายผ่านไหล่ผู้แสดงคน หนึ่งเป็นพื้นหน้าไปรับผู้แสดงอีกคนหนึ่งเป็นพื้นหลังใช้ตัดกลับไปมา เมื่อผู้แสดงทั้งสองมีบท ล่นทนาร่วมกันในฉากเดียวกัน

2. มุมกล้อง (Camera Angles) ในภาพยนตร์บันเทิงโดยทั่วไปการตั้งกล้องมิได้วางไว้แค่ เฉพาะด้านหน้าตรงของผู้แสดงเท่านั้น แต่จะทำมุมกับผู้แสดงหรือวัตถุตลอดทั้งเรื่อง ยิ่งกล้องทำ มุมกับผู้แสดงมากเท่าไรก็ยิ่งสะกดความสนใจมากขึ้นเท่านั้น และการใช้มุมกล้องต้องให้สอดคล้อง กับการเล่าเรื่องด้วย เหตุผลของการเปลี่ยนมุมกล้องให้หลากหลายเพื่อใช้ติดตามผู้แสดงเปิดเผย/ ปิดบังเนื้อเรื่อง หรือตัวละคร เปลี่ยนมุมมอง บอกสถานที่ เน้นอารมณ์หรืออื่นๆ อีกมากมาย ที่ต้องการสื่อความหมายบางอย่างของแอ็คชั่นที่เกิดขึ้นเวลานั้นของผู้กำกับ มุมกล้องเกิดขึ้นจาก การที่เราวางตำแหน่งคนดูให้ทำมุมกับตัวละครหรือวัตถุทำให้มองเห็นตัวละครในระดับองศาที่ แตกต่างกัน จึงแบ่งมุมกล้องได้ 6 ระดับ คือ

2.1 มุมสายตานก (Bird's-eye view) มุมชนิดนี้มักเรียกทับศัพท์ทำให้เข้าใจ

มากกว่า เป็นมุมถ่ายมาจากด้านบนเหนือศีรษะ ทำมุมตั้งฉากเป็นแนวตั้ง 90 องศากับผู้แสดง เป็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่จนการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุมมองที่เราไม่คุ้นเคยในชีวิตประจำวันจึงเป็นมุมที่แปลกแทนสายตาดานกที่อยู่บนท้องฟ้าหรือผู้กำกับบางคน เช่น Alfred Hitchcock ใช้แทนความหมายเป็นมุมของเทพเจ้าเบื้องบนที่ทรงอำนาจมองลงมาหาตัวละครที่อยู่เบื้องล่างด้อยต่ำที่กำลังประสบชะตากรรมบางอย่าง หรือใช้แทนสายตาดตัวละครที่อยู่ห้อยอยู่บนสะพานตึก หน้าผา เพิ่มความน่าหวาดเสียวมากขึ้น มุมกล้องที่คล้ายกับมุม Bird's-eye view คือ aerial shot ซึ่งถ่ายมาจากเฮลิคอปเตอร์หรือเครื่องบินบ้างก็เรียกว่า helicopter shot หรือ airplane shot เป็นข้อเคลื่อนไหวถ่ายมาจากบ้านบนทั้งสี่

2.2 มุมสูง (High-angle shot) คือมุมสูงกล้องอยู่ด้านบนหรือวางไว้บนเครน (crane) ถ่ายกตมาที่ผู้แสดง แต่ไม่ตั้งฉากเท่ากับมุม Bird's-eye view ประมาณ 45 องศา เป็นมุมมองที่เห็นผู้แสดงหรือวัตถุอยู่ต่ำกว่า ใช้แสดงแทนสายตาตามองไปเบื้องล่างที่พื้น ถ้าใช้กับตัวละครจะให้ความรู้สึกต่ำต้อย ไร้ศักดิ์ศรี ไร้ความสำคัญ หรือเพื่อเผยให้เห็นลักษณะภูมิประเทศหรือความกว้างใหญ่ไพศาลของภูมิทัศน์เมื่อใช้กับภาพระยะไกล (LS)

2.3 มุมระดับสายตา (Eye-level shot) เป็นมุมที่มีความหมายตรงตามชื่อที่เรียก คือคนดูถูกวางไว้ในระดับเดียวกับสายตาของตัวละครหรือระดับเดียวกับกล้องที่วางไว้บนไหล่ของตากล้อง โดยผู้แสดงไม่เหลือบสายตาเข้าไปในกล้องในระหว่างการถ่ายทำ มุมระดับสายตานี้ถึงแม้จะเป็นมุมที่เราใช้มองในชีวิตประจำวัน แต่ก็ถือว่าเป็นมุมที่สูงเล็กน้อย เพราะโดยปกติมักใช้กล้องสูงระดับหน้าอก ซึ่งเรียกว่า a chest-high camera angle หรือเป็นมุมปกติ (normal camera angle) ไม่ใช่มุมระดับสายตาซึ่งเป็นมุมที่คุ้นเคยกับการดูหนังบนจอที่ใหญ่ที่ฉายดารานาฏยตร์ให้ดูใหญ่เกินกว่าชีวิตจริง larger-than-life ในความหมายอื่นของมุมระดับสายตาในหนังบนเคาบอย (Western) หมายถึง เป็นมุมของลูกผู้ชาย (standing male adults) จึงวางตำแหน่งของผู้แสดงที่ดูสง่างาม แต่ผู้กำกับหญิงชาวฝรั่งเศสชื่อ Cinatal Akerman เป็นคนรูปร่างค่อนข้างเตี้ย ใช้มุมกล้องระดับสายตาเดียวกับเธอแทนความเป็น "ผู้หญิง" ในมุมมองของกล้องถ่ายทำหนังส่วนใหญ่ของเธอ ในขณะที่ Yasujiro Ozu ผู้กำกับชาวญี่ปุ่นปฏิเสธที่จะใช้กล้องทำมุมกับผู้แสดง แต่ใช้กล้องระดับสายตาที่มีความสูงประมาณ 3-4 ฟุต สูงจากพื้นเป็นระดับเดียวกับรูปแบบการนั่งแบบญี่ปุ่นในบ้านของตัวละคร Ozu โหเหตุผลว่า "เขาต้องการให้ตัวละครนั้นมีความเท่าเทียมกันเป็นแค่คนธรรมดาคนหนึ่งไม่น่าจะเป็นคนดีหรือเลว โดยจะให้ตัวละครเปิดเผยตัวเอง ไม่ใช่มุมกล้องอธิบายให้รู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่ง เคยเป็นตัวกลาง ไม่มีอคติเท่ากับเป็นการให้คนดูได้ตัดสินใจเอาเองว่าตัวละครนั้นเป็นอย่างไรในหนัง"

2.4 มุมต่ำ (Low-angle shot) คือมุมที่ต่ำกว่าระดับสายตาของตัวละครแล้วยกกล้องขึ้นประมาณ 70 องศา ทำให้เกิดผลทางด้านความลึกของซบเจ็ค หรือตัวละครมีลักษณะเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามเหลี่ยมรูปทรงเรขาคณิตให้ความมั่นคง น่าเกรงขาม ทรงพลังอำนาจ ความเป็นวีรบุรุษ เช่น ซ็อดของคิงคอง ยักษ์ ดึกอาคารลิ่งก่อสร้าง ลัทธิประหลาดพระเอก เป็นต้นในภาพยนตร์เรื่อง Citizen Kane (1941) ที่ต้องการเน้นความร่ำรวยของ Kane จึงใช้กล้องมุมต่ำเพื่อให้เห็นพื้นหลังที่เป็นเพดาน บอกถึงความโอ้อ่า มั่งคั่งของเจ้าของคฤหาสน์ การถ่ายทำต้องรื้อพื้นเอาบางส่วนของฉากออกเพื่อสามารถวางกล้องได้มุมต่อตามที่ต้องการ

2.5 มุมสายตาดำหนอน (Worm's-eye view) คือมุมที่โรงข้ามกับมุมตานก (Bird's-eye view) กล้องเงยตั้งฉาก 90 องศากับตัวละครหรือซัพเจ็ค บอกตำแหน่งของคนดูอยู่ต่ำสุดมองเห็นพื้นหลังเป็นเพดานหรือท้องฟ้า เห็นตัวละครมีลักษณะเด่นเป็นมุมที่แปลกนอกเหนือจากชีวิตประจำวันอีกมุมหนึ่งลักษณะของมุมนี้เมื่อใช้กับซัพเจ็คที่ตกลงมาจากที่สูงสู่พื้นดินเคลือบบังเฟรม อาจนำไปใช้เป็นตัวเชื่อมระหว่างฉาก (transition) คล้ายการเฟดมีด (fade out)

2.6 มุมเอียง (Oblique angle shot) เป็นมุมที่มีเส้นระนาบ (Horizontal line) ของเฟรมไม่อยู่ในระดับสมดุลเอียงไปด้านใดด้านหนึ่งเข้าหาเส้นตั้งฉาก (Vertical line) ความหมายของมุมชนิดนี้คือความไม่สมดุลลาดเอียงของพื้นที่ บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ในสภาพไม่ดี เช่น ในฉากขูลมุนโกลาหล แผ่นดินไหว ถ้าใช้ แทนสายตาตัวละครหมายถึงคนที่เมาเหล้า หกล้ม ล้มส่นให้ความรู้สึกที่ตึงเครียดมุมเอียงเป็นมุมที่ไม่ค่อยใช้บ่อยนัก ส่วนใหญ่ใช้ตามความหมายที่อธิบายในภาพขึ้นตรงและมีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น Dutch angle, Tilted shot หรือ Canted shot เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีมุมกล้องอื่นที่สำคัญควรทราบดังนี้

1. มุมเฝ้ามอง (Objective Camera Angle) คือ มุมแอบมองหรือเฝ้ามองตัวละคร แอ็คชั่นและเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในหนัง เป็นมุมเดียวกับกล้องแต่มองไม่เห็นคนดูซึ่งคนดูจะอยู่หลังกล้องโดยผ่านสายตาของตากกล้อง หรือบางที่เป็นการถ่ายโดยคนแสดงไม่รู้ตัวเรียกว่า การแอบถ่าย (candid camera)

2. มุมแทนสายตา (Subjective Camera Angle) เป็นมุมมองส่วนตัวหรือเรียกว่า มุมแทนสายตา ซึ่งเป็นการนำพาคนดูเข้ามามีส่วนร่วมในภาพด้วย เช่น ผู้แสดงมองมาที่กล้อง ซึ่งจะให้ความรู้สึกเหมือนมองไปที่คนดูหรือพูดกับกล้อง เช่น การอ่านข่าว การรายงานข่าวในทีวี เป็นต้น ลักษณะ แง่มุมกล้องชนิดนี้เป็นความสัมพันธ์กันระหว่าง สายตาต่อสายตา (eye-to-eye relationship) มุมแทนสายตาแบ่งเป็น

2.1 แทนสายตาคนดู เป็นการกำหนดตำแหน่งคนดูให้เป็นส่วนหนึ่งของ

ฉากนั้น เช่น คนดูถูกพาให้เข้าชมโบราณสถาน พาเที่ยว คนดูก็จะได้เห็นเหตุการณ์ของแต่ละฉาก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือกล้องอาจถูกทิ้งมาจากที่สูงแทนสายตามาจากที่สูง แทนคนดูตมมาจากที่สูง ภาพแทนสายตาของนักบิน รถแข่งพายเรือ ดำน้ำ ลกี รถไฟเหาะตีลังกา

2.2 กล้องแทนสายตาตัวละคร เป็นการเปลี่ยนสายตาของคนดูจากการเฝ้าแอบมองมาเป็นแทนสายตาในทันที ซึ่งคนดูก็ได้เห็นร่วมกับตัวละคร หรือผู้แสดง เช่น ตัวละครมองออกไปนอกกรอบภาพ จากนั้นภาพตัดไปเป็นมุมแทนสายตาของตัวละคร การแพนช็อตหรือ travelling shot ในภาพยนตร์ลารคดีส่วนใหญ่ กล้องมักทำหน้าที่แทน สายตาของคนดู

3. มุมมองใกล้ชิด (Point-of-view Camera Angles) มุมมองใกล้ชิดนี้มักเรียกง่าย ๆ ว่า มุมพีโอวี (POV) เป็นมุมกึ่งระหว่าง มุม objective และมุม subjective แต่อย่างไรก็ตาม เราก็คือว่าเป็นมุม objective หรือมุมแอบมอง และส่วนใหญ่ขนาดภาพที่ใช้มักเป็นภาพระยะใกล้กับระยะใกล้ปานกลาง เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพแสดงออกของใบหน้าตัวละครเห็นรายละเอียดชัดเจนการใช้มุม พี.โอ.วี. นี้ อาจใช้สำหรับกรณีที่ต้องการให้คนดูเข้าไปมีส่วนๆ ในเหตุการณ์ด้วย นอกจากนี้การใช้มุม พี.โอ.วี. ยังมักตามหลังช็อตผ่านไหล่ หรือ over-the-shoulder (OS) คือ เมื่อผู้แสดงคนหนึ่งจะเห็นด้านหลังเป็นพื้นหน้า และใบหน้าของผู้แสดงอีกคนหนึ่งอยู่พื้นหลัง หรืออาจใช้ก่อนมุมแทนสายตาของนักแสดง เป็นต้น

การใช้มุมกล้องต้องคำนึงถึงพื้นที่ (space) และมุมมอง (viewpoint) ซึ่งตำแหน่งของกล้องเป็นตัวกำหนดพื้นที่น่าจะมีขอบเขตเพียงใดจากที่ซึ่งคนดูมองเห็นเหตุการณ์ ซึ่งต้องสัมพันธ์กันทั้งหมด ทั้งขนาดภาพ มุมมอง และความสูงของกล้อง.

การถ่ายทำภาพยนตร์

การถ่ายทำเป็นขั้นตอนหลังจากการเตรียมงานในขั้นก่อนการถ่ายทำเรียบร้อยแล้ว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในเรื่องของเอกสาร เมื่อถึงขั้นตอนการถ่ายทำจึงเป็นเพียงการทำงานตามขั้นตอนที่เตรียมไว้แล้ว ถ้าหากการเตรียมงานมาพร้อมเพียงก็ทำให้การถ่ายทำราบรื่น แต่ถ้าหากการเตรียมงานยังไม่พร้อมหรือไม่เสริ้รล้นสมบูรณ์ ปัญหาต่างๆ ก็จะมาทำให้ได้ผลงานด้อยลงหรือทำให้การถ่ายทำล่าช้าลงได้

1. การเตรียมความพร้อม การถ่ายทำเปรียบเสมือนวินาทีที่สมอเรือถูกดึงขึ้นเพื่อออกเดินทางผู้กำกับก็จะทำหน้าที่เป็นกัปตันพาเรือแล่นสู่เป้าหมายอย่างราบรื่น การถ่ายทำภาพยนตร์บางครั้งก็เรียกว่า principal photography เพราะส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

การถ่ายทำ เป็นช่วงเวลาที่มีความเครียดและเหนื่อย ต้องทำงานร่วมกับทีมงานคนเต็มหน้าเต็มอีก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นเวลาหลายเดือน แต่อย่างไรก็ตามอย่าให้สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคในการทำงานของเรา ขอให้มีความตั้งใจที่เบิกบานควบคุม ยอมรับกับทุกสถานการณ์แล้วเราก็จะสนุกและเพลิดเพลินกับการทำงาน

การทำงานตามสายงานในกองถ่ายภาพยนตร์จะเหมือนกับปิรามิด ซึ่งมีผู้กำกับอยู่ยอดบนสุด ซึ่งมีเป้าหมายการทำงานอยู่ที่การถ่ายทำให้เป็นไปตามบทภายใต้ระยะเวลาที่กำหนด การถ่ายทำทุกครั้งต้องมีข้อตกลงสำหรับติดต่อเพียงพอ ผู้กำกับที่บรรลุความสำเร็จส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการถ่ายทอดความคิดของตนให้กับนักแสดงและทีมงานได้อย่างชัดเจน มีความมั่นใจอีกส่วนหนึ่งอาจต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ไว้ใจทีมงานในการรับผิดชอบกับปัญหาใดๆ ที่จะเกิดขึ้น ในทางตรงกันข้ามผู้กำกับที่ขาดความมั่นใจในทีมงานนอกจากทำให้งานล่าช้าแล้ว ยังทำให้เกิดปัญหาในการทำงานร่วมกันอีกด้วย

การทำงานในกองถ่าย คำสั่งของผู้กำกับเป็นกฎที่ทุกคนต้องปฏิบัติตามการเปลี่ยนแปลงใดๆ อาจมีขึ้นได้เพราะถือว่าผู้กำกับเป็นผู้ใช้เวลาในกาศึกษา ดีความบทภาพยนตร์มากที่สุด ไม่ว่าการตัดสินใจที่เกิดขึ้นนั้นจะผิดหรือถูกที่ทุกคนต้องยอมรับนอกจากนี้ผู้กำกับยังเป็นผู้ที่จะปรึกษาหารือกับผู้ใดก็ได้ส่วนจะรับมาปฏิบัติหรือไม่ก็ยอมได้เช่นกัน

ในวันที่มีการถ่ายทำผู้กำกับต้องเป็นผู้มาถึงสถานที่ถ่ายทำก่อนนักแสดงและทีมงานหรืออย่างน้อยก็พร้อมๆกับทีมงาน เพราะเป็นสิ่งที่ผู้กำกับอาจต้องใช้เวลาสำรวจบริเวณรอบๆ ฉากเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่ มีเวลาคิดทบทวนความคิดของตนเอง หรืออาจเป็นครั้งแรกของผู้กำกับที่เดินทางมาที่ฉากถ่ายทำก็ได้ ส่วนผู้ออกแบบการสร้างต้องมาตรวจดูความเรียบร้อยของฉากที่จะใช้ถ่ายทำล่วงหน้าส่วนการกำหนดเวลาการทำงานของทีมงานนักแสดงนั้นมีอยู่ในใบนัดหมายการถ่ายทำ หรือเรียกว่า คอลชีท (Call sheet) ซึ่งจะแจกให้กับนักแสดงและทีมงานทุกคน รู้เวลาเริ่มต้นการทำงานของตนเอง เช่น นักแสดงคนใดควรมาก่อนมาหลัง ตามคิวเข้าฉาก ส่วนช่างแต่งหน้าจะมาก่อนเพื่อเตรียมแต่งหน้านักแสดงที่ต้องใช้เวลา การจัดเวลามีความสำคัญมากส่วนใหญ่เป็นหน้าที่ของผู้ช่วยผู้กำกับ เมื่อถึงเวลาถ่ายทำในข้อตกลงทุกคนจะพร้อมในเวลาเดียวกัน นักแสดงพร้อมซ้อมคิวการแสดง กำหนดการเคลื่อนไหว ตำแหน่งกล้อง กำหนดระยะเวลาไฟกัส ไฟ พร้อมติดตั้ง เมื่อทุกอย่างลงตัวนักแสดงพร้อมร่างภาพพร้อมไฟ พร้อมผู้กำกับพร้อม เสียงพร้อม จึงเริ่มเดินกล้องได้

2. การถ่ายทำ การถ่ายทำภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม (sound on film) ต้องมีการบันทึกเสียงในระหว่างการถ่ายทำ และแต่ละช็อตต้องใช้ เสลท (slate) หรือ clakboard ที่ต้องเขียนรายละเอียดสำคัญ เช่น ลำดับที่ของฉาก จำนวนครั้งที่ถ่าย (Take) ลำดับม้วนของฟิล์ม โดยวิธียิงสลัทท์ที่หัวคัท (cut) เพื่อให้รู้ว่าเป็นลำดับคัทที่เท่าไรของเรื่อง เพื่อประโยชน์ในการติดต่อและเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งมอบเวลาสำหรับการเช่างานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่นานนักเขาจะไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค้นหาข้อต้ง่ายขึ้นและทำให้การทำงานสะดวกขึ้นในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์เสียงในฟิล์มมีลำดับการทำงานในการตั้ง แอ็คชั่น ของผู้กำกับมีดังนี้

2.1. เมื่อนักแสดงพร้อมทีมงานทุกคนประจำหน้าที่พร้อมลงมือปฏิบัติการ

2.2 ฝ่ายบันทึกเสียงให้คนตีเลท ขานเลท ว่าเป็นซีนที่เท่าไร คัทที่... เทคที่...

และจะบันทึกไว้ที่หัวเทปบันทึกเสียงเตรียมรอไว้ก่อนล่วงหน้า

2.3 ผู้กำกับภาพสั่งเปิดไฟทุกโคมที่จัดไว้

2.4 ทีมงานเตรียมพร้อม ผู้ช่วยผู้กำกับจะตะโกนให้ทุกคนเงียบไม่ให้เสียงขณะ

ถ่ายทำ

2.5 คนตีเลททางเลทถือไว้ใกล้บริเวณหน้าของนักแสดง ทิว ล่อง ีต ข้อต

2.6 ผู้กำกับให้สัญญาณช่างภาพว่า "กล้องพร้อม?" ถ้าช่างภาพพร้อมให้สัญญาณตอบว่า "พร้อม"

2.7 ผู้กำกับให้สัญญาณผู้บันทึกเสียงว่า "เทปพร้อม?" ถ้าผู้บันทึกเทปพร้อม จะให้สัญญาณตอบว่า "พร้อม"

2.8 ผู้กำกับสั่ง "กล้องเดิน" ช่างภาพจึงเริ่มกดชัตเตอร์

2.9 ผู้กำกับสั่ง "เทปเดิน" ผู้บันทึกเทปเริ่มบันทึกเสียง

2.10 คนตีเลท แล้ววิ่งออกนอกเฟรมไป

2.11 ผู้กำกับสั่ง "แอ็คชั่น"

2.12 นักแสดง กล้อง เทปบันทึกเสียง ปฏิบัติการณตามที่ขอลงแล้วผู้กำกับเห็น

ว่าความยาวข้อตเพียงพอ

2.13 ผู้กำกับสั่ง "คัท" การถ่ายทำทุกข้อตมีขั้นตอนที่เหมือนกันโดยที่เลทจะให้เป็นตัวจับภาพและเสียง เริ่ม ซิงค์ (sync) กัน ถ้าหากการตีเลทในช่วงแรกผิดพลาดอาจตีเลทในตอนท้ายคัทก็ได้เรียกว่า end slate หรือ tail slate

ผู้กำกับเป็นผู้เดียวที่มารอตั้ง แอ็คชั่น และ คัท ยกเว้นถ้ามีขี้อธิษฐานเกิดขึ้น

เช่น กล้องผิดพลาดไม่ทำงาน หรือเห็นสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น เช่นเห็น ไมค์บูม เข้าไปในเฟรม หรือเห็น

ทีมงาน เห็นอุปกรณ์การถ่ายทำอยู่ในเฟรม ก็อาจจะบอก คัท กับผู้กำกับให้หยุดการลง เป็นต้น

นอกจากนี้ผู้กำกับยังเป็นผู้บอกว่าแต่ละ คัท จะผ่านหรือ เทปใหม่ หรือถ่ายใหม่ (re-take) โดยผูก

ขากับอาจถามตากล้องหรือคนบันทึกเสียงว่าทุกอย่างเรียบร้อยหรือไม่หรือให้ตรวจสอบภาพจาก

มอนิเตอร์โดยที่ตัวกล้องถ่ายภาพยนตร์จะมีระบบ กล้องวิดีโอติดอยู่เพื่อนำสัญญาณภาพออกมา

เรียกว่า Video assist หรือใช้สำหรับตัดต่อภาพยนตร์ ๗ ก่อนส่งฟิล์มไปล้างหรือก่อนการตัดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่บนเว็บไซต์เป็นการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จริงถ้าหากการแสดงดีแต่มีเสียงบกพร่องเล็กน้อยอาจไม่จำเป็นต้องถ่ายใหม่ เพราะสามารถแก้ไขได้ในขั้นตอนการบันทึกเสียง

ภายหลังการถ่ายทำในแต่ละวันต้องมีการเขียนบันทึกใบบันทึกการถ่ายทำประจำวัน (Daily Production Report) ซึ่งจะทำให้เรารู้ว่าการทำงานคืบหน้าไปเพียงไรและเหลืองานถ่ายทำอีกเท่าไร รวมทั้งยังมีกำหนดนัดหมายเวลานักแสดงแต่งหน้า เวลาถ่ายทำ และเวลาเสร็จสิ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ ผู้ช่วยกล้องต้องทำหน้าที่เขียนใบบันทึกลำดับข้อถ่ายทำ (Production Log) เพื่อให้ทราบในแต่ละเทค ของแต่ละซีนอยู่ในม้วนใด เพื่อความสะดวกในการค้นหา และเทคใดใช้ได้หรือไม่อย่างไร จะถูกบันทึกรายละเอียดไว้

ผู้กำกับฯ กับทีมงานกล้อง

ทีมงานกล้องส่วนใหญ่ประกอบด้วยผู้กำกับภาพ หรือ D.P. (Director of photography) ช่างภาพ ผู้ช่วยกล้องหนึ่ง คนตีแสง และภาพนิ่ง โดยมีหัวหน้าช่างไฟ (Gaer) เป็นผู้รับคำสั่งจากผู้กำกับภาพในการจัดแสง ย้ายติดตั้งโคมไฟในฉาก ส่วน คนงาน (Grips) เป็นผู้เคลื่อนหรือดอลลีกล้อง นอกจากนี้ยังเป็นผู้หาวิธีแก้ปัญหาข้อข้องอื่นๆ อีกหลายอย่างให้ผู้กำกับอีกด้วย

ความสัมพันธ์ในการทำงานระหว่างผู้กำกับกับผู้กำกับภาพคือ ผู้กำกับรับผิดชอบเกี่ยวกับการวางตำแหน่งกล้องและภาพที่มองเห็นจากกล้องผู้กำกับภาพเป็นหัวหน้าทีมกล้องรับผิดชอบเรื่องความคมชัดของภาพการจัดองค์ประกอบภาพ การจัดแสง ให้เข้ากันด้วยความเหมาะสม ดังนั้นความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้กำกับกับผู้กำกับภาพสามารถนำไปสู่การถ่ายทำที่บรรลุความสำเร็จ

ผู้กำกับภาพต้องมีความเข้าใจกับบทบาท (storyboard) อย่างชัดเจนรวมถึงผังของพื้นที่การถ่ายทำตั้งแต่การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ (preproduction) สิ่งเหล่านี้จะช่วยผู้กำกับภาพในการถ่ายทอดแนวความคิดต่างๆ ของผู้กำกับได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การทำงานระหว่างผู้กำกับและผู้กำกับภาพต้องเข้ากันไปด้วยกันเป็นทีม จะต้องมีความสมดุลในการทำงาน กล่าวคือผู้กำกับภาพควรมีอิสระภาพในความคิดเพียงพอ แม้มีใ้ทุกข้อแต่ก็ควรได้รับบ้าง มิใช่ถูกปิดกั้นจากผู้กำกับจนไม่สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ การสร้างสรรค์ก็จะไม่บังเกิดขึ้นถ้าหากผู้กำกับที่ทำงานขาดความสมดุล บดบังความสามารถผู้อื่น ผู้กำกับภาพก็จะเป็นเพียงช่างเทคนิคธรรมดาคนหนึ่งเท่านั้น ทำให้เกิดความขัดแย้งและอาจส่งผล

กระทบถึงภาพยนตร์ได้ ให้ระลึกเสมอว่าผู้กำกับภาพมองตัวเองเป็นศิลปิน เป็นจิตรกรที่เขียนภาพ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ผ่านการยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยแสง เป็นผู้สร้างภาพในหนังทั้งเรื่องควรให้ความสำคัญผู้ร่วมงานและผู้กำกับก็จะได้สิ่งที่ดีที่สุดที่ผู้กำกับภาพสามารถหยิบยื่นให้ได้

ความสำเร็จของภาพยนตร์ก่อนหนึ่งเกิดจากการเตรียมความพร้อมของผู้กำกับภาพในระหว่างขั้นตอนเตรียมการก่อนการถ่ายทำ ส่วนผู้กำกับก็มีส่วนในเรื่องของการเตรียมการที่เขาต้องทำในช่วงขั้นตอนนี้ ได้แก่ การทำความเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองต้องการเห็นในแต่ละวินาทีในภาพยนตร์ การใช้ภาพและเสียงในการให้เกิดผลกับคนดูอย่างไร และในขั้นตอนนี้ผู้กำกับยังต้องวางแผนสร้างลวดลายภาพที่จะถ่ายออกมาเป็นสตอรี่บอร์ดอย่างหยาบๆ และแผนผังพื้นฉากถ่ายทำ ตลอดจนวิธีการทำงาน อาจถ่ายด้วยกล้องดิจิทัลที่คนเฝ้าฉายกำหนดเป็นแนวความคิดของตัวผู้กำกับให้เป็นรูปธรรมขึ้น

บัญญัติการถ่ายทำ 10 ประการ

ปัจจัยสำคัญ 10 ประการ สำหรับปฏิบัติการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ต้องคำนึงมีดังนี้

1. ตำแหน่งกล้อง (Camera placement) ผู้กำกับมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการวางตำแหน่งกล้อง คือกำหนดตำแหน่งกล้อง ดังนั้นผู้กำกับก็ต้องถามตัวเองเสมอว่าในฉากนั้นๆ ควรให้เป็นมุมมองจากของใคร และกำลังมองใครอยู่ และเป็นมุมมองของตัวละครหลัก หรือเป็นมุมมองของผู้เล่าเรื่อง หรือใครบางคนที่ไม่รู้จัก และมุมมองนี้สามารถกลับไปกลับมาได้ในแต่ละฉาก เป็นมุมมองแทนสายตาหรือเป็นมุมมองผู้สังเกตการณ์ซึ่งภาพระยะไกลส่วนใหญ่เป็นมุมผู้สังเกตการณ์ เหมาะสำหรับผู้เล่าเรื่อง ส่วนภาพระยะใกล้มักเป็นมุมแทนสายตา ในฉากที่ต้องการความเร้าใจมักใช้ 2 มุมนี้ตัดสลับกันไปมา การใช้มุมผ่านไหล่สำหรับให้ตัวละครพูดคุยสนทนากันให้ความรู้สึกมุมมองแทนสายตาอย่างรุนแรงได้การวางตำแหน่งกล้องส่วนใหญ่แล้วมักวางในระดับสายตา ซึ่งเป็นระดับเดียวกับที่คนดูใช้มองเห็นกันในชีวิตประจำวัน ส่วนระดับที่ผิดแปลกไปจะให้ความรู้สึกทางอารมณ์ที่รุนแรง เช่น ภาพสูงหรือมุมต่ำมากๆ (ศึกษาเพิ่มเติมเรื่องมุมกล้องในบทที่ 6)อย่างไรก็ตามการกำหนดตำแหน่งของกล้องต้องถามตัวเองอยู่เสมอว่า ตำแหน่งกล้องถูกต้องสามารถเล่าเรื่องได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ และเรามองเห็นสิ่งที่เราต้องการเห็นหรือไม่

2. องค์ประกอบภาพ (Composition of shot) การจัดองค์ประกอบภาพในภาพยนตร์มีลักษณะเหมือนกับภาพเขียนแต่สิ่งที่ได้จากความมหัศจรรย์ของกล้อง คือทำให้ปัจจัยองค์ประกอบในภาพเคลื่อนไหวและตัวประกอบภาพเองก็เคลื่อนไหวด้วย ซึ่งการเคลื่อนไหวนี้มีผู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำกับเป็นผู้ควบคุม โดยกำหนดตำแหน่งตัวละคร วัตถุต่างๆ ในกรอบภาพเป็นตัวดึงดูดสนใจ จากสายตาของคนดู ใช้ภาพและเสียงเพื่อควบคุมทิศทางสายตาของคนดูอีกด้วย

นอกจากนี้ภายในกรอบภาพของภาพยนตร์มี 2 มิติ คือ ด้านกว้างและยาว ฉะนั้นผู้กำกับจึงควรสร้างภาพให้เกิดความลึก โดยจัดองค์ประกอบภาพใหม่พื้นหน้าและพื้นหลัง ผู้กำกับยังสร้างให้คนดูสามารถจินตนาการภาพให้กว้างกว่าที่มองเห็นเนเฟรมได้ เรียกว่าการยืดขยายกรอบภาพออกไป หรือ extending the frame เช่น คนดูได้ยินเสียงน้ำควบอยู่นอกเฟรม และค่อยๆ ดังขึ้นจนเห็นมาเข้ามาในเฟรม เป็นต้น

3. ขนาดภาพ (size of shot) องค์ประกอบภาพของเฟรมมีความสัมพันธ์โดยตรงกับขนาดภาพและขนาดของภาพขึ้นอยู่กับความยาวโฟกัสของเลนส์ที่ใช้ส่วนความยาวโฟกัสของเลนส์ก็มีอยู่หลากหลายระยะ ฉะนั้นการเลือกใช้เลนส์ที่มีความยาวโฟกัสต่างกันก็จะให้ได้ขนาดภาพแตกต่างกันไปด้วยขนาดของภาพในภาพยนตร์มีใช้กันอยู่ 3 ลักษณะ กว้างๆ คือ ภาพใกล้ ภาพปานกลาง ภาพไกล ซึ่งขึ้นอยู่กับการใช้เลนส์ที่มีความยาวโฟกัสต่างๆ (ศึกษาเพิ่มเติมเรื่องขนาดภาพในบทที่ 6)

4. การจัดแสง (Lighting) การจัดแสงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมในเรื่องของการจัดองค์ประกอบภาพ ผู้กำกับภาพจึงได้ชื่อว่าเป็นศิลปินที่เขียนภาพด้วยแสง แสงและเงาสามารถให้คนเกิดความรู้สึกทางด้านอารมณ์ เช่น การจัดแสงที่มีแสงทึบในฉากบ่งบอกถึงความลึกลับซับซ้อนในภาพยนตร์ ส่วนในภาพยนตร์ตลกเบาสมองมักใช้การจัดแสงที่สว่าง

ในภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะมีการจัดแสงที่เป็นรูปแบบประติมากรรมแต่งเติมเพิ่มการรับรู้ทางด้านอารมณ์มากขึ้น หรือการจัดแสงให้เป็นแบบธรรมชาติทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้กำกับและผู้กำกับภาพจะสร้างสรรค์ออกมา เมื่อกำหนดรูปแบบของการจัดแสงแล้วจึงเป็นหน้าที่ของผู้กำกับภาพที่ต้องรักษารูปแบบการจัดแสงให้มีความสม่ำเสมอในภาพยนตร์ตลอดทั้งเรื่อง

ลักษณะของแสงส่วนใหญ่ที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์มี 2 ลักษณะคือ แสงเข้ม (hard light) คือแสงที่มาจากแหล่งแสงกระทบกับ Subject โดยตรงเกิดแสงและเงาตัดกันรุนแรงทำให้ภาพมีความแข็งกระด้าง และแสงนุ่ม (soft light) คือแสงที่ผ่านการกรองด้วยผ้าหรือกระดาษกรองแสงหรือเป็นแสงที่ไม่กระทบกับ Subject โดยตรง เป็นต้น ผลทำให้ได้ภาพที่มีแสงและเงาตัดกันอย่างแผ่วเบาทำให้ภาพนุ่มนวลขึ้น

วิธีการวางตำแหน่งโคมไฟมีอยู่ 3 ตำแหน่งสำคัญที่มีชื่อเรียกต่างกันคือ

1. ไฟหลัก หรือ Key light ซึ่งเป็นแหล่งแสงไฟหลักที่แรงที่สุดในการส่อง Subject

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปยังเว็บไซต์อื่นโดยไม่ผ่านการนำใบไม่ผ่านการใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ไฟเสริม หรือ Fill light เป็นแสงไฟที่อ่อนกว่าอาจเป็นดังที่ได้จากการสะท้อนของไฟหลักหรือเป็นแสงที่ผ่านการกรองให้นุ่มหรืออ่อนลงให้รายละเอียดในส่วนเงามืดของแสงไฟหลัก

3. ไฟส่องหลัง หรือ Back light เป็นไฟที่มาจากด้านหลัง ทำให้เกิดแสงที่บริเวณขอบรอบๆ ของ ชับเจ็ด ให้เห็นรูปทรงและแยกออกมาจากพื้นหลังทำให้เกิดความลึกของภาพขึ้น

ตำแหน่งของไฟที่กล่าวมานี้เป็นเพียงหลักพื้นฐานในการวางตำแหน่งโคมไฟเพื่อการจัดแสง แต่ในทางปฏิบัติแล้วมีรายละเอียดมากมาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้กำกับภาพหรือดากล้องที่จะเพิ่มหรือลดรายละเอียดลงเพื่อให้ได้ตรงกับอารมณ์ของแต่ละฉาก

อย่างไรก็ตาม การจัดแสงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ผู้กำกับภาพหรือดากล้องมักมีวิธีการจัดแสงโดยจะตั้งคำถามให้กับตัวเองเสมอคือ

1. ต้องการภาพอารมณ์ไหน
2. ต้องการแสงแบบสว่างมาก (High key) แบบภาพเขียนของ whiter หรือของ Degas หรือแสงแบบสว่างน้อย (Low key) แบบภาพเขียนของ Rembrandt หรือของ caravaggio เป็นต้น
3. ต้องการแสงเงาตัดกันสูงหรือต่ำ (High หรือ Low Contrast)
4. ต้องการให้ฉากนั้นมีเงาแข็งตัดกันรุนแรงหรืออ่อนนุ่มกลมกลืน
5. ต้องการวางโคมไฟหรือไฟอยู่ในระดับสายตา ระดับสูง หรือระดับต่ำหรือระดับใด
6. ต้องการจัดแสงอย่างไรให้มาจากด้านบน ด้านหลังของ ชับเจ็ดหรือให้กว้างแคบๆ จำกัดบริเวณหรือโดยรวมแล้วให้กว้างกว้างๆทุกจุด
7. ควรใช้โคมไฟประเภทไหนที่เหมาะสมกับฉากนั้น
8. แสงธรรมชาติในฉากนั้นคืออะไร
9. ฉากนั้นเป็นเวลาใด
10. โคมไฟประเภทใดที่เหมาะสมสำหรับการจัดแสงแทนแสงจริงในฉาก
11. ระดับความเข้มของแสงเท่าไร
12. ทิศทางของแสงมาจากที่ใด
13. น้ำหนักของแสงเท่าไร
14. สามารถรักษาความต่อเนื่องของน้ำหนักแสงระหว่างช็อตต่อช็อตได้อย่างไร

สำหรับการจัดแสงภายนอกนั้นส่วนใหญ่มักใช้แสงจากดวงอาทิตย์เป็นหลัก เพราะมีความ

สว่างเหมาะกับการถ่ายทำ แต่แสงอาทิตย์มีความไม่แน่นอนและลม้าเสมอ มีความเข้มและอ่อนเอกสารนี้เป็นเอกสารทงสวนเวสสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใดไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตกต่างกันซึ่งมีผลต่อแสงและเงาในภาพ เมื่อใดก็ตามที่มีเมฆบังก็จะทำให้แสงอ่อนนุ่มลงเมื่อเมฆผ่านไปแสงสว่างจ้าจะกลับมามีบางครั้งจึงทำให้เสียเวลารอคอย ดังนั้นวิธีแก้ปัญหาจึงควรมีผ้ากรองแสงขนาดใหญ่ (Silks) ซึ่งเตรียมไว้ใช้กรองเมื่อมีแสงอาทิตย์ที่แรงทำให้แสงและเงานุ่มนวลขึ้น ก็จะทำให้เราสามารถทำงานที่ต่อเนื่องไปได้ ส่วนการจัดแสงภายในก็มีปัญหาแตกต่างกันในแต่ละฉากของสถานที่ถ้าหากถ่ายในเวลากลางวันแสงจากภายนอกและแสงภายในมีความเข้มไม่เท่ากัน และยังเปลี่ยนทิศทางอยู่ตลอดเวลาจึงควรใช้ไฟ อัด มาจากทางหน้าต่าง และจัดแสงภายในให้มีความสมดุลกันกับภายนอก และถ้าหากเป็นฉากกลางคืน ต้องพิจารณาว่าแสงไฟธรรมชาติส่วนใหญ่มาจากทิศทางใด จากด้านนอก เช่น แสงจากเสาไฟฟ้า แสงจากนีออน บิลบอร์ดขนาดใหญ่ หรือแสงมาจากภายในบ้านเอง จากนั้นจึงคอยจัดแสงโดยระบบทิศทางตามธรรมชาติของมัน

5. การเคลื่อนกล้อง (camera Movement) การเคลื่อนกล้องในภาพยนตร์มีรูปแบบหรือสไตล์เช่นเดียวกันเมื่อเราตัดสินใจรูปแบบของการเคลื่อนกล้องแล้วควรเป็นแบบหนึ่งๆเรียงถ่ายหรือเคลื่อนไหวหรือหวือในแนวแอ็คชั่น หรือ 2 รูปแบบผสมผสานกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวและเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ ส่วนใหญ่ในภาพยนตร์มักจะใช้การเคลื่อนไหวปานกลางที่สามารถรักษาการเล่าเรื่องให้ดำเนินต่อไป ไม่หวือหวามาก เพราะอาจทำให้เบี่ยงเบนความสนใจของคนดูไปที่การเคลื่อนไหวมากกว่าเรื่องได้ หรือไม่ใช่การถ่ายยาว ที่มากเกินไปจนความจำเป็นจนคนดูรู้สึกอึดอัดได้ ลักษณะการเคลื่อนไหวกล้องได้แก่

1. การแพน
2. การทิลท์
3. การแพนและทิลท์ผสมผสานกัน
4. การซูม
5. การดอลลี
6. การใช้เครื่องพยุงกล้อง (steadicam)
7. การถือกล้องถ่าย
8. การเขรนหรืออารยยกกล้องให้สูงขึ้นหรือต่ำลง
9. การเคลื่อนกล้องที่ติดอยู่กับยานพาหนะ (travelling shot) เช่น รถยนต์

เฮลิคอปเตอร์ เรือ เป็นต้น

6. การตัดต่อ (Editing) การตัดต่อภาพยนตร์นั้นต้องคิดเตรียมล่วงหน้าไว้แล้วตั้งแต่การถ่ายทำว่าต้องการตัดต่ออย่างไรในแต่ละช็อต ซึ่งมีข้อพิจารณาอยู่ 2 ประเด็น คือ จะตัดตรงไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และต่อเข้ากับภาพอะไร นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาถึงการเชื่อมต่อภาพด้วยวิธีอะไร เช่น ตัดชนกัน ธรรมดา การใช้ภาพจากซ้อน จางเข้า/จางออก หรือการว่าดภาพ (wipe) เป็นต้น

7. การถ่ายคลุม (Coverage) การถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละฉาก นั้นเราสามารถวางมุมกล้องและมีมุมมองได้หลายมุมมองได้หลายมุม ฉะนั้นในฉากหนึ่งที่มีความยาว 1 นาที อาจใช้ตั้งแต่ 1-20 ช็อต เพื่อจะได้ครอบคลุมในฉากนั้นๆ เช่นอาจเป็นมาสเตอร์ช็อต (master shot) คือภาพของช็อตมุมกว้างที่ถ่ายยาวจนจบในฉากนั้นแล้วใช้ภาพปานกลางภาพใกล้ ภาพลองคน (two shot) และอื่นๆ เป็นภาพแทรกกลับไปมา เพื่อให้ได้จังหวะการเล่าเรื่อง

8. ความต่อเนื่อง (Continuity) ภาพยนตร์เกิดจากช็อตต่างๆ ที่นำมาเรียงติดต่อเข้าด้วยกัน ดังนั้นการถ่ายทำให้ภาพมีความต่อเนื่อง วิธีที่ดีที่สุดคือการถ่ายทวนซ้ำแอ็คชั่น หมายถึงแสดงซ้ำแอ็คชั่นในทำนองของช็อตที่จะตัดต่อเข้าหากัน ต่อจากนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้ลำดับภาพว่าจะตัดท้ายคัทออกแล้วต่อด้วยหัวคัทในช็อตถัดมาหรือตัดหัวคัทที่ตามมาออกแล้วต่อด้วยท้ายคัทก่อนหน้าให้มีความต่อเนื่องกันอย่างราบรื่น

นอกจากนี้การถ่ายทำยังต้องรักษากฎ 180 องศา ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานสำคัญของการถ่ายภาพยนตร์ที่สามารถควบคุมทิศทาง การเคลื่อนไหวของตัวผู้แสดงหรือป้องกันการกลับซ้ายขวาของซ้าย-ขวาในเปรตที่ช็อตต่อเนื่องกันได้การรักษาความต่อเนื่องของภาพยังอาจใช้วิธีตัดต่อภาพที่คล้ายหรือเหมือนกัน ด้วยรูปทรงของภาพหรือใช้ทิศทางกรรมมองของผู้แสดงเป็นตัวเชื่อมระหว่างฉากซึ่งอยู่คนละเวลาลานที่กันได้ นอกจากนี้ยังใช้ได้เพียงในการเชื่อมภาพแต่ละฉากเข้าด้วยกันได้ เช่น เลียงบรรยาย ในภาพยนตร์สารคดี เลียงพิเศษที่คล้ายคลึงกันระหว่างช็อตต่อช็อต หรืออาจใช้ตัวหนังสือบรรยายเชื่อมเวลา สถานที่ระหว่างช็อตกัน เป็นต้น

9. มุมมอง (Shot Perspective) มุมมองคล้ายกับกรวางตำแหน่งกล้องที่สามารถวางได้หลายมุมในช็อตหนึ่งๆ เช่น เป็นมุมมองของคนดู มุมมองของตัวละครด้วยกัน มุมมองของผู้กำกับหรือมุมมองของเทพเจ้าในละครเวทีมีผนังด้านข้างสองด้านและด้านหลังรวมเป็นสามด้านเป็นสวนที่คนดูมองเห็นผนังปิดอยู่ส่วนด้านหน้าเป็นส่วนที่คนดูชมละครได้ด้านเดียวมีม่านปิดเปิด เป็นด้านที่สี่ เรียกว่า fourth wall ซึ่งเป็นด้านที่คนดูมองไม่เห็นแต่ต่างจากภาพยนตร์โดยที่ด้านกล้องหรือเลนส์เป็นด้านที่สี่ ถ้าตัวละครพูดโดยตรงกับคนดูหมายความว่าตัวละครฉีก (Break) ด้านที่สี่ เพราะตัวละครได้รบกวนโลกของคนดู ส่วนใหญ่วิธีนี้จะใช้สร้างมุขตลกกับคนดู เช่นเรื่อง Midnight Run (1989) เมื่อ Robert De Niro หันมาทำท่า แอ็ค ได้กล้อง แต่ถ้าตัวละครพูดออกด้านซ้าย ขวา บน หรือล่างของกล้องไม่เป็นการทำลายด้านการแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้เรายังสามารถใช้ความได้เปรียบของกล้องนำคนดูเข้าสู่เหตุการณ์หรือเข้าร่วมเหตุการณ์ได้ด้วยการใช้ถือถ่าย (hand-held) เช่น ผ่านเข้าไปในป่า ประตู เป็นต้น

10. การถ่ายช็อตพิเศษ (Special Shots) การถ่ายด้วยช็อตพิเศษมีวิธีการตั้งแต่ง่ายสุดถึงซับซ้อนที่สามารถทำได้โดยอาศัยเทคนิคของกล้องหรืออุปกรณ์อื่นๆ เข้ามาช่วยในการถ่ายทำ เช่น การใช้ สปีด (Speed) คือ เร่งความเร็วของการเดินฟิล์มให้เร็วขึ้นหรือช้าลง การถ่าย day for night ถ่ายกลางวันให้กลายเป็นฉากกลางคืน การซ้อนภาพกัน การถ่ายใต้น้ำ ส่วนช็อตที่มีการถ่ายขึ้นตอนและซับซ้อนยุ่งยาก ได้แก่ การถ่ายบลูสกรีน (Blue screen) เป็นต้น

การถ่ายทำภาพยนตร์เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องหลังจากขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำแล้ว ผู้กำกับเป็นผู้ที่มีบทบาทสูงสุดในการทำงาน เป็นผู้ที่มีความกดดันจากการทำงานทุกด้าน ถ้าหากมีการเตรียมการที่ดีก็ทำให้ปัญหาอุปสรรคการทำงานน้อยลง นอกจากนี้การทำงานของผู้กำกับต้องสามารถควบคุมทีมงานให้อยู่ในแนวทางเดียวกัน แต่ให้ความอิสระในด้านความคิดเห็นจะทำให้ได้งานที่สมบูรณ์มากขึ้น

นอกจากนี้การถ่ายทำภาพยนตร์ไม่ว่าเป็นหนึ่งสั้นหรือหนึ่งวันทั้งเรื่องยาวก็ต้องอาศัยหลักหรือ บัญญัติการถ่ายทำ 10 ประการ นี้ในการถ่ายทำเพื่อให้บรรลุความต้องการของเรื่องได้

การติดต่อภาพยนตร์

1. หลักการต่อภาพ

Rudolf Arnheim ได้กล่าวถึงเรื่องการติดต่อในหนังสือ Film as Art ว่า หลักสำคัญ 4 ประการ ที่แสดงให้เห็นว่าการติดต่อสามารถให้ผลกระทบกับ จังหวะ เวลา พื้นที่ และแก่นสำคัญของเรื่องได้อย่างไร ดังนี้

1.1 หลักของการตัดภาพ

1.1.1 ความยาวของแผ่นเซลล์ลอสยด์ (ฟิล์ม)

- (1) ช็อตยาวๆ ทำให้เกิดจังหวะที่สงบเรียบ
- (2) ช็อตสั้นๆ ทำให้เกิดจังหวะเร็ว

1.1.2 ความยาวของซีน

- (1) แอ็คชั่นสามารถปล่อยยาวให้ต่อเนื่องกันได้ (การแสดงต่อเนื่องยาวตั้งแต่ผู้กำกับสั่ง "แอ็คชั่น" จนถึง "คัท")
- (2) แอ็คชั่นสามารถแตกหรือชอยออก หรือตัดสลับแอ็คชั่นกันได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะวิธีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ภาพระยะใกล้สามารถสลับเปลี่ยนกับภาพระยะใกล้ได้ (เช่น การใช้ภาพแทรก หรือ insert cut)

1.2 ความสัมพันธ์กันของเวลา

1.2.1 ระหว่างเหตุการณ์

- (1) ต่อเนื่องกัน(successive)
- (2) ตัดสลับกัน (crosscut)
- (3) แทรก (insert)

1.2.2 ระหว่างแอ็คชั่นที่ไม่สัมพันธ์กับเวลาแต่ผ่านภาพที่สัมพันธ์กัน (เช่นภาพของการล้างจานของผู้คนงานตัดสลับกับการฆ่าตัว)

1.3 ความสัมพันธ์ของพื้นที่

1.3.1 ระหว่างสถานที่เดียวกัน แลแสดงให้เห็นเวลาที่แตกต่างกัน

1.3.2 ระหว่างสถานที่ต่างกัน แลแสดงให้เห็นความต่อเนื่อง หรือตัดสลับ

ฉากกัน

1.4 ความสัมพันธ์ที่ขึ้นกับเนื้อหาหลัก

1.4.1 ความคล้ายคลึงกันของรูปร่าง (เช่นเนินเขากลมๆตัดต่อภาพกับ

เขารวมๆ)

1.4.2 ความคล้ายคลึงกันของความหมาย (เช่นคนที่มีความสง่างามกับ

นกยูง

1.4.3 ความขัดแย้งในรูปร่าง (เช่นคนอ้วนกับคนผอม)

1.4.4 ความขัดแย้งในความหมาย เช่นคุณหาญ กับกระท่อ

1.4.5 การรวมประสานกันระหว่างความคล้ายคลึงกับความขัดแย้ง (เช่น

เท้าสตรีของนักโทษ กับเท้าของนักเดินที่เป็นอิสระ)

หลักการติดต่อของ Arnheim นี้ กระจายการติดต่อออกเป็นหลักสำคัญๆ ที่มีคุณค่า แต่ก็มิได้อธิบายว่าจะใช้ได้กับการตัดต่อภาพในภาพยนตร์ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร จังหวะของภาพยนตร์เป็นจังหวะของชีวิตมิใช่มีเพียงจังหวะเดียวแต่มีหลายจังหวะ ดังนั้นภาพยนตร์ที่ยิ่งใหญ่ มักเปลี่ยนอัตราความเร็วจากซีควนซ์หนึ่งไปอีกซีควนซ์หนึ่งเสมอ

2.การติดต่อกับการรับรู้ของคนดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การชมภาพยนตร์เราอาจไม่รู้สึกรู้ว่าเวลาและพื้นที่จริงถูกสร้างใหม่หรือถูกทำลายหรือถูกตัดออกไป เราอาจมองเห็นภาพที่ค่อย ๆ เปลี่ยนไป เช่น การเลื่อนภาพ การจางภาพซ้อน และการกวาดภาพซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ของคนดู

นักทฤษฎีภาพยนตร์ 2 คน ระหว่าง V.I. Pudovkin และ Sergei Eisenstein เคยโต้แย้งกันเกี่ยวกับการตัดต่อภาพยนตร์ Pudovkin เห็นว่า การตัดต่อคือการเชื่อมภาพที่ต่อเนื่องเป็นเหตุเป็นผลเข้าด้วยกัน แต่ Eisenstein มีแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป เขาเชื่อว่า การตัดต่อมิใช่เป็นการเชื่อมภาพกันอย่างธรรมดา แต่เป็นการขัดแย้ง ขน ปะทะกัน ที่ทำให้คนดูตื่นตกใจ ได้การตัดต่อแบบ มontage ของ Eisenstein มีพื้นฐานของภาพที่ขัดแย้งไม่ว่าอยู่ภายในช็อตเดียวหรือต่างช็อตกัน ตัวอย่างจากฉาก The Odessa Steps ในภาพยนตร์เรื่อง Battleship Potemkin (1925) ของเขาภาพที่อยู่ในช็อตเดียวกันมีความขัดแย้งกันเช่น ภาพของศพที่นอนระเกะระกะพาดขวางกับแนวบันได เห็นภาพเท้าของทหาร Cossack เป็นแถววางตั้งตัดแนวบันไดกับศพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบภาพที่ขัดแย้งกันทั้ง 3 ระนาบ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ลำดับภาพที่ต้องต่อเนื่องหรือเป็นเหตุเป็นผลกัน แต่สามารถสร้างความหมายในฉากนั้นได้

3. ประเภทของการตัดต่อ (Types of Editing)

3.1 การตัดต่อแบบต่อเนื่อง (continuity cutting) คือการตัดต่อที่ใช้ในภาพยนตร์ส่วนใหญ่ ที่มีความสัมพันธ์กันได้แก่ แอ็คชั่น ตำแหน่ง ทิศทางการมอง และการเคลื่อนไหวของผู้แสดงหรือ "รับเจ็คองค์ประกอบภาพ เวลา พื้นที่ แสง เงา สี" ทั้งหมดมีความต่อเนื่องกันอย่างวิหตุผลระหว่างช็อตต่อช็อต ซึ่งผู้ตัดต่อต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณาว่าควรให้ตอนใดต่อเนื่องและตอนใดไม่จำเป็นต้องต่อเนื่อง หรือตัดทิ้งไปได้

วิธีการตัดต่อให้เกิดความต่อเนื่องต้องคำนึงถึงการถ่ายทวนซ้ำแอ็คชั่น (over-lapse) คือการถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีแอ็คชั่นของผู้แสดงทุกครั้งต้องให้ผู้แสดงทวนซ้ำแอ็คชั่นกับทำยช็อตก่อนหน้าเพื่อจะได้ภาพที่ต่อเนื่องกันระหว่างช็อต ต่อช็อต ส่วนจะเลือกใช้ ทำยคัท หรือ หัวคัท อันใดอันหนึ่งก็ได้ในขั้นตอนการตัดต่อ หรืออาจใช้วิธีการถ่ายแบบ 3 เทค (triple-take technique) ซึ่งคล้ายคลึงกับการถ่ายทวนซ้ำแอ็คชั่น (over-lapse) แต่ต้องคำนึงถึงความต่อเนื่อง ทำยคัท และ หัวคัท ติดต่อกันทั้ง 3 เทค

ในกรณีที่การถ่ายไม่สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน (jump cut) อาจแก้ปัญหาได้โดย การใช้ภาพแทรก (insert cut) ในระหว่างช็อตที่ไม่ต่อเนื่องกันซึ่งได้แก่ cut-away คือภาพของบรรยากาศที่แทรกในช็อตนั้น หรือ Reaction shot คือภาพรับแอ็คชั่นของตัวผู้แสดงอื่น ที่มี

อารมณ์ตอบรับกับช็อตก่อนหน้านี้ออกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อแบบต่อเนื่อง ได้แก่

3.1.1 การตัดต่อสลับเหตุการณ์ (Cross Cutting/ Parallel Action)

รูปแบบการตัดต่อที่นิยมใช้กับภาพยนตร์บันเทิงได้แก่การตัดต่อสลับเหตุการณ์หรือ Cross Cutting/ Parallel Action เป็นการตัดต่อที่ประกอบด้วย 2 เหตุการณ์ (หรือมากกว่านั้น) ตัดสลับด้วยกัน

การใช้การตัดต่อสลับเหตุการณ์ อาจใช้สำหรับวัตถุประสงค์

1. เพิ่มความน่าสนใจมากขึ้น โดยการอธิบายแอ็คชั่น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกัน เป็นการเพิ่มความน่าสนใจให้กับคนดู โดยการตัดต่อกลับไป กลับมา เพื่อให้เหตุการณ์สัมพันธ์กัน

2. ให้ความขัดแย้งกัน การตัดต่อโดยใช้ 2 แอ็คชั่น จะนำจุด climax ของทั้ง 2 มาละเลงกัน เกิดสุนทรียภาพทางอารมณ์ขึ้น เช่น กองทหาร 2 ฝ่ายค่อยๆ มุ่งหน้าเข้าหากันอย่างรวดเร็วเป็นภาพ CU จนกระทั่งปะทะกัน หรือในภาพยนตร์เรื่อง Thelma & Louise (1991) การตัดต่อ 2 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่าง Thelma และ Louise กับตำรวจ ที่ติดตาม การใช้การตัดต่อสลับไปมาแบบสั้นๆ เร็วๆ จนกระทั่ง 2 เหตุการณ์มาพบกัน ณ จุด climax ของเรื่องและเรื่อง The Godfather (1972) ภาคแรกตอนจบเรื่องเป็นตอนที่ลูกชายเข้าพิธีล้างบาป ขณะที่ภาพตัดต่อสลับกับภาพลมุนไปล้างหามแก๊งตรงข้าม หรือในภาคสองเป็นภาพตัดสลับการก้าวเข้ามามีอำนาจเป็นมาเฟียระหว่างพ่อกับลูก เป็นต้น

3. เพิ่มความกระหายอยากรู้ โดยการเลือกตัดต่อ 2 เหตุการณ์ที่ออกัน ขวัญหนี ให้คนดูมีความกระวนกระวายใจ เช่น นางเอกถูกมัดไว้กับรางรถไฟตัดสลับกับพระเอกกำลังขี่ม้ามาช่วย หรือฉากสู้ระเบิดตัดสลับกับนาฬิกา แล้วตัดสลับกับเหตุการณ์ที่ผู้คนพลุกพล่านไม่รู้วิธีหนีที่สร้างความตื่นเต้นให้กับคนดูได้

4. เพื่อเป็นการเปรียบเทียบ เทียบตัวละคร เหตุการณ์ เช่น ฉากการแข่งขัน ทดสอบ หรือเปรียบเทียบทหารของ 2 กองทัพ ให้เห็นความแตกต่างกันของอาวุธ เช่น ทหารนาซีกับสัมพันธมิตร หรือเพื่อความต่อเนื่อง ประกอบกับการใช้เสียงประกอบ (sound track) หรือดนตรีเป็นตัวยึดคำบรรยายเข้าด้วยกันได้แก่ถ้าหากนำการตัดต่อแบบเรียบเรียง (Compilation Cutting) มาฉายโดยปราศจากเสียงอาจทำให้มีปัญหาในเรื่องของความต่อเนื่องสัมพันธ์กันเพราะภาพที่เห็นเป็นสิ่งหรือเรื่องเดียวกับคำบรรยายที่กำลังบรรยายอยู่ และทุกขนาดภาพเช่น LS อาจตามด้วย ณ หรือเมื่อใช้ตัดภาพแทรกเป็น CU อาจไม่เกี่ยวเนื่องกับ LS ก่อนหน้านั้นก็ได้ดังนั้นกฎเกณฑ์การตัด

ต่อต่างๆ อาจใช้ไม่ได้กับการตัดต่อประเภทนี้ เป็นการตัดต่อที่ เวลา และพื้นที่ ที่มีความเป็นอิสระ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะวิธีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากกว่าการตัดต่อแบบต่อเนื่องเป็นการเลือกหรือตัดแล้วนำมาประกอบเข้าด้วยกันเป็นชิ้น ซีควอนซ์
องก์ ตามลำดับจนสามารถเล่าเรื่องในภาพยนตร์ได้

3.1.2 การตัดภาพที่แอ็คชั่น (Cutting on Action) เป็นการตัดต่อที่นิยม
ใช้ในภาพยนตร์บันเทิงรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นการตัดต่อภาพระหว่างช็อตกล้องตั้งนิ่งเข้ากับช็อต
เคลื่อนไหวที่มีแอ็คชั่นของผู้แสดงเนื่องจากการตัดต่อช็อตที่ตั้งนิ่ง (static shot) เข้ากับช็อต
เคลื่อนไหว จะเกิดความรู้สึกภาพ โดด (Jump Cut) แต่วิธีตัดบนแอ็คชั่นสามารถช่วยได้
ตัวอย่างเช่น ช็อตแรกเป็นภาพกว้างของพระเอกกำลังควมม้าฟุ่มมาที่กล้อง เราสามารถตัดภาพที่
แอ็คชั่นของผู้แสดงที่ช็อตแรก ต่อด้วยช็อตภาพปานกลาง ของพระเอกคนเดิมกำลังควมม้าโดยที่
กล้องแทรกตามได้ เราจะเห็นว่าช็อตแรกกล้องตั้งนิ่งและช็อตหลังกล้องมีการเคลื่อนที่ตามผู้แสดง
ด้วย วิธีนี้เราสามารถทำได้โดยที่ภาพไม่ โดด เพราะการตัดภาพที่บริเวณแอ็คชั่นของผู้แสดงมี
การเคลื่อนไหวต่อด้วยช็อตกล้องเคลื่อนไหวที่มีผู้แสดงด้วยต่อเนื่องเพราะคนดูยังมีสมาธิอยู่
กับแอ็คชั่น ดังนั้นเมื่อการตัดภาพไปเป็นภาพแอ็คชั่นที่มีกล้องเคลื่อนไหวด้วย คนดูจึงไม่รู้สึก
สะดุด วิธีนี้ยังช่วยทำให้เรากำจัดแอ็คชั่นหรือการเคลื่อนที่ที่ไม่จำเป็นหรือยาวๆ ซ้ำๆ ออกไปได้

3.2 การตัดต่อแบบเรียบเรียง (Compilation, Cutting) เป็นการตัดต่อที่ไม่อาศัย
ความต่อเนื่องของแอ็คชั่นได้แก่ หนังสัปรเภทข่าว (Newsreels) และหนังสัปรคดี (Documentary
film) ภาพหรือช็อตต่างๆ นำมาเรียงร้อยเข้าด้วยกันด้วยโดยใช้คำบรรยาย (narration) สามารถ
สร้าง

3.2.1 จุดสนใจของช็อตนั้นอยู่ที่ไหน

3.2.2. จุดสนใจนี้จะเปลี่ยนเมื่อไรและไปยังจุดใด

3.2.3. อารมณ์และลำดับความเร็วถ้าของการดำเนินเรื่อง
(Consequentpace) ในช็อตนั้นคืออะไร

3.2.4. อารมณ์ และลำดับความเร็วของการดำเนินเรื่องนี้มีการ
เปลี่ยนแปลงหรือไม่ ถ้ามีเมื่อไร

3.2.5. ควรสะท้อนให้ เห็นถึงความ เรียบและความนิ่งที่เป็นแบบ
ธรรมชาติในภาพยนตร์หรือไม่

3.2.6. มีรายละเอียดสำคัญอะไรที่ต้องให้เห็นบ้าง

3.2.7. ตอนใดที่คิดว่าสำคัญควรให้เห็นสถานที่ทั้งหมดที่เกิดแอ็คชั่นนั้น

3.2.8. ตอนใดที่ reaction shot มีความสำคัญมากกว่า action shot

3.2.9. สร้างความเคลื่อนไหวในช็อตให้เกิดขึ้นได้อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.10. มีเสียง off-scene หรือเสียงที่ไม่ต้องสัมพันธ์กับภาพ (non-synchronous sound) เคื่องกับช่องนั้นหรือมา

3.2.11. ควรเริ่มและจบข้อต่ออย่างไรให้สัมพันธ์กับข้อต่อก่อนหน้าและข้อต่อที่ตามมา

3.2.12. มีฉากใดบ้างที่ปรากฏในบทภาพยนตร์มากกว่าหนึ่งครั้งที่ควรหาวิธีนำเสนอใหม่ ไม่ให้ซ้ำ

3.2.13. สามารถเน้นข้อต่อที่เป็นจุดหักเห หรือจุดเปลี่ยนแปลงให้ชัดเจนได้หรือไม่

3.2.14. ในแต่ละชีวิตทำหน้าที่อะไรในบทภาพยนตร์ทั้งหมด คำตอบเหล่านี้จะช่วยถ่วงดุลความคิดก่อนการตัดสินใจลงมือถ่ายทำในแต่ละข้อต่อ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้การทำงานด้านติดต่อภาพยนตร์ง่ายขึ้นแล้วยังช่วยให้การเล่าเรื่องของนักสร้างหนังบรรลุผลต่อการรับรู้ทางด้านอารมณ์ของคนดูและเกิดสุนทรียภาพอีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติศักดิ์ ลิ้มวิวัฒนานนท์ (2543) ได้ศึกษาการกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่องห้องส่วนตัว ซึ่งในการสร้างภาพยนตร์ การเขียนบทภาพยนตร์ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นอันดับแรกของการทำงานหากกระบวนนี้เกิดปัญหาขึ้นผู้กำกับถือว่าเป็นผู้ที่จะต้องมีหน้าที่แก้ปัญหาโดยอยู่ในกรอบของเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นเมื่อภาพยนตร์เสร็จสมบูรณ์แล้ว การเตรียมการถ่ายทำ และเรื่องนักแสดง ฉากสถานที่และการถ่ายทำกำกับศิลป์ ทุกสิ่งต้องเข้ากับภาพยนตร์โดยขึ้นอยู่กับหลักการของเหตุและผลที่ถูกกำหนดขึ้น ผลงานจะมีความลงตัวได้ก็ต่อเมื่อทั้งสองสิ่งอยู่ในความเหมาะสมในช่วงการถ่ายทำหรือว่าเรื่องของการทำงานแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่ผู้กำกับต้องแก้ไข โดยใช้ทั้งสติปัญญาการวางแผนในการถ่ายทำให้ภาพยนตร์เรื่องนั้นเสร็จสมบูรณ์ในทิศทางที่ถูกต้องตามความคิดของผู้กำกับ

สัญญา กล่อมการ (2538) ได้ศึกษาการกำกับภาพคือ การทำให้ภาพสามารถสื่อสารความหมายและเรื่องราวได้อย่างสมบูรณ์โดยมีคุณค่าทางภาษาของภาพ ศิลปินนิพนธ์ฉบับนี้ต้องการศึกษาการกำกับภาพในแง่การวางมุมกล้องและการเคลื่อนไหวกล้องเพื่อสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามลักษณะเนื้อหาและรูปแบบของภาพยนตร์ที่นำเสนอ การเลือกรูปแบบของภาพยนตร์ที่นำมาใช้คือ ภาพยนตร์แอคชั่น เพราะว่าภาพยนตร์ประเภทนี้มักมีภาพต่างๆซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้นเร้าใจ ทำให้ผู้ชมอยากติดตามเรื่องราวที่นำเสนออย่างต่อเนื่อง

จึงเห็นว่าน่าจะเหมาะสมกับหัวข้อโครงการที่ศึกษา จากการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลของการกำกับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพโดยเน้นเรื่องราวการวางมุมกล้องและการเคลื่อนไหวกล้อง เพื่อนำมาสร้างเป็นผลงานซึ่งเน้นให้ความสำคัญที่มีต่อภาพยนตร์ ว่ามีประโยชน์ต่อการนำเสนอเรื่องราว ช่วยให้การดำเนินเรื่องมีความชัดเจน เข้าใจเรื่องราวต่างๆ ในระยะเวลาอันสั้นซึ่งในผลงานชิ้นนี้ก็ได้รับผลเป็นที่น่าพอใจพอสมควร

ลูซี่วิน แนวสูง (2545) ได้ศึกษาโครงการดัดแปลงเรื่องสั้นให้เป็นภาพยนตร์ขนาดสั้น ระยะเวลาที่ผ่านมาของการผลิตภาพยนตร์ ภาพยนตร์ขนาดสั้นนับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งนับตั้งแต่เริ่มแรกของการผลิตภาพยนตร์ ภาพยนตร์ขนาดสั้นถูกผลิตขึ้นก่อนที่จะมี ภาพยนตร์ขนาดยาวนอกจากเป็นจุดเริ่มต้นของภาพยนตร์ ภาพยนตร์ขนาดสั้น เปรียบเสมือนเป็นแบบฝึกหัดและการทดสอบของคนทำหนังรุ่นใหม่ ก่อนที่จะก้าวต่อไปทำภาพยนตร์ขนาดยาวในการทำภาพยนตร์บทบาทภาพยนตร์เป็นส่วนสำคัญของภาพยนตร์ทั้งขนาดสั้นและขนาดยาว ดังที่มีคนเคยกล่าวไว้ว่า คุณไม่สามารถทำภาพยนตร์ที่ดีจากบทที่เร็วได้ แต่คุณสามารถทำภาพยนตร์ที่เร็วจากบทที่ดีได้ ฉะนั้นการเริ่มต้นในการทำภาพยนตร์ควรเริ่มจากบทที่ดี ในปัจจุบันหลักเกณฑ์การศึกษาและเรียนรู้การเขียนบทภาพยนตร์ถูกคิดค้น และผลิตสู่สาธารณะชนมากมายแต่ส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบสำหรับภาพยนตร์ขนาดยาว ซึ่งไม่เหมาะสมกับภาพยนตร์ขนาดสั้น ซึ่งต่างกันด้วยปัจจัยหลายชนิด ฉะนั้นการวางรูปแบบและแบบแผนของภาพยนตร์ขนาดสั้นยังคงต้องวิเคราะห์และหาแนวทางในการทำงานที่เหมาะสม ที่นำมาเผยแพร่เป็นสาธารณะประโยชน์ต่อสาธารณะชนผู้สนใจ ต่อไปจากการศึกษาวิจัยต่างๆ ของภาพยนตร์ขนาดสั้น และงานเขียนหลายประเภท เพื่อค้นคว้าจึงพบว่าการเขียนเรื่องสั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกันหลายประการ เหมาะแก่การปรับมาใช้ร่วมกัน เพื่อค้นคว้าหาแนวทางอีกรูปแบบที่เหมาะสมกับภาพยนตร์ขนาดสั้นต่อไป แม้ภาพยนตร์ขนาดสั้นและเรื่องสั้นจะมีส่วนคล้ายคลึงกันมากก็ตามแต่ก็ย่อมมีสิ่งที่แตกต่างกัน และนั่นก็คือจุดที่เราต้องการปรับมาใช้ร่วมกัน เรื่องสั้นคืองานด้านวรรณกรรมใช้การเล่าเรื่องโดยผ่านตัวอักษร ภาพยนตร์คือการใช้การเล่าเรื่องโดยภาพ การตีความหมายของตัวอักษรให้เป็นภาพคือสิ่งที่ต้องวิเคราะห์อย่างละเอียดอ่อน โดยอาศัยปัจจัยหลายอย่างที่มีความคล้ายคลึงกันของงานทั้งสองชนิดมาช่วยเป็นส่วนประกอบในการวิเคราะห์เพื่อป้องกันความผิดพลาด ในการทำงานต้องมีการปรับบางส่วนเพื่อความเหมาะสมระหว่างบทประพันธ์กับบทภาพยนตร์ตลอดเวลา แต่ถึงกระนั้นก็ตีการนำงานเขียนเรื่องสั้นมาประยุกต์เป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้น ก็ยังคงความเหมาะสมและง่ายต่อการดัดแปลงมากกว่างานเขียนชนิดต่างๆ เนื่องจากความเหมือนกันของส่วนประกอบหลักๆ เช่น โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา และช่วงเวลา ของงานสองชนิดช่วยให้งานสามารถพัฒนาไปได้

อย่างรวดเร็ว แต่ข้อสำคัญก็คือ ผู้ทำควรจับประเด็นให้ได้ว่าเรื่องน่าจะนำเสนออะไรและจะออกมาเอกสารเป็นเอกสารทงสวนไวสาหรับการเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในรูปแบบใด เพื่อความไม่สับสนและคงลักษณะแนวทางเอาไว้ เพื่องานจะได้สำเร็จลุล่วงตามจุดประสงค์ของผู้ทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การออกแบบและพัฒนา (Design and Development)

การผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่องของชีวิตใหม่ได้จัดทำขึ้นเพื่อผลิตภาพยนตร์สั้นที่ถ่ายทอดวิถีชีวิตสังคมชนบทของประเทศไทย ซึ่งได้ปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มทำจนเสร็จสิ้น โดยมีรายละเอียดขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

ขั้นตอนการรวบรวมและวิเคราะห์

1. รวบรวมและศึกษาข้อมูล วิเคราะห์เรื่องภาพยนตร์สั้น จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้ ห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อินเทอร์เน็ต ร้านหนังสือสวนจตุจักร และวีซีดีตัวอย่างหนังสั้น
2. ศึกษารูปแบบและกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้น จากหนังสือ งานวิจัย และวีซีดีตัวอย่าง เช่น การศึกษากำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง ห้องสวรรค์ ละครคือชีวิต นักสร้าง ล้างหนัง หนังสือสั้น ศึกษาการกำกับภาพ โครงการวัดแปลงเรื่องสั้นให้เป็นภาพยนตร์สั้น
3. ศึกษาเครื่องมือ อุปกรณ์ โปรแกรมตัดต่อรายการ ที่ใช้สำหรับทำภาพยนตร์สั้น เช่น Adobe Photoshop CS Adobe Audition 1.5 Adobe Premiere Pro เป็นต้น
4. วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย เพื่อประเมินผลความสำเร็จพอใจ โดยกำหนดเป็นบุคคลทั่วไป
5. วิเคราะห์ความสามารถของครีเอทีฟจัดทำ ถึงความพร้อม ความถนัดในเทคนิคต่างๆ ของการทำภาพยนตร์สั้น

ขั้นตอนการออกแบบ

การผลิตภาพยนตร์สั้นได้กำหนดการออกแบบไว้ดังนี้

1. ออกแบบบทภาพยนตร์สั้น ในบทภาพยนตร์จะใช้ภาษาไทยในการเขียน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย แต่ในขั้นของการถ่ายทำจะใช้การแสดงโดยพูดเป็นภาษาอีสาน เพื่อให้ได้บรรยากาศเป็นแนวชนบทมากยิ่งขึ้น ในบทภาพยนตร์จะมีนักแสดงอยู่ 4 คนคือ มาด (พี่ชายเป็นตำรวจ), ก้อน (พ่อ), ศรี (แม่), และอ่อน (น้องสาว) ซึ่งบทภาพยนตร์นี้ได้ออกแบบไว้มี 3 บท ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 บทเรื่องย่อ (synopsis) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

“ ในช่วงปีใหม่มีครอบครัวชนบทครอบครัวหนึ่ง ก้อน ศรีและอ่อนต่างรีบเร่งเตรียมอาหารที่เป็นมือพิเศษไว้ต้อนรับมาด ลูกชายที่ไปเป็นตำรวจอยู่ที่กรุงเทพ ในระหว่างช่วงที่ทำอาหารรอลูกชาย ก้อนและศรีต่างวุ่นวายกับเวลากลับจะทำอาหารไม่ทันมือเย็นก่อนลูกชายจะมาถึง ต้องคอยเดินเข้าออกจากครัวมาคูนานาพิกาภายในบ้านอยู่บ่อยๆ เพราะนาฬิกาที่ข้อมือของก้อนเสีย หลังจากที่ทำอาหารเสร็จ ก้อนและศรีต่างเฝ้าคอยการกลับมาของลูกจนในที่สุดรถสองแถวก็มาจอดที่หน้าบ้าน พร้อมกับมาด ก้อนและศรีต่างยินดีที่ลูกกลับมา ในระยะเวลาที่มาดกลับมา เขาได้กังวลแต่กับการหาหนทาง เพื่อให้ตัวเองได้เลื่อนยศเป็นนายร้อย โดยการซื้อของขวัญให้เจ้านายในวันปีใหม่เป็นนาฬิกาข้อมือสวยๆ แต่ก็ติดกับคำที่พ่อและแม่ได้บอกในช่วงที่เขาได้อยู่กับพ่อและแม่ ว่าไม่ให้ยึดติดยศฐาบรรดาศักดิ์ ถ้ามันจะเป็นของเราไม่ต้องไปแลกเปลี่ยนอะไรมันก็ต้องเป็นของเราอยู่วันยังค่ำ ซึ่งคำพูดต่างๆทำให้เขากลับไปคิดทบทวนอีกอย่างแม่บอกว่านาฬิกาของพ่อเสีย เขายังหนักใจมากขึ้นกว่าเดิมว่าจะตัดสินใจทำอย่างไรที่เขาต้องการหรือตามความเป็นลูกของพ่อกับแม่อย่างที่เขาทั้งสองต้องการ จนในที่สุดด้วยความรักพ่อและแม่ เขายอมเอาของขวัญที่ต้องการซื้อให้เจ้านาย มอบให้พ่อกับแม่ ”

1.2 บทภาพยนตร์สั้น (screenplay) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Sequence a: กลับบ้าน

Scene 1: สถานีขนส่งหมอชิต/จุดรับส่งผู้โดยสาร/ตอนเช้า

กรุงเทพฯย่านหมอชิต วันนี้รถติดกว่าทุกวัน ภายในหมอชิตเนืองแน่นไปด้วยผู้คนที่เข้าแถวรอซื้อตั๋ว เพื่อกลับบ้านในช่วงเทศกาลปีใหม่ที่即将来临ในอีกไม่กี่วัน มาด จำสับเอกผู้ที่มาทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยอยู่ที่กรุงเทพ วันนี้เขาลาเจ้านายหยุดพักเพื่อกลับไปหาครอบครัวในช่วงปีใหม่อ่างที่เคยทำในทุกๆปี กระเป๋าคู่ชีวิตใบเดียวและชุดที่เรียบร้อยช่างคู่มี่สง่าราศีแต่สีหน้าไม่ได้สดใสอย่างที่เขาแต่งตัว เพราะกังวลกับการเลื่อนขั้นเป็นนายร้อยที่เขาหวังมากที่สุดในชีวิต

Sequence b: วันส่งท้ายปีเก่า

Scene 2: ที่บ้าน/ห้องครัว/ตอนบ่าย

ก้อนกับศรีลัดกันเดินออกมาคูนานาพิกาที่ผนัง แล้วก็กลับเข้าไปในครัวอีก ศรีล้างใบยอแล้วก็เจียนใบตองใส่ถาดไว้ ก้อนนั่งโขลกน้ำพริกสำหรับแกงซี่เหล็ก เสียงดังป้อกๆ อ่อนลกสาวคนเล็กนั่งขัดสมาธิเสียบๆ ใช้ไม้พายกวบนแป้งที่ผสมน้ำพริกและปลาช่อนสำหรับทำห่อหมก

ก่อน

"ไฉ่หนุมนัวสานาดี"

อ่อน เยกหน้ามองแม่ศรี เห็นแม่มีสีหน้าอึมเฉิบ รอยยิ้มบางๆปรากฏขึ้นที่แก้มอันตอบทูลของแม่ศรี

"เห็นว่าเตรียมจะติดยศร้อยตรีแล้ว"

"คงอีกไม่นาน"

ศรียกหม้อใบใหญ่ที่ต้มใบชี่เหล็กลงจากเตา แล้วก็หันไปกลับเนื้ออย่างบนตะแกรง เนื้อสีน้ำตาลผิวเริ่มเกรียมส่งกลิ่นหอม

ก่อน

"ของโปรดของเขา"

ก่อนผลักครกออกจากตัว ดวงตาเปี่ยมสุข แล้วก็เดินออกไปดูนาฬิกาที่ผนังอีก

ก่อน

"ใกล้จะมาแล้วละ นี่ก็บ่ายสามโมงกว่าแล้ว"

ศรี

"ถามโมงแล้วหรือ"

แม่หันมองพ่อ

ศรี

"ต้องเร่งมือหน่อยแล้วแบ่งได้ที่หรือยัง"

อ่อนพยักหน้า ลูกขึ้นไปล้างมือ

อ่อน

"ก็พี่ก็เป็นแบบนี้ ลูกชายย่อมเป็นที่รักมากกว่าลูกสาวเสมอ"

ก่อน

"นาฬิกาข้อมือพ่อไม่น่ามาเสียเอาตอนนี้ ทำให้ต้องลุกเดินเข้าๆออกๆ"

ศรี

"เอาไปซ่อมหรือยังละ"

ศรีถามขณะคืบเนื้ออย่างจากตะแกรงใส่จาน มือทำปากก็ตั้ง

ศรี

"อ่อน มาจึกเนื้ออย่างนี้เป็นชิ้นๆ พี่เขาชอบมากเลยละไฉ่หนุมนัวสานาดี"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ่อนเดินเข้ามานั่งเงียบๆ อยู่หน้าจานเนื้ออย่างที่ร้านควนจู้ถ้าจึกตอนนี้มือก็พอง ศรีจึงบอกว่าให้รออีกสักพักก็ได้ แต่ท่าทางศรีกระดึบกระส่ายเหลือเกิน ก้อนเดินไปมาอยู่รอบๆ เตาศรีสั่งให้มาช่วยทำห่อหมก ปีใหม่ปีนี้ก่อนกับศรีมีความสุขกับการรอคอยคนเดียวเหมือนเดิม ไม่ต่างจากปีใหม่ปีก่อนๆ เลยแม้แต่น้อย ห่อหมกถูกห่อเรียบร้อยอยู่ในใบตอง ศรีหยิบวางเรียงในหม้อหนึ่งเหยื่อซีมบริเวณหน้าผากเป็นเม็ดเล็กๆ หากดูเหมือนแม่ไม่เคยเหนื่อย ตั้งแต่เริ่มวุ่นวายกับอาหารกินของลูกชาย เริ่มต้นด้วยการออกไปตัดใบตอง เก็บใบขย ตัดใบซีเหล็ก และให้ก้อนหนึ่งเหล่าแม่ก๊อตที่ตัดจากใบมะพร้าวหลังบ้านเพราะมาดเคี้ยวปากว่า "กินห่อหมกที่ไหนก็ไม่เห็นเป็นห่อหมกอย่างที่แม่ทำซื้อเขากินก็เหมือนกินแป้งกวนละ" ศรีจ้มน้ำจ้มน้ำจ้มน้ำจ้มน้ำ แล้วก็ต้องกินคู่กับแกงซีเหล็กใสเนื้อเนื้อเคี้ยวอย่างหิวแม่เตรียมให้อยู่ขณะนี้ ตะวันเริ่มคล้อยหลังลงทุกขณะ ก้อนกับศรีส่งสายตาออกไปที่ถนนหน้าบ้าน เมื่อรถสองแถวเล็กแล่นมา

"อาจจะมาคันนี้แหละ" แล้วเมื่อไม่มีร่างของลูกชายลงมาพอก็ว่า "อาจจะขึ้นรถบั๊ตแดงแล้วลงที่ตลาดก็ได้"

ห่อหมกปลาช่อนห่อสุดท้ายถูกจัดเรียงใส่ถาดหลายใบฟ้าเรียบร้อยแล้ว ก้อนกับศรีก็เริ่มเสียบลงเงาบ้านเลื่อนไปจรดเงาต้นมะขามหน้าบ้านประกายตาของก้อนและศรีก็อ่อนแรง ดวงตะวันดวงโตซ่อนตัวอยู่หลังยอดไม้ ลึนระวันแรงกล้าเหลือเพียงแสงยามเย็น ความเงียบครอบงำสรรพสิ่งได้ดวงตะวันก้อนกับศรีฟังที่ถนนหน้าบ้าน และก๊อตจะขึ้นแดงระแวงตาไปพร้อมกับดวงตะวันยามเย็นเช่นกัน

Scene 3: ที่บ้านหน้าบ้าน ตอนค่ำ

ลมฤดูหนาวพัดมาลึนลึนผิว อากาศหนาวเย็นทุกปีใหม่ลูกสาวเลี้ยงออกจากครัว เดินเข้าไปในห้องนอนของตัวเอง คิดไปก็เหมือนคนอิฐควาธาอัน พอกับแม่จะรักพี่ชายมากกว่าก็ไม่เห็นเป็นไรนะ แต่พอกับแม่ก็ไม่ได้ใจร้ายอะไรกับลูกสาว เพียงแต่รักน้อยกว่าเท่านั้น พอกับแม่รอคอยการกลับมาของพี่ชายด้วยหัวใจเบิกบาน ขณะที่การรอคอยการกลับมาพี่สาวที่อยู่ต่างจังหวัดไม่เคยเหมือนกัน พี่สาวบอกว่า จะมาวันที่สอง มาวันสิ้นปีซึ่งเป็นวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ไม่ได้ พอกับแม่ก็เพียงรับรู้ แต่การมาของพี่ชายนี่สิ ช่างยิ่งใหญ่ ถ้าสิข้อมร่องขาวได้ พอกับแม่ก็คงจะทำเธออาบน้ำเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่การรอคอยของพอกับแม่ยังคงดำเนินต่อไป บรรยากาศเริ่มเงียบเหงา แม้จะไม่ค่อยพอใจต่อการกระทำของพอกับแม่ แต่เวลานี้เธอก็ภาวนาขอให้พี่ชายกลับมาเสียที การรอคอยจะได้สิ้นสุดลง เสียงรถสองแถวเล็กจอดพริตพร้อมกับฝุ่นที่คลุ้งไปด้วยความหวัง

สุดท้าย ศรีจับมือก้อนไว้แน่น เธอลุกขึ้นยืน ได้ยินเสียงพอรอย่างตื่นเต็นว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อน

"ไอ้หนูมาแล้ว...แม่...ไอ้หนูมาแล้ว"

ชายหนุ่มร่างสูงก้าวยวดยาวเข้ามาในบ้านมา เขาสวมเสื้อผ้าสะอาดเรียบร้อยยี่สิบเชิ้ตสีครามอ่อนๆ กับกางเกงสแล็คสีดำ สะพายกระเป๋าใบขนาดย่อมไว้ข้างหลัง ดวงตาของเขาเหนื่อยล้าแต่ก็ยังเป็นดวงตาคู่เดิมที่เต็มไปด้วยความเยอหยิ่งและทะเยอทะยาน แม่น้ำตาลล่อโอบลูกชายตัวโตเหมือนเมื่อครั้งยังเป็นเด็กชายเล็กๆ

มาด

"มีวไปเลือกซื้อของอยู่ เลยช้าเกือบไม่มีรถเข้าบ้านแล้วสิครับ"

ศรีมองร่างสูงละออดละองของลูกชาย

ศรี

"พ่อแม่ไป"

มาด

"เหนื่อยครับแม่"

ก่อน

"ก็อย่าหักโหมให้มาก"

ก่อน

"หักโหมขนาดนี้ แต่ยศก็ยังติดแหงกอยู่ที่เท่าที่เห็น"

"อ้าว" ก่อนอุทานและพูดต่อจาก "ก็ไหนว่าจะติดยศร้อยตรีแล้วไง ยังไม่ได้หรอกหรือ"

มาดจึงบ ลายตาในแว่น

มาด

"ตำแหน่งมันมีแค่ตำแหน่งเดียว"

ศรี

"เข้าบ้านก่อน อาบน้ำอาบท่าแล้วมากินข้าวคอยพูดคุยกัน"

Scene 4: ที่บ้าน/บนโต๊ะอาหาร/ตอนค่ำ

บนโต๊ะอาหาร ศรีนั่งมองลูกชายตักข้าวคำโตใส่ปากอย่างเอร็ดอร่อยแล้วก็ระบายรอยยิ้มทั่วใบหน้า ลูกแม่ไม่ว่าจะมียศถาบรรดาศักดิ์ต่ำต้อยแค่ไหนก็เป็นลูกของแม่ แม่ไม่เคยคิดว่ายศศักดิ์นั้นจะทำให้คนสูงขึ้นหรือตกต่ำลงแต่อย่างใด ก็เหมือนกันนั่นแหละ

ก่อน

"ช่างมันเถอะไอ้หนู"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ใครจะแย่งชิงตำแหน่งอะไรก็ปล่อยให้เขาไป ถ้ามันจะเป็นของเราละก็ ไม่ต้องไป
แลกเปลี่ยนอะไรกับเขา มันก็ต้องเป็นของเราวันยังค่ำ ”

มาดเจียบ เขาดักอาหารรับประทานอย่างช้าๆ อ่อนอ้อมแล้ว ลูกขึ้นเก็บถ้วยชามบางส่วนไปเตรียม
ล้าง เธอพูดกับพี่ชายไม่กี่คำ ท่าทางเขาเคร่งขรึมลง แม้การต้อนรับการกลับมาในวันปีใหม่ของเขา
จะรุ่งโรจน์ในตอนเช้า แต่เมื่อถึงเวลา ทุกอย่างมีความสงบ

Sequence c: นายร้อยในฝัน 1

Scene 5: ที่บ้าน/ห้องนอน/กลางดึก

กลางดึกของวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ มีเสียงพลุ เสียงประทัดดังท่ามกลางงานเลี้ยง
ฉลองที่จัดขึ้นตามบ้าน เขานอนล้มตาค้างมองหลอดไฟบนเพดาน นานก็ปีแล้วที่เขาตกดานอยู่กับ
ยศแค่จ่าสิบเอก โอกาสมองเห็นความเป็นนายร้อยห้อยกระบี่มีอยู่รำไรแล้วก็เริ่มแจ่มชัดขึ้นเมื่อ
หัวหน้บอกว่า จะช่วยดูอย่างหมวดผสมชายนั้นเป็นไร หลายปีแล้วที่หัวหน้บอกว่าจะช่วยแล้วก็
ช่วยไม่ได้ แต่พอหมวดผสมชายช่วยตัวเองด้วยวิธีการพิเศษ เขาก็ติดยศร้อยตรีในปีต่อมา เขาคิด
ว่าควรจะเลียนแบบวิธีการนั้นอย่างไรเสียเขาก็ไม่ยากให้เรื่องยืดเยื้อไปถึงปีหน้าเขาลุกขึ้นจากที่
นอนหยิบกล่องของขวัญที่อุตสาหะไปเลือกซื้อมาให้ในมือ กำมันแน่นก่อนจะเปิดดูอีกครั้ง ในกล่อง
สีเหลี่ยมมีนาฬิกาข้อมือที่คนอย่างเขาหรือพ่อจะไม่วันซื้อได้ เขาลงทุนชิ้นแรกแพงขนาดนั้น และ
อีกกล่องสำหรับคุณนายผกา เขาก็หยิบกล่องของขวัญไว้ในลิ้นชักคนเราจะได้อะไรมางายๆ ได้อย่างไร
บางครั้งโชคชะตาของมนุษย์ก็พลิกผันด้วยน้ำมือของมนุษย์เอง ไม่ใช่จากสวรรค์หรือนรกที่ไหน
งานเลี้ยงฉลองของคนในหมู่บ้านยังคงดำเนินต่อไปจนล่วงเข้าไปดึกมากแล้ว ก็ยังไม่มีทีท่าจะ
เลิกรา เสียงสรวลเสเฮฮาไซโยให้ร้องดังเป็นระยะด้วยฤทธิ์เมรัย เขานอนกระดึบกระส่ายนึกถึงเมื่อ
ครั้งยังเป็นเด็กเล็กๆ นั่งซ้อนท้ายจักรยานคันใหญ่โบราณของพ่อผ่านไปตามหมู่บ้าน ใครๆก็นับถือ
พ่อ พ่อภูมิใจกับความเป็นครูบ้านนอกจนๆนักหนา ภูมิใจแม้กระทั่งจักรยานคันใหญ่เทอะทะที่
ใครๆก็เลิกใช้โละรื้อกันไปหลายปีติดต่อกันแล้ว จักรยานคันนั้นเคยพ่วงคนได้ทั้งหมดถึงห้าคน พ่อนั่งบน
อาว ลูกชายตัวเล็กยืนเกาะไหล่พ่อ แม่ นั่งซ้อนท้ายสองคนกับลูกสาวคนเล็ก และที่ด้านหน้าจะมี
เหล็กที่ต่อจากคอรถพาดยาวมาถึงอาว ลูกสาวอีกคนนั่งตรงนั้น พ่อสอนนักเรียนมาหลายรุ่น
หลายปีคำสอนของพ่อสอนแล้วก็ทำได้ แต่วันนี้ลูกชายของพ่อกำลังทดลองกับคำสอนใหม่ที่คนรุ่น
ใหม่ที่คนรุ่นปัจจุบันกำลังนิยมเพราะมันเห็นผลทันตาทันใจ

Sequence d: นายร้อยในฝัน 2

Scene 6: ที่บ้าน/ห้องนอน/ตอนเช้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุ่งเช้าชายหนุ่มตื่นขึ้นมาเพื่อสวัสดีปีใหม่กับตัวเอง ยิ้มให้กับสายลมละเอียดย่อนแต่แห่ง และหนาวเย็น

มาด

"สวัสดีครับผู้หมวดคนใหม่"

พร้อมกับเปิดกล่องของขวัญขึ้นมาพิจารณา เจ้านายน่าจะพอใจมันมากทีเดียว นึกถึงข้อมือว่างเปล่าของพ่อ แม่บอกว่า นาฬิกาของพ่อเสียหลายวันแล้ว แต่พ่อว่ากำลังเอาไปซ่อม พ่อไม่ได้เอาไปซ่อมที่ร้าน แต่เพื่อนของพ่อคนหนึ่งกำลังรับอาสาจะซ่อมให้ พ่ออาจต้องรอนานสักนิด พ่อบอกว่า สายบายนี่ไม่ได้ดีอะไร พ่อเป็นคนอย่างนี้แหละเขารู้ไม่ทุกขีไม่ร้อน สำหรับพ่อแล้วสามารถหาความสุขได้ตลอดทั้งวันก็พอเป็นคนรุ่นเก่า แววดตาของพ่อไม่เคยกระตือรือร้นสำหรับความก้าวหน้าในชีวิต คนสมัยนี้ถ้าใช้ชีวิตอย่างพอกิจคงเดินตามหลังเป็นลูกน้องเขาตลอดปีตลอดชาติ ก้อนกับศรีตื่นเช้า ออกไปใส่บาตรที่หน้าบ้าน เขาตื่นหลังพระกลับวัดไปแล้ว อ่อนอยู่ในครัว มาเดินไปเดินมาอยู่ในบ้าน รู้ลึก सबสน ปีใหม่ปีนี้เขาไม่ได้ซื้อของขวัญมาให้พ่อกับแม่ มัวแต่กังวลกับของขวัญสำหรับเจ้านาย แต่มันก็ไม่แตกต่างกันหรอก ในเมื่อของขวัญนั้นมันจะสะท้อนกลับมาเป็นของขวัญปีใหม่สำหรับพ่อกับแม่ในเวลาต่อมา อ่อนเดินออกมาในครัวมองหน้าเขาด้วยสายตาเฉยชา

อ่อน

"พี่เตรียมของขวัญมาให้พ่อกับแม่แล้วใช่ไหม"

เขาเบือนหน้าไปอีกทาง

มาด

"ปีนี้รับ ซื่อไม่ทัน ก็บอกแล้วไงว่า เกือบไม่มีรถเข้าบ้าน"

น้องสาวถอนหายใจเบาๆ

อ่อน

"เมื่อวานเห็นพี่บอกว่า มัวไปเลือกซื้อของอยู่เลยซ้ำเกือบไม่มีรถเข้าบ้าน"

มาด

"ไปหาซื้อ แต่ไม่ได้ต่างหาก"

เขาโกหกไปตามสถานการณ์และถามน้องสาวว่า

มาด

"แล้วเธอเตรียมของไว้แล้วหรือ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ่อน

"เตรียมไว้แล้ว"

มาด

"เออ...ช่วยใส่ชื่อพี่ไปด้วย"

อ่อน ยิ้มนิดๆ หันหลังเดินกลับเข้าไปในห้อง เขาก้มหน้าลง ไหล่ตึก แต่แล้วประกายตาแห่งความทะเยอทะยานก็โชนแสงขึ้นมาอีกครั้ง เขากลับเข้าห้อง เปลี่ยนเสื้อผ้า จัดของ วันนี้เขาคงต้องรีบกลับแล้วเขาหยิบกล่องกล่องของขวัญทั้งสองกล่องใส่ในกระเป๋า มองออกไปนอกหน้าต่าง เห็นแม่ไก่เรียกลูกกินตัวนอนหรืออะไรสักอย่างอยู่ริบรั้ว อะไรคือชีวิต เขาจะไม่ลับสนอีกต่อไป คนลาปรกเกินไปหรือความงามเล็กน้อยในหัวใจคนบอบบางเกินไป เขาจะไม่ตอบคำถามนี้อีก และเขาจะไม่ละล้าละลังเหมือนที่เคยเป็นว่า ของขวัญปีใหม่มันควรจะเป็นอะไรระหว่างกระบี่กับดาวทองที่ติดอยู่บนปาก กับความเป็นไอ้หนูลูกพออย่างที่ต้องการ เพราะเขาตระหนักดีกว่า ลังคมรอบข้างของเขาจะต้องลยบให้กับดาวทองไม่ใช่ความเป็นไอ้หนูลูกพอ

Scene 7: ที่บ้าน/ หน้าบ้าน/ ตอนเช้า

เขาเดินออกมาอีกครั้งแต่งตัวเรียบร้อย ก้อนกับศรีร้องอำดขึ้นมาพร้อมกัน

ศรี

"ทำไม...จะกลับแล้วหรือ"

ศรีจ้องหน้าลูกชาย ความอบอุ่นความรักทั้งหมดที่ประเคนให้ ทำให้ศรีรู้สึกเหมือนหัวใจจะโอบบิ้น

อ่อน

"ตามไปด้วย"

มาด

"ครับแม่"

อ่อน

"วันนี้ยังเป็นวันหยุดอยู่ไม่ใช่หรือ"

มาด

"ผมต้องรีบกลับไปละงานที่ค้างค้าง"

ก้อนกับศรีเงิบ อ่อนยืนนิ่งอยู่ที่หน้าประตูห้องมือถือกล่องของขวัญที่ห่ออย่างสวยงามด้วยกระดาษสีส้มอ่อนและผูกโบว์กระดาษสีขาวขลิบลายสีส้มสวยงาม สายตาของอ่อนที่มองมาเนิ่งลงบ แต่เขาเข้าใจความหมายมันดี ชายหนุ่มหลุบตาลง สูดหายใจเข้าปอดลึกๆ ความหวัง และอนาคตของเขาอยู่ที่ก้าวต่อไปที่จะตัดสินใจ หนทางข้างหน้าคือความยิ่งใหญ่เกียรติยศและความ

ภาคภูมิใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อน

"ขอให้แกจงประสบสุข ความเจริญ ก้าวหน้าในอาชีพการงาน"

ก่อนให้พรปีใหม่และยกมือขึ้นลูบหัวเขา

ศรี

"กลับมาเยี่ยมบ้านบ่อยๆนะไอ้หนู"

ศรีน้ำตาคลอ เขาก็ลงกราบพ่อกับแม่ รู้สึกคอหอยตีบตันขึ้นมาช่วยขณะ ก่อนจะพูดด้วยน้ำเสียง
ที่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่น

มาด

"ปีใหม่นี้ผมจะเอากระบี่มามอบเป็นของขวัญปีใหม่ให้กับพ่อกับแม่"

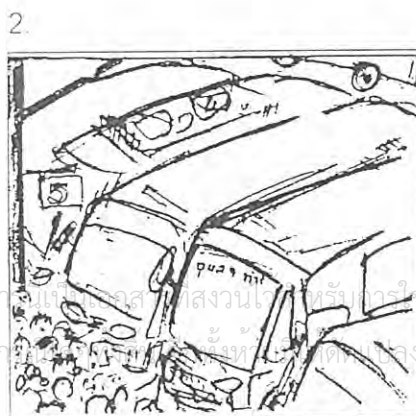
พื้นร่างสูงของมาดบ้านก็เงียบ เขาจากไปพร้อมทั้งความเงียบเหงามาสู่บุพการี อ่อนย่นนิ่งอยู่ที่
เดิม ก่อนกับศรีหันมามอง แต่สีหน้ายังไม่เบิกบาน กล้องของขวัญในมืออ่อนตกลงข้างตัว เธอ
เปิดประตูห้อง ลมหนาวพัดแรงข้างนอกมีแสงแดด แต่ในห้องข้างหนาวเย็น กล้องของขวัญ
ลวดยามตั้งอยู่บนโต๊ะเล็กข้างเตียงใบไม้กระดาษหลุดร่วงลงมาจากกล้องนอนนิ่งอยู่บนพื้น ข้างนอก
ยังคงเงียบ และอากาศยังคงหนาวเย็น

1.3 บทภาพ storyboard

ภาพ LS

ที่สถานีขนส่งหมอชิตในยามเช้า เต็มไปด้วย
ผู้คนที่หลังไหลกันกลับบ้าน

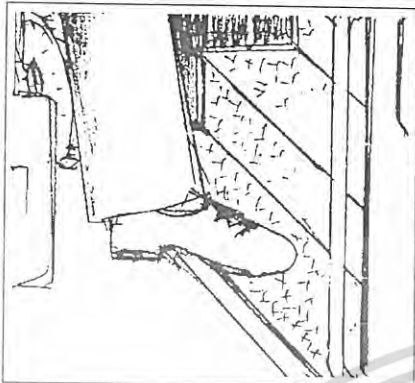

ภาพ LS

ที่พักรอขึ้นรถผู้โดยสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทร. 02-254-4999

3.

ภาพ CU

มาด ก้าวขึ้นรถโดยสารเพื่อกลับบ้านในช่วงปีใหม่
เหมือนกับคนอื่นๆ

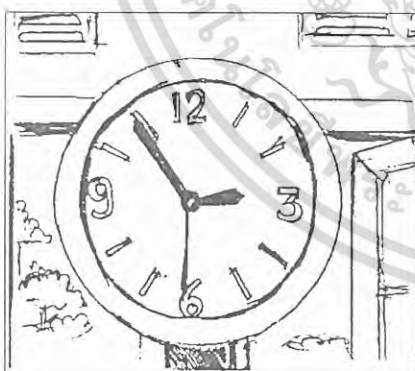
4.

ภาพ MS

ภายในรถโดยสาร มาด นั่งนิ่งเฉย

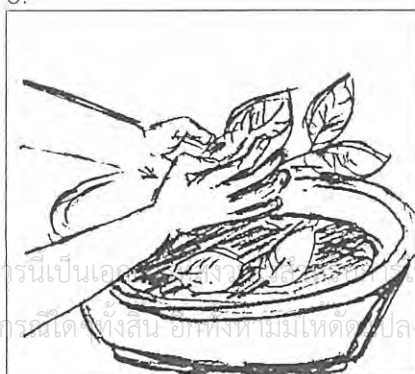
5.

ภาพ CU

ที่บ้านในช่วงเวลา 14.55 นาฬิกา

6.

ภาพ CU

ศรี ล้างใบยอและเจียนใบตองใส่ภาตได้

7.

ภาพ MS

ก่อน นั่งไขว่ห้างน้ำพริก ระเบิดระเบิด เล็งแกง ชีเหล็ก

8.

ภาพ MS

ก่อน มองหน้าแม่เห็นระเบิดระเบิด อี๊ดอ๊อบ มีรอยยิ้ม
บางๆปรากฏที่แก้มของเธอ

9.

ภาพ MS

ศรี ยกหม้อไปใหญ่ลงจากเตา แล้วหันไปกลับ
เนื้ออย่างบนตะแกรง

10.

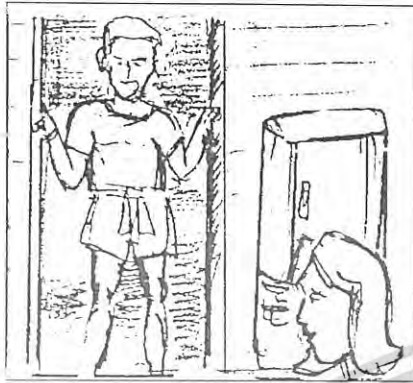
ภาพ LS

ก่อน ผลักครกออกจากครัว แล้วเดินออกไป

ดูนาฬิกาที่ผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีให้ติดต่อขออนุญาต และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

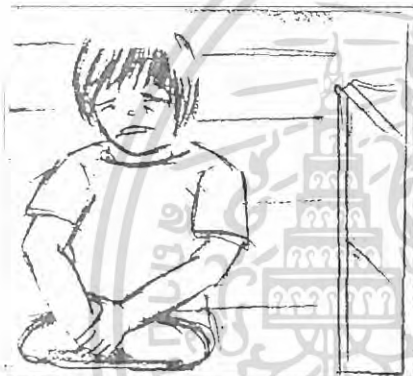
11.

ภาพ LS

ก่อน เดินกลับมาในห้องครัว แล้วบอกกลับศรี
ว่าสามโมงกว่าแล้ว ศรีบอกต้องเร่งมือหน่อย
แล้ว

12.

ภาพ MS

อ่อน พยักหน้าลุกขึ้นไปล้างมือ ทำสีหน้าเศร้า

13.

ภาพ MS

ก่อน ป็นขึ้นมาเรื่องนาฬิกา ศรีถามเอาซ่อมหรือ
ยัง ในขณะที่คืบเนื้อย่างจากตะแกรงใส่จาน

14.

ภาพ MS

ก่อนเดินไปมารอบเตาแล้วพูด คงอีกหลายวัน
อ่อนมานั่งเงียบๆ อยู่หน้าจานเนื้อย่าง ส่วน
ศรีบอกก่อน ให้มาช่วยทำห่อหมก

15.

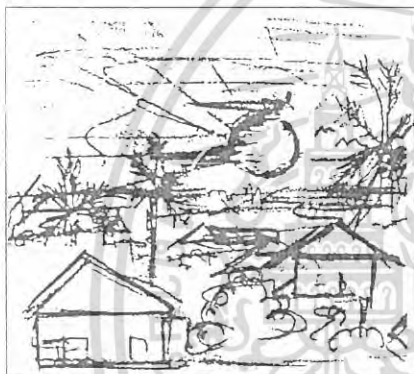

ภาพ CU

ห่อหมกถูกวางเรียงร้อย เหยื่อซีมีบริเวณหน้า

ผากศรี ไม่นานนักทุกอย่างก็เสร็จ

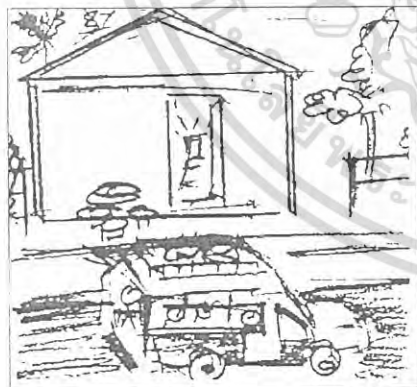
16.

ภาพ LS

ตะวันคล้อยลง ทุกขณะ

17.

ภาพ LS

ก่อนกับศรี ส่งสายตาออกไปที่ถนนหน้าบ้าน

ในขณะที่รถสองแถววิ่งผ่านหน้าบ้าน

18.

ภาพ MS

ศรีกับก้อนนั่งเฝ้ารถลูกชายกลับมาอยู่หน้าบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่งานวิจัยสำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากท่านมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

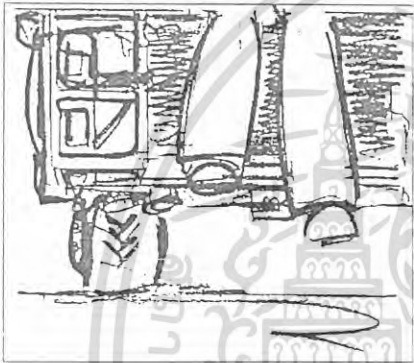
19.

ภาพ MS

รถสองแถวมาจอดอยู่หน้าบ้าน พร้อมกับฝุ่น
ที่คลุ้งไปทั่ว ก่อนบอกศรีว่า ไข่หนูมาแล้ว

20.

ภาพ CU

มาด ก้าวลงจากรถสองแถว

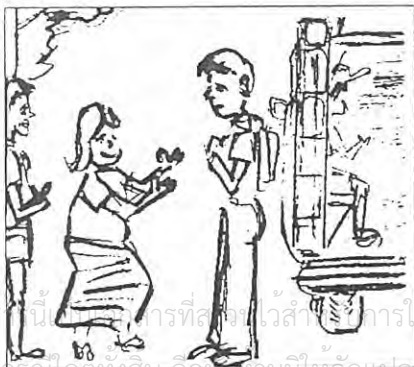
21.

ภาพ CU

ชายหนุ่มรูปร่างสูงกำนยาว สวมเสื้อผ้าสะอาด
สะพายกระเป๋าขนาดย่อม ดวงตาดูเหนื่อยล้า

22.

ภาพ LS

มาด ไหว้ก่อนและศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

23.

ภาพ LS

ศรีน้ำตาคลอโอบมาด

24.

ภาพ CU

ศรีมองร่างมาดแล้วทักร่างลูกชายที่ผอมไปผิดปกติ มาดบอกกับแม่ว่าหักโหม่มากเกินไป

25.

ภาพ CU

ก่อนอุทาน หักโหมขนาดนี้แล้ววยคยังติดะคนี้ มาด เจียบลายตาขุ่นเนือง ศรี พุดตัดบรให้ มาด ไปอาบน้ำกินข้าวรอยมาคุยกัน

26.

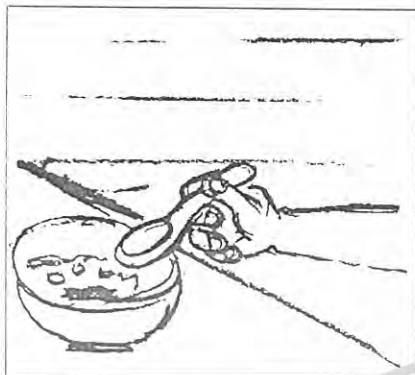
ภาพ LS

ภายในห้องครัวบนโต๊ะอาหารพ่อแม่ลูก

นั่งรับประทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากพบเห็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือการนำเอกสารไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต กรุณาแจ้งให้ทราบเพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27.

ภาพ CU

มาด ใช้ช้อนตักอาหาร

28.

ภาพ MS

ก้อนและศรี นิ่งมองลูกชายรับประทานอาหาร

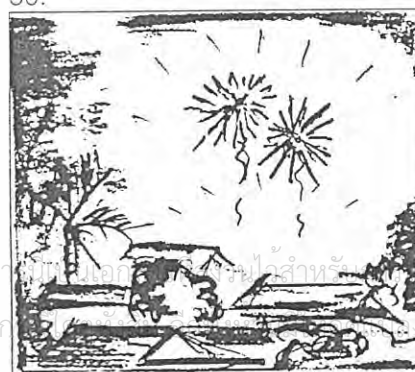
29.

ภาพ MS

อ่อน กินข้าวอิ่มก่อนใคร ยกถ้วยชาม
บางส่วนไปเก็บ

30.

ภาพ LS

มีเสียงพุดและเสียงประทัดในกลางคืนของวันส่ง

ท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จังหวัดปทุมธานี ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 037-461111 หรือ 037-461112

31.

ภาพ MS

มาด นอนล้มตามองหลอดไฟบนเพดาน

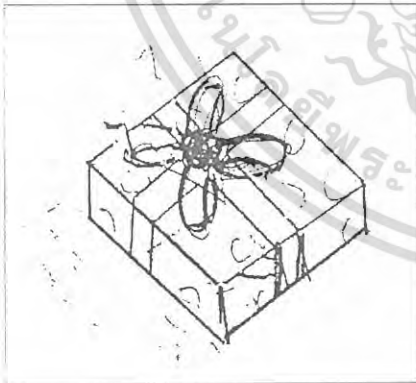
32.

ภาพ CU

มาด นอนก่ายหน้าผาก

33.

ภาพ CU

กล่องของขวัญวางอยู่บนโต๊ะ

34.

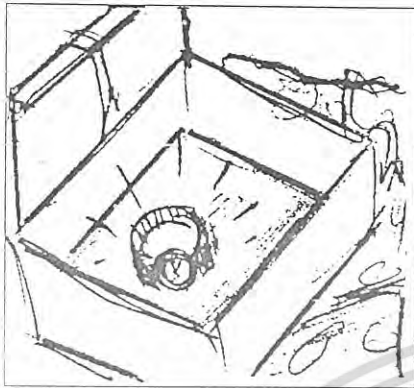

ภาพ CU

มาด หยิบกล่องของขวัญขึ้นมาดู

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินส่วนตัวของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ วิทยาลัยนานาชาติ วัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

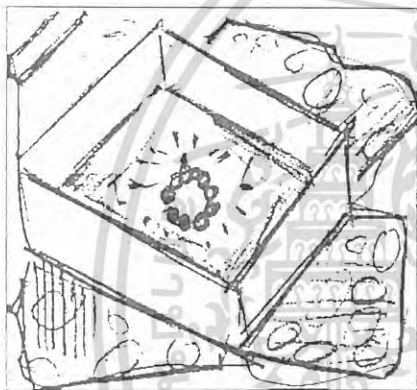
35.

ภาพ CU

มาด เปิดกล่องของขวัญข้างในมีนาฬิกา
หุ่ยี่หื้อหนึ่ง

36.

ภาพ CU

อีกอันเป็นสร้อยมุก

37.

ภาพ MS

มาด นอนกระสับกระส่ายนึกถึงช่วงเป็นเด็ก
แล้วก็หลับไป

38.

ภาพ MS

รุ่งเช้าเขาตื่นขึ้นมาสวัสดีกับตัวเอง พร้อม

ยิ้มให้กับกล่องของขวัญที่เขาถืออยู่ในมือ

เอกส เป็นเอกสารที่... ี่จะรับจาง... ้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

39.

ภาพ LS

พอกับแม่ไลบาตรที่หน้าบ้านตอนเช้า

40.

ภาพ CU

มาด พุดกับตัวเอง

41.

ภาพ MS

อ่อน เดินออกจากครัวเห็นพี่ชายจึงถามถึงเรื่องของขวัญ

42.

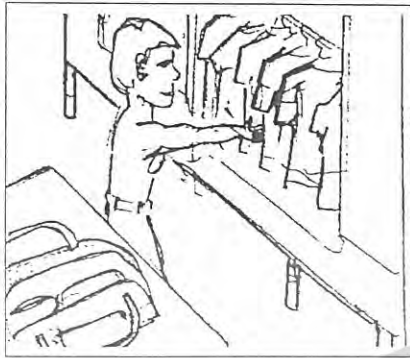

ภาพ MS

มาด แก้ว อ่อนไม่พอใจนิดๆแล้วเดินหนีไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

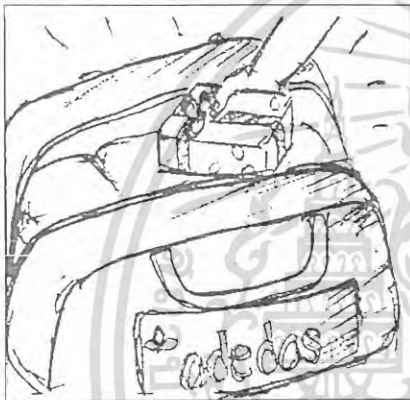
43.

ภาพ MS

มาด เดินเข้าห้อง เก็บเสื้อผ้า

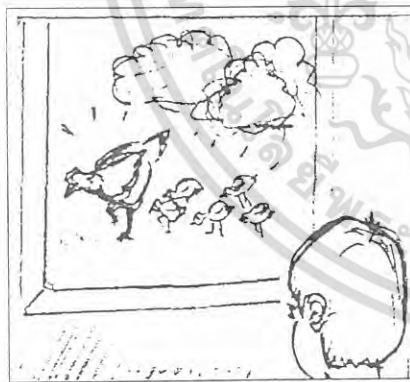
44.

ภาพ CU

มาด หยิบของขวัญใส่กระเป๋า

45.

ภาพ MS

มาด มองออกไปนอกหน้าต่าง เห็นแม่ไก่ และลูกไก่หิว

46.

ภาพ LS

มาดเดินออกมาหน้าบ้านพร้อมกับแต่ง

ตัวเรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

47.

ภาพ CU

ศรี มองหน้าลูกชาย แล้วถามลูกชาย

48.

ภาพ MS

มาด บอกเหตุผลที่ต้องกลับไปเยี่ยมพ่อแม่

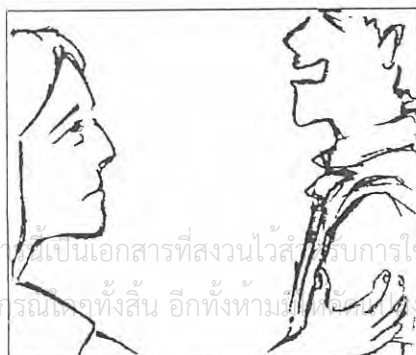
49.

ภาพ MS

อ่อน ยืนอยู่หน้าประตูมือถือกล่องของขวัญ

50.

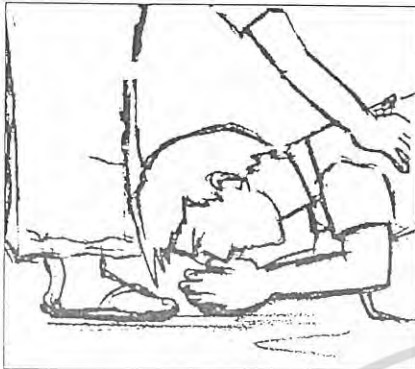

ภาพ CU

ก้อน และศรี ให้พรลูกชายทั้งน้ำตาคลอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

51.

ภาพ MS

มาด ก้มลงไหว้พ่อและแม่

52.

ภาพ CU

มาด พูดบอกพ่อกับแม่แล้วลาไป

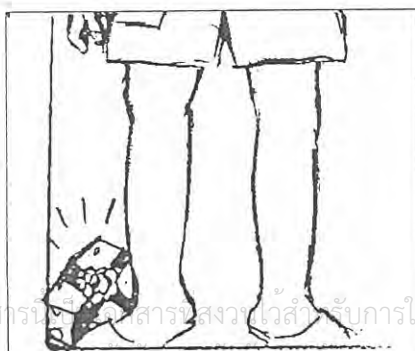
53.

ภาพ LS

มาด เดินออกจากบ้าน พ่อ
กับแม่ดีใจหน้าเศร้า

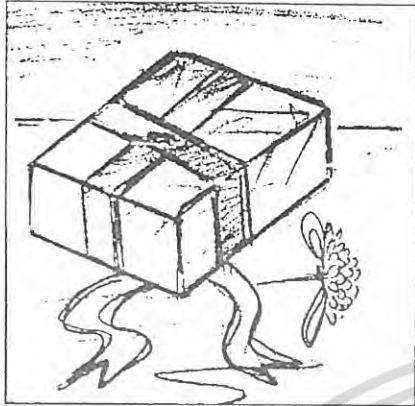
54.

ภาพ MS

กล่องของขวัญหลุดจากมือ อ่อน วางอยู่
ข้างตัว อ่อนปิดประตูเดินเข้าบ้าน

55.

ภาพ CU

กล่องของขวัญวางอยู่บนโต๊ะเล็กข้างเตียง
นอน หลุดลงจากกล่องวางแน่นิ่งบนพื้น

ภาพที่ 1 บทภาพ (storyboard)

2. วางบทบาทและหน้าที่ของทีมงาน ในการกำหนดบทบาทและหน้าที่
ของทีมงาน ส่วนใหญ่แล้วผู้ศึกษาทำหน้าที่เองทุกอย่าง แต่ก็มีบางหน้าที่ที่ต้องใช้ทีมงานเพิ่มเติม
อีกสองท่าน ซึ่งได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ของทีมงานต่างๆดังนี้

ภาพที่ 2 นายอำนาจ บุญศัทธา

ทำหน้าที่ : แบ่งเป็นข้อๆดังนี้

-ฝ่ายรับผิดชอบและบริหาร ทำหน้าที่ผู้อำนวยการผลิต

ผู้อำนวยการสร้าง ผู้กำกับ ผู้เขียนบท

-ฝ่ายภาพ ทำหน้าที่กำกับภาพ ช่างภาพ

-ฝ่ายศิลป์ ทำหน้าที่ออกแบบการสร้าง ออกแบบฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบ

-ฝ่ายเสียง ทำหน้าที่บันทึกเสียงการถ่ายทำ บันทึกเสียง

ลง DVD

-ฝ่ายตัดต่อ ทำหน้าที่ตัดต่อภาพ ลำดับภาพ และบันทึก

ภาพที่ 3 นายนพพล หงษ์วิไล

ทำหน้าที่ : ผู้ช่วยผู้กำกับ ผู้ช่วยช่างภาพมือ 1

ภาพที่ 4 นางสาวปิยรัตน์ รัตนทอง

ทำหน้าที่ : ผู้ช่วยช่างภาพมือ 2 ออกแบบเสื้อผ้า

แต่งหน้า ออกแบบทรงผม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ออกแบบตัวละคร

3.1 สืบค้นหานักแสดงทั้งชายและหญิงในภาพยนตร์ ซึ่งประกอบไปด้วยเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้

- บทบาทตำรวจ : เป็นผู้ชายสูง 170 เซนติเมตร ขึ้นไป อายุระหว่าง 20-25 ปี บุคลิกหน้าตาดี มีแวตที่มีควมหวังเพื่อให้ตรงกับบทบาท

- บทบาทแม่ : เป็นผู้หญิงสูงระหว่าง 155 -165 เซนติเมตร อายุระหว่าง 35-45 ปี มีผิวสองสี ผมนสั้น

- บทบาทพ่อ : เป็นผู้ชายสูงประมาณ 165-170 เซนติเมตร อายุประมาณ 35-45 ปี ผิวคล้ำ มีหนวดเครา หัวล้าน

- บทบาทน้องสาว : เป็นเด็กผู้หญิงสูงประมาณ 145-150 เซนติเมตร อายุประมาณ 12-15 ปี บุคลิกเรียบร้อยมี แวตากลดใส

3.2 ตรวจสอบความเหมาะสมตามบทบาท และรวบรวมรายชื่อนักแสดงประกอบไปด้วยบุคคลต่าง ๆ ดังนี้

ภาพที่ 5 นายอำพล บุญศิระธา บทบาทที่ได้รับ : พี่ชาย (ตำรวจชื่อ มาด)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 นางพวงรัตน์ อินทร์เหลา บทบาทที่ได้รับ : แม่ (ชื่อ แม่ศรี)

ภาพที่ 7 นายบุญโฮม อินทร์เหลา บทบาทที่ได้รับ : พ่อ (ชื่อ พ่อก้อน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 8 เด็กหญิงจันทร์แรม อินทร์เหลา บทบาทที่ได้รับ : น้องสาว (ชื่อ อ่อน) คนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ออกแบบสถานที่ถ่ายทำ

-สถานที่ถ่ายทำได้กำหนดเป็นสองที่ที่ใช้ในการถ่ายทำ คือ

1. หมอชิต เขต จตุจักร กรุงเทพมหานคร
2. บ้านเลขที่ 82/3 หมู่ที่ 3 ซอยอ่อนนุช-ลาดกระบัง แขวง
ลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
3. บ้านขาม หมู่ 3 ต.โนน กิ่ง อ. โนนนารายณ์ จ.สุรินทร์
4. บ้านเลขที่ 3 หมู่ที่ 3 ต.โนน กิ่ง อ. โนนนารายณ์ จ.สุรินทร์

5. ออกแบบกล่องบรรจุภัณฑ์

-ปกหน้าประกอบไปด้วยพื้นหลังสีเขียวลายดอกหญ้า ชื่อเรื่องมีภาษาไทยเป็นตัวสีเหลืองขอบแดงตัวโค้ง และตัวอักษรภาษาอังกฤษเป็นสีเขียวขอบแดง และรูปภาพมีกล่องของขวัญ นักแสดงประกอบ

ภาพที่ 9 ตัวอย่างภาพปกหน้า

-ปกหลังประกอบไปด้วยรูปตัวอย่างภาพยนตร์ คำบรรยายเรื่องย่อและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 ตัวอย่างภาพปกหลัง

-ปกแผ่นซีดี นำแบบปกหน้ามาใช้แต่ลดขนาดตัวอักษรของชื่อเรื่องลง

ภาพที่ 11 ตัวอย่างภาพปกแผ่นซีดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการพัฒนาภาพยนตร์สั้น

1. ฉากถ่ายทำ

- ฉากกลับบ้าน ที่หมอชิตในบรรยากาศคนกลับบ้านเยอะๆ
- ฉากทำอาหาร นั่งทำอาหารด้วยกันทั้ง พ่อ แม่ และลูกสาว
- ฉากกลับถึงบ้าน พ่อ แม่และน้องสาว ต้อนรับลูกชายกลับถึงบ้าน
- ฉากรับประทานอาหาร พ่อ แม่ ลูกชาย และลูกสาวรับประทานอาหาร
- ฉากในห้องนอน /ฉาก1ห้องของอริศ นอน /ฉาก 2 ตื่นนอน แต่งตัว
- ฉากในบ้าน พี่ชายคุยกับน้องสาวในบ้าน
- ฉากไปกรุงเทพ ลูกชายอำลาพ่อแม่และแม่
- ฉากตัดบาตร พ่อและแม่ตัดบาตรหน้าบ้าน

2. ถ่ายทำภาพยนตร์

2.1 การเตรียมความพร้อมทีมงาน

- กำหนดวันเดินทางไปถ่ายทำที่ หมู่บ้านขาม ต.โนน กิ่ง อ.โนน
นารายณ์ จ.สุรินทร์ วันที่ 28 มกราคม 2549

- ถ่ายทำระหว่างวันที่ 29 มกราคม 2549 - 1 กุมภาพันธ์ 2549
รวมระยะเวลาถ่ายทำทั้งหมด 4 วัน

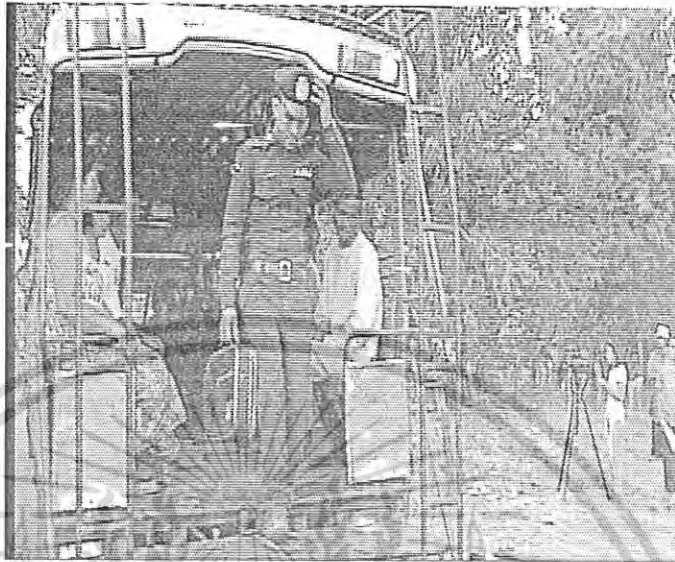
2.2 ถ่ายทำภาพยนตร์ตามบทบาทยี่เตรียมไว้

- วันที่ 29 มกราคม 2549 เวลา 14.00น.-17.00น. ถ่ายทำที่
บ้านเลขที่ 3 หมู่ที่ 3 ต.โนน กิ่ง อ.โนนนารายณ์ จ.สุรินทร์ ฉากหน้าบ้าน ตอนต้อนรับลูกชายกลับ

ภาพที่ 12 ผู้กำกับชี้แจง เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

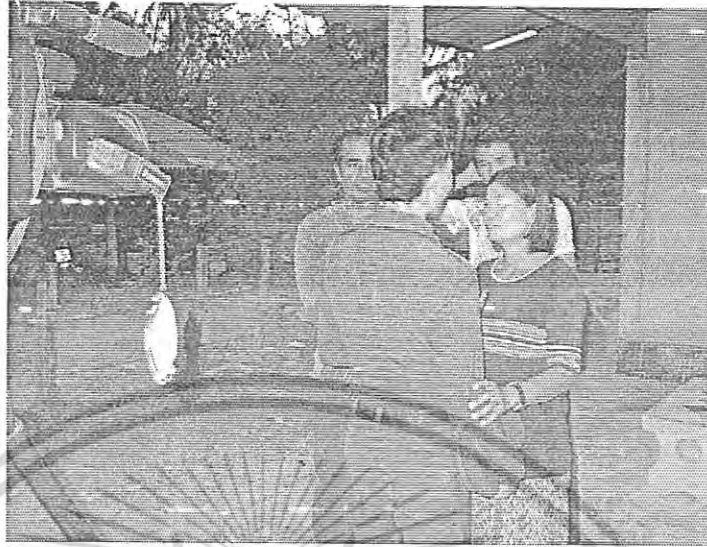

ภาพที่ 13 อีกร่มของฉากถูกขนากลับถึงบ้าน

ภาพที่ 14 จัดเสื้อผ้านักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 ทดสอบบทบาท

-วันที่ 30 มกราคม 2549 ช่วงเวลา 07.00น.-08.00น. ถ่ายทำฉากตึกบาตร ตึกบาตรหน้าบ้าน ช่วงเวลา 09.00น.-12.00น. ถ่ายทำฉากในบ้านพี่ชายคุยกับน้องสาว ช่วงเวลา 19.00น.-24.00น. ถ่ายทำฉากในห้องนอน นอน ห่อของขวัญ

ภาพที่ 16 แก้ไขบทเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มความถูกต้องของบทบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 ฉากบิณฑบาตที่แสนลำบาก

เพราะต้องตื่นแต่เช้ามาถ่ายทำกับพระเดินบิณฑบาตจริง ถึงกับนิมนต์พระเดินลอมรอบเพื่อให้ได้ภาพที่สวยงามมากที่สุด

-วันที่ 31 มกราคม 2549 ช่วงเวลา 08.00น.-12.00น.ถ่ายทำฉากในห้องนอน ตอนตื่นนอน แต่งตัว และลูกชายอาสาพอกับแม่กลับบ้านกรุงเทพฯ ช่วงเวลา 13.00น.-16.00น.ถ่ายทำฉากทำอาหาร เวลา 19.00น.ที่ม้งานกลับกรุงเทพฯ

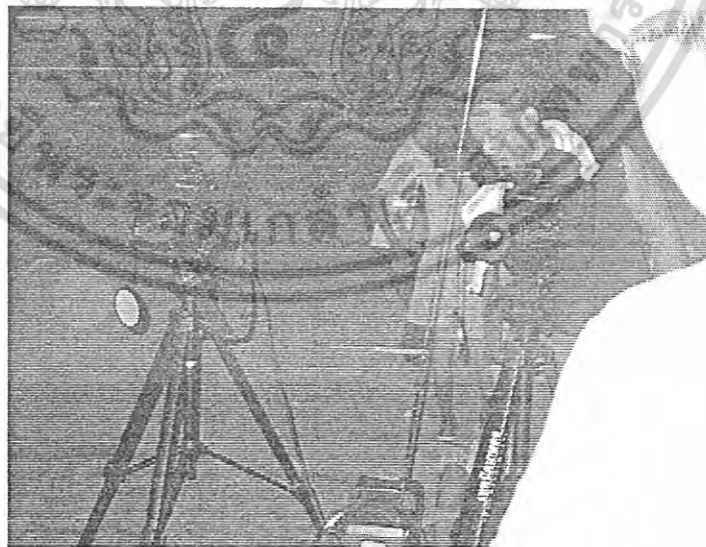

ภาพที่ 18 ฉากห่อของขวัญที่มีปัญหาที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สเนื่องจกเป็นฉากที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่มาก ที่สุดทำให้ต้องถ่ายทำบ่อยที่สุดไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

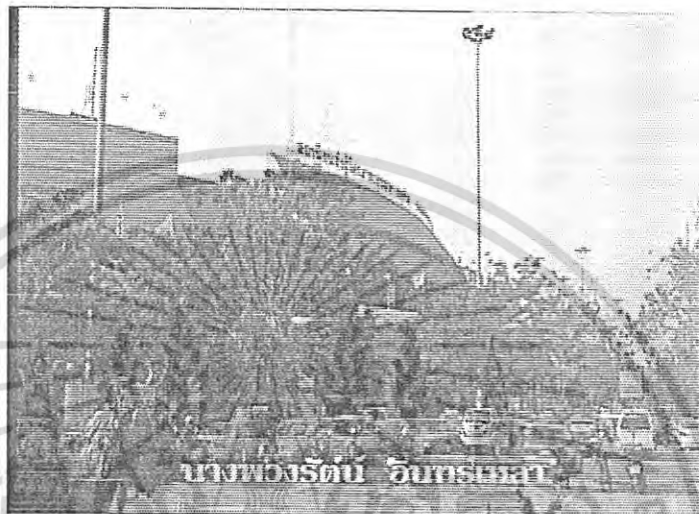
ภาพที่ 19 จากทำกับข้าวใช้เวลานานๆ
 ใช้เวลาในการถ่ายทำเกือบทั้งวัน เพราะต้องใช้วัสดุในการถ่ายทำจำนวนมาก แลมนักแสดงยังแสดงผิดบ่อยๆ

ภาพที่ 20 ทีมงานบ้านนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2549 ช่วงเวลา 13.00น.ถ่ายทำจากกลับ
บ้าน ที่หมอชิตและ บ้านเลขที่ 82/3 หมู่ที่ 3 ซอยอ่อนนุช-ลาดกระบัง แขวงลาดกระบัง เขต
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปัดกล้อง

ภาพที่ 21 หมอชิต

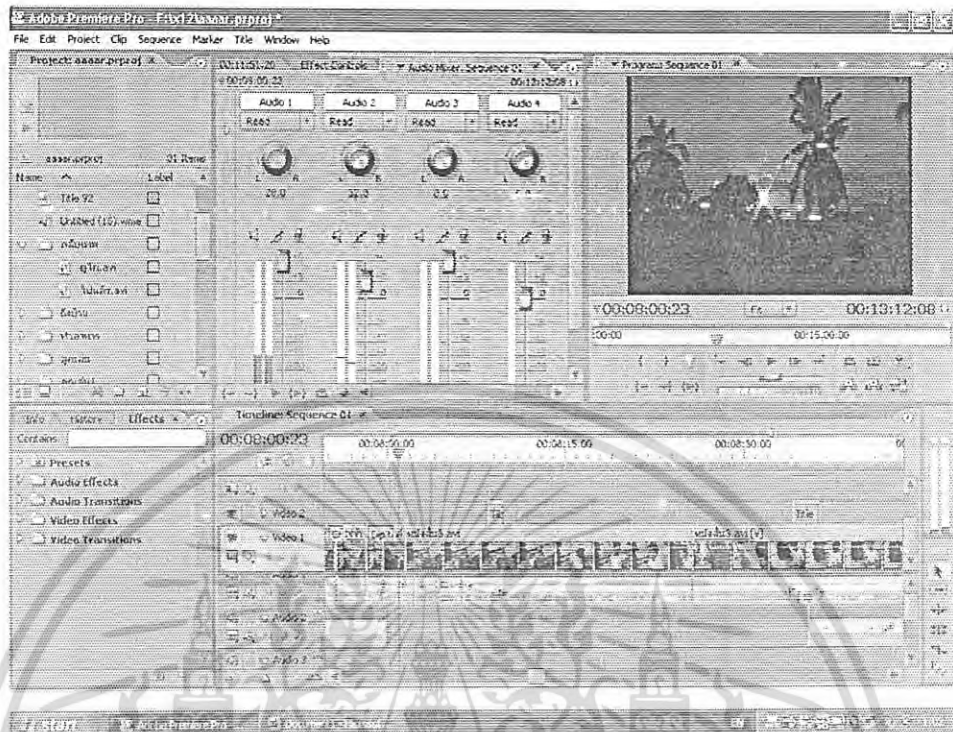
3. ติดต่อภาพยนตร์

-ใช้คอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย CPU Pentium 3.0E RAM 512 MB
HDD80 GB+CD-Read/Writer และมีระบบปฏิบัติการ Windows XP

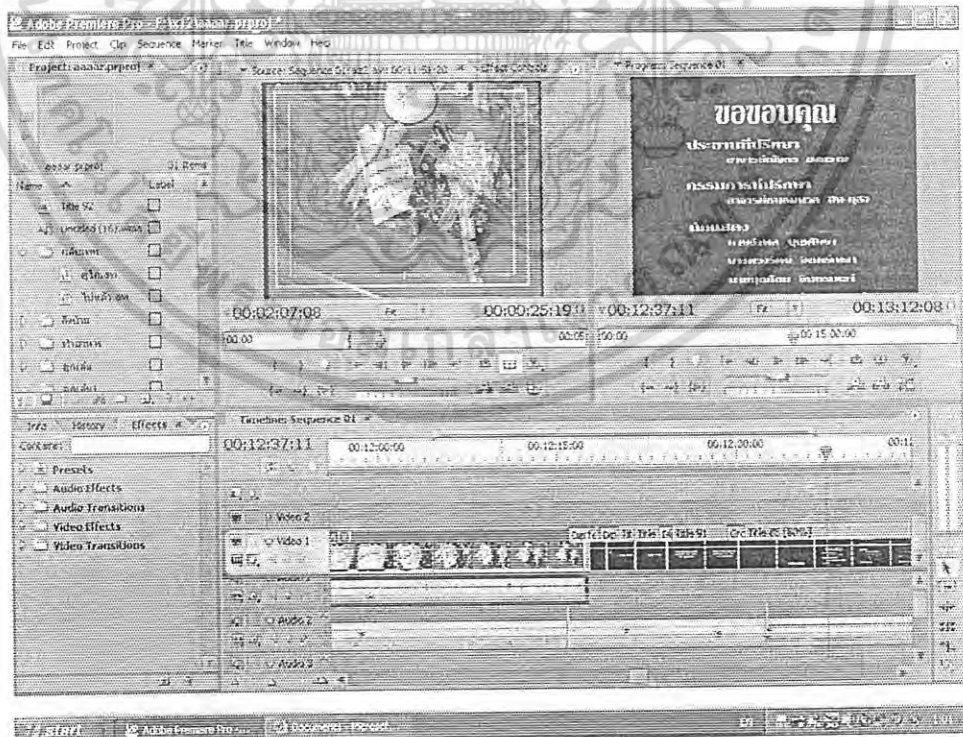
-ใช้ โปรแกรม Adobe Premiere Pro 2 ในการรีดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อเผยแพร่ไปจะกระทบกระเทือนด้านการค้า
ภาพที่ 22 นั่งเครียดกับการทำงาน เนื่องจากใกล้จะถึงวันกำหนดส่ง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 หน้าต่างโปรแกรมตัดต่อ Adobe Premiere Pro 2

ภาพที่ 24 ในที่สุดก็ตัดต่อเสร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ใช้โปรแกรม Adobe Audition 1.5 ตัดต่อเสียง อัปเดตเสียง

ภาพที่ 25 ตัดต่อเสียงภาพยนตร์

-ใช้โปรแกรม Adobe Photoshop CS ทำปกกล่องบรรจุภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ที่ภาพที่ 26 การตัดต่อทำปกกล่องบรรจุภัณฑ์ ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นำสื่อภาพยนตร์สั้นที่เสร็จสมบูรณ์แล้วให้ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ 3 ท่านทำการประเมินคุณภาพของสื่อ และด้านเนื้อหา 2 ท่าน ดังนี้

ด้านสื่อ

1.ชื่อ ปรียา สมพิช อายุ 34 ปี เพศหญิง วุฒิการศึกษาปริญญาตรี (กศ.ม) อาชีพ อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

-ภาพ ภาพยังขาดความคมชัด เป็นภาพเก่าๆคล้ายหนังโบราณ
-เสียง การเลือกดนตรีประกอบมีความเหมาะสม เสียงบรรยายชัดเจน จังหวะการใส่เสียงในบางช่วงยังไม่ราบรื่น

-แสง แสงดูไม่สม่ำเสมอ บางครั้งก็สว่างเกินไป บางครั้งก็มืดเกินไป

-ตัวอักษรและกราฟิก ตัวอักษรยังมีพิมพ์ผิด
-มุมกล้อง มุมกล้องบางมุมยังไม่เหมาะสมเช่นในฉากทำอาหาร องค์ประกอบของภาพยังไม่สมบูรณ์

-ตัวละคร เลือกตัวละครได้เข้ากับเนื้อเรื่องโดยเฉพาะพ่อกับแม่ ส่วนฉากน้องกับพี่นั้นคุยกันยังไม่แสดงออกถึงการเป็นพี่น้องกันเท่าที่ควร ตัวละครมีความสามารถในการแสดงบทบาทได้ดี เข้าถึงอารมณ์ได้ตามบทบาทของเรื่อง

-การตัดต่อลำดับภาพ การลำดับภาพพอใช้ได้ ไม่ซับซ้อนอะไรมาก ในช่วงของจุดหักมุมคือไม่ได้เอาของขวัญไปด้วยดึงดูดความสนใจน้อยไป

-ความเหมาะสมของเวลา เวลาในการดำเนินเรื่องยาวเกินไป
-ความเหมาะสมของบรรจุภัณฑ์ กล่องบรรจุภัณฑ์ตกแต่งได้สวยแต่เหมือนหนังสือ และหนังสือ

-ชื่อเรื่องยังไม่ชัดเจน จะตั้งชื่อเป็นของขวัญเลยหรือชื่อปีใหม่ให้เอาสักอย่าง เพื่อจะให้อ่านว่าเรื่องมันจะดำเนินไปอย่างไรจะทำให้ช่วยดึงดูดความสนใจมากขึ้น

-โดยรวมแล้วใช้ได้ ผ่าน

2. ชื่อ ไตรยา งามสนิท อายุ 29 ปี เพศหญิง วุฒิการศึกษา วม. (วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต) ม.ธรรมศาสตร์ อาชีพ อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

-ภาพ เป็นภาพเก่าๆคล้ายหนังโบราณ ไม่มีสีสัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-เสียง การเลือกดนตรีประกอบมีความเหมาะสม กับเนื้อเรื่อง
-แสง แสงดูไม่สม่ำเสมอ บางครั้งก็สว่างเกินไป บางครั้งก็มืดเกินไป

-ตัวอักษรและกราฟิก กราฟฟิกได้แต่ก็ดูไม่ซับซ้อนเข้าใจง่าย แต่ตัวอักษรบรรยายเป็นภาษา บางช่วงก็ลึกลับพื้นหลังทำให้อ่านไม่รู้เรื่อง

-มุมกล้อง หลายๆมุมยังไม่เหมาะสมเช่นถ่ายตอนกำลังทำอาหารมุมกล้องจะสูง ดูไม่เข้ากับภาพ

-ตัวละคร เลือกตัวละครได้เหมาะสมแสดงบทบาทได้ดี แต่บางฉากตัวละครยังแสดงความเขินอายและเกรงอามาให้เห็น

-การตัดต่อลำดับภาพ การลำดับภาพพอใช้ได้ เข้าใจง่าย
-ความเหมาะสมของบรรจุภัณฑ์ กล้องบรรจุภัณฑ์ตกแต่งได้สวยแต่เหมือนหนึ่งผี

-โดยรวมใช้ได้ ผ่าน ในระดับของนักศึกษาทำ
3.ชื่อ สุทัศน์ เจริญดี เพศ ชาย วุฒิการศึกษาปริญญาตรี นิเทศศาสตร์
ม.เซนต์จอห์น อาชีพ ผลิตสื่อโทรทัศน์ ตำแหน่ง Creative

-ภาพ ภาพยังขาดความคมชัด เป็นภาพเก่าๆ ในฉากหมอลีตภาพจะมืดเกินไป

-เสียง การเลือกดนตรีประกอบมีความเหมาะสม ใช้ได้ในระดับหนึ่งแต่การใส่เสียงบางช่วงยังฟังแล้วไม่ต่อเนื่อง

-แสง แสงดูไม่สม่ำเสมอ บางครั้งก็สว่างเกินไป บางครั้งก็มืดเกินไป

-ตัวอักษรและกราฟิก ตัวอักษรยังมีพิมพ์ผิดคำบรรยาย บางช่วงก็ลึกลับพื้นหลังทำให้อ่านไม่รู้เรื่อง

-มุมกล้อง มุมกล้องบางมุมยังไม่เหมาะสมเช่นในห้องนอนมุมที่เป็นมุมต่ำจะทำให้หน้านักแสดงมืด

-ตัวละคร เลือกตัวละครได้เข้ากับเนื้อเรื่อง ตัวละครมีความสามารถในการแสดงบทบาทได้ดี เข้าถึงอารมณ์ได้ตามบทบาทของเรื่อง

-การตัดต่อลำดับภาพ การลำดับภาพพอใช้ได้ ไม่ซับซ้อนอะไรมาก แต่จะสื่อความหมายนานไปในบางฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ฉาก ในฉากทำอาหารเสร็จ แสดงด้วยหอมหมกมีความรู้ลึกกว่ายัง
ทำไม่เสร็จ ควรใส่ฉากตอนที่ให้รู้ว่าทำเสร็จด้วย
- ความเหมาะสมของบรรจุภัณฑ์ กล่องบรรจุภัณฑ์ตกแต่งได้สวย
แต่เหมือนหนังผี และหนังเถื่อน
- ถ้าจะนำไปออกอากาศยังต้องปรับปรุงใหม่ แต่โดยรวมแล้วถือ
ว่าใช้ได้มีความคิดสร้างสรรค์ ผ่าน

ด้านเนื้อหา

1.ชื่อ ดร.กนก เลิศพาณิชย์ เพศชาย วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขา
เกษตรศาสตร์ วิชาเอกสัตวศาสตร์ /ปริญญาโท สัตววิทยา วิชาเอกนิเวศวิทยา/ปริญญาเอก
สาขาวิชาชีววิทยา วิชาเอกนิเวศวิทยา อาชีพ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคนิคเกษตร คณะ
เทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

- เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- แต่กลุ่มเป้าหมายจะเผยแพร่ให้กับคนในภาคอีสานมากกว่า
บุคคลทั่วไป

-มีความสมจริงในเนื้อเรื่อง

-มีความทันสมัย

-เนื้อเรื่องน่าสนใจแต่สื่อยังสื่อความหมายไม่น่าสนใจ

-โดยรวมถือว่าใช้ได้ ผ่าน

2.ชื่อ ศิริพรรณ ใจอุณ อายุ 32 ปี เพศหญิง วุฒิการศึกษา (ศศ.บ)
ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง อาชีพ ค้าขาย

-เนื้อหาเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

-มีความสมจริงในเนื้อเรื่องและการแสดง

-เนื้อหามีความต่อเนื่อง

-มีความเหมาะสมในการนำไปใช้

-โดยรวมถือว่าดี ผ่าน

5. นำผลงานและข้อเสนอแนะที่ได้มาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาด
เพื่อให้สื่อมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายและค่าสถิติที่ใช้

1. รายละเอียดการทดลอง

- นำผลงานมาจัดนิทรรศการให้นักศึกษาและผู้สนใจได้ชม ในระยะเวลา 1 วัน โดยอธิบายให้ทราบวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ภาพที่ 27 ตัวอย่างบอร์ดนิทรรศการ

ภาพที่ 28 อธิบายรายละเอียด การจัดนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 29 อาจารย์และนักศึกษาให้ความสนใจในการจัดนิทรรศการ

- จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้ชมหนึ่งครั้งจำนวน 30 คน ทำแบบประเมินผลเกี่ยวกับการทำภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่องของขวัญปีใหม่ ซึ่งแบบประเมินประกอบไปด้วยการสอบถามความพึงพอใจในหัวข้อต่างๆ

- นำค่าเฉลี่ยทางสถิติจากแบบประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ ถ้าหากพบว่าในภาพรวมได้คะแนนต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้แสดงว่าสื่อยังไม่มีคุณภาพให้ทำการผลิตใหม่และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วจึงนำมาทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายใหม่อีกครั้ง แต่ถ้าในภาพรวมได้คะแนนสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ให้พิจารณาต่อไปในรายข้อ ว่าข้อใดข้อใดได้คะแนนต่ำกว่าหากพบว่ามีข้อใดต่ำให้ปรับปรุง

2. ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การประเมินด้านความพึงในการชมภาพยนตร์สั้นของกลุ่มตัวอย่างค่าสถิติที่ใช้คือ

ค่าร้อยละ

$$\text{ร้อยละ} = (X/N) \cdot 100$$

$$X = \text{จำนวนตัวอย่างที่ต้องการศึกษา}$$

$$N = \text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่ามัธยฐานเลขคณิต (ค่าเฉลี่ย)

$$\bar{X} = \sum Xi / N$$

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของสื่อ

$\sum Xi$ = ผลของคะแนนที่ทำการประเมิน

N = จำนวนผู้ประเมินทั้งหมด

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{(n - 1)}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = ค่าคะแนนแต่ละคน

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมด

n = จำนวนข้อมูล

3. เกณฑ์ที่ใช้ในการทดลอง

การให้คะแนนในการประเมินความพึงพอใจด้านต่างๆ ได้แบ่งการให้คะแนนออกเป็น 3 ระดับดังนี้

- 3 หมายถึง มาก
- 2 หมายถึง ปานกลาง
- 1 หมายถึง น้อย

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แบ่งการแปลผลข้อมูลออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งความหมายดังนี้

- 2.34 - 3.00 หมายถึง มาก
- 1.67 - 2.33 หมายถึง ปานกลาง
- 1.00 - 1.66 หมายถึง น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการทดลอง

(Results)

จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างบุคคลทั่วไปจำนวน 30 คน เพื่อทำการประเมินความพึงพอใจ ภายหลังจากที่ได้ชมการนำเสนอภาพยนตร์สั้น เรื่องของขวัญปีใหม่ ได้ผลการประเมินออกมา ซึ่ง แบ่งออกเป็นสองส่วน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ทำการประเมินความพึงพอใจจำนวน 30 ท่านประกอบด้วย
คณะที่เรียน สาขาวิชาที่เรียน ชั้นปีที่เรียน เพศ และอายุ
2. ผลการประเมินความพึงพอใจ

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	จำนวน (n=30) คน	ร้อยละ
คณะที่เรียน		
เทคโนโลยีการเกษตร	30	100
สาขาวิชาที่เรียน		
-นิเทศศาสตร์เกษตร	12	40
-พัฒนาการเกษตร	17	57
-พืชสวน	1	3
ชั้นปีที่เรียน		
-ปี 1	4	13
-ปี 1(ต่อเนื่อง)	18	60
-ปี 2(ต่อเนื่อง)	6	20
-ปี 4	2	7
เพศ		
-ชาย	13	43
-หญิง	17	57
อายุ		
19-20 ปี	6	20
21-22 ปี	24	80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 1 พบข้อมูลทั่วไปของผู้ทำการประเมินความพึงพอใจจำนวน 30 ท่าน ประกอบด้วย คณะที่เรียนเป็นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรทุกคน สาขาวิชาที่เรียนส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะพัฒนาการเกษตร และนิเทศศาสตร์เกษตร ชั้นปีที่เรียนเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (ต่อเนื่อง) เป็นส่วนใหญ่ เพศพบเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และอายุส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 21-22 ปี

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจ

หัวข้อการประเมิน	ความถี่			$\bar{X}$	SD	ความพึงพอใจ
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. ภาพยนตร์สั้นมีความน่าสนใจ	20	10	0	2.57	0.48	มาก
2. ภาพคมชัดสื่อความหมายได้ดี	10	20	0	2.67	0.48	มาก
3. ตัวอักษรกราฟิกประกอบ	18	11	1	2.57	0.57	มาก
4. เสียงบรรยาย	11	17	2	2.30	0.60	ปานกลาง
5. เสียงดนตรีประกอบ	17	12	1	2.53	0.57	มาก
6. เสียงพูดของตัวละครชัดเจนเข้าใจง่าย	10	20	0	2.33	0.48	ปานกลาง
7. ภาพแสงมีความเหมาะสม	15	14	1	2.47	0.57	มาก
8. มุกตลกมีความสวยงาม	19	11	0	2.63	0.49	มาก
9. บทบาทตัวละคร	25	5	0	2.83	0.38	มาก
10. การจัดฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก	19	11	0	2.63	0.49	มาก
11. บรรจุภัณฑ์สวยงามน่าใช้	22	8	0	2.73	0.45	มาก
12. การดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่อง	20	10	0	2.67	0.48	มาก
13. เวลาในการชม	20	10	0	2.67	0.48	มาก
14. แง่คิดที่ได้รับจากการชมภาพยนตร์สั้น	18	12	0	2.60	0.50	มาก
15. ความประทับใจในการชมภาพยนตร์สั้น	19	11	0	2.63	0.49	มาก
เฉลี่ยรวม	16.2	12.13	0.33	2.60	0.50	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจในการชมภาพยนตร์สั้น เรื่องของขวัญปีใหม่ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่ประเมินในแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.60 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.50 และมีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
บทวิจารณ์และสรุป
(Conclusion)

สรุปผลการศึกษา

จากการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หลังจากชมภาพยนตร์ เรื่อง ของขวัญปีใหม่ พบว่าข้อมูลทั่วไปของผู้ทำการประเมินความพึงพอใจ ประกอบด้วย คณะที่เรียนเป็นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรทุกคน สาขาวิชาที่เรียนส่วนใหญ่เป็น นักศึกษสาขาพัฒนาการเกษตร และนิเทศศาสตร์เกษตร ชั้นปีที่เรียนเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (คือเนื่อง)เป็นส่วนใหญ่ พบเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และอายุส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 21-22 ปี

ส่วนผลการประเมินความพึงพอใจ โดยพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าบทบาทตัวละคร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2.83 ส่วนเสียงบรรยายมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2.30 เมื่อพิจารณาโดยรวม มีค่าเฉลี่ยรวม 2.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.5 และความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าภาพยนตร์สั้นเรื่อง ของขวัญปีใหม่ มีคุณภาพดี สามารถนำไปใช้ในการเผยแพร่สำหรับ บุคคลทั่วไป

วิจารณ์ผลการศึกษา

จากการศึกษาการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง ของขวัญปีใหม่ โดยรวมแล้วจะผ่านเกณฑ์ในการประเมิน แต่หากจะวิจารณ์ถึงจุดเด่นและจุดด้อย พบว่า

จุดเด่น

- 1.การกำหนดบทบาทของตัวแสดงแต่ละตัว มีความเหมาะสม แสดงได้ดี
- 2.ภาพยนตร์มีความน่าสนใจ โดยใช้ภาษาที่แปลกไปจากหนังทั่วไป ทำให้คนดูมีความสนใจที่จะดู

จุดด้อย

- 3.การตัดต่อลำดับภาพถือว่าดี มีการสะท้อนให้เห็นภาพสิ่งที่ต้องการสื่อในแต่ละฉาก เช่น ฉากกลับบ้าน ก็จะเป็นการถ่ายสถานที่หมอบชิตเพื่อให้รู้ว่าเดินทางกลับบ้าน
- 4.การเลือกเสียงดนตรีประกอบ มีความเหมาะสม

จุดด้อย

- 1.ภาพที่สื่อออกมาเป็นภาพเก่าๆเหมือนหนังโบราณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.เสียงบรรยาย เมื่อเปิดกับเครื่องเสียงที่ใช้ระบบแยกเสียงจะได้ยินเสียงบรรยายไม่ชัด แต่ถ้าเปิดในเครื่องเสียงระบบที่ไม่แยกเสียง เช่นทีวีบางรุ่น เสียงก็จะออกมาชัดเจน

4.ปกซีดี การสื่อความหมายของภาพยังไม่เหมาะสม กับชื่อเรื่อง ของขวัญปีใหม่ การแก้ไขคือ เปลี่ยนรูปของตัวละครหน้าปกให้เด่นชัดขึ้น และเปลี่ยนโทนสีพื้นหลังให้สว่างหรือตัดกับสีของตัวนักแสดง

ปัญหาและอุปสรรค

จากการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง ของขวัญปีใหม่ ตั้งแต่เริ่มลงมือทำจนแล้วเสร็จ ได้พบปัญหาและอุปสรรคต่างๆ คือ

1.อุปสรรคการถ่ายทำ ในเรื่องนี้ทางผู้จัดทำเองมีความกังวลมากที่สุด เพราะตัวผู้จัดทำเองไม่มีอุปกรณ์ในการถ่ายทำสักชิ้น จึงได้ยืมเอาอุปกรณ์ของภาควิชาเท่าที่มี แต่ก็ยังกังวลกับการอัดเสียง กลัวเสียงไม่ดี แต่ก็ต้องรีบไปถ่ายทำเพราะเวลาเหลือน้อย

2.ระยะทางที่ไปถ่ายทำไกลทำให้ไม่สะดวกในการขนย้ายอุปกรณ์

3.เมื่อมาติดต่อพบว่าการถ่ายทำผิดบทที่วางไว้ทำให้ต้องไปถ่ายใหม่ถึงสามรอบ

4.มีปัญหาการแปลงไฟล์ที่ติดต่อเสร็จเป็นวีดีโอ เพราะเครื่องตัดต่อของผู้ศึกษาไม่มีวีดีโอทำให้ง่ายต่อการแปลงไฟล์

ข้อเสนอแนะ

ในการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง ของขวัญปีใหม่ครั้ง มีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจในการทำภาพยนตร์สั้นในครั้งต่อไป ดังนี้

1.การผลิตภาพยนตร์สั้นปัจจัยสำคัญคือการวางแผนเรื่อง และกำหนดความชัดเจนของเรื่องให้ชัดเจน

2.ควรมีความชอบและความถนัดในเรื่องที่จะทำ

3.ควรมีการวางแผนให้ดีและทำตามแผนที่วางไว้ให้ได้

4.ผู้ศึกษาต้องคำนึงถึงปัจจัยในการทำ ทั้งอุปกรณ์ งบประมาณ และเวลาให้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กิตติศักดิ์ ลิ้มวัฒนานนท์. 2543. การศึกษากำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง ห้างสวนตัว. ปัญหาพิเศษระดับปริญญาตรี. ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- โดม ลุขวงศ์. 2533. ประวัติภาพยนตร์ไทย. กรุงเทพมหานคร : องค์การคำคุณสุภา.
- นิรนาม. 2544. ละครคือชีวิต. กรุงเทพมหานคร : ประพันธ์สาส์น.
- รักศาสตร์ วิวัฒน์สินอุดม. 2546. นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักศาสตร์ วิวัฒน์สินอุดม. 2544. หนังสือกับความต่อเนื่อง. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย ศิริกายะ. 2531. หนังสือ. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัญญา กล่อมการ. 2538. ศึกษาการกำกับภาพ. ปัญหาพิเศษระดับปริญญาตรี. ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ลูซี่วีระ แนวสูง. 2545. ได้ศึกษาโครงการตัดแปลงเรื่องสั้นให้เป็นภาพยนตร์สั้น. ปัญหาพิเศษระดับปริญญาตรี. ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- Black, Irwin R. 1995. Fade Elements of Screen Writing : A Guide for Film and Television Writing. New york : Macmillan Publishing Company.
- Field, Syd. 1994. Four Screenplays. New york : Dell Publishing.
- Shams, Laur. 1991. Playwriting for Theater, film and Television. Crozet : Betterway Publications.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างภาพผลงานในแต่ละฉาก

ฉากที่ 1 กลับบ้านที่หมอซิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 2 ทำอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 3 กลับถึงบ้าน

ไปอาบน้ำกินข้าวกันก่อน

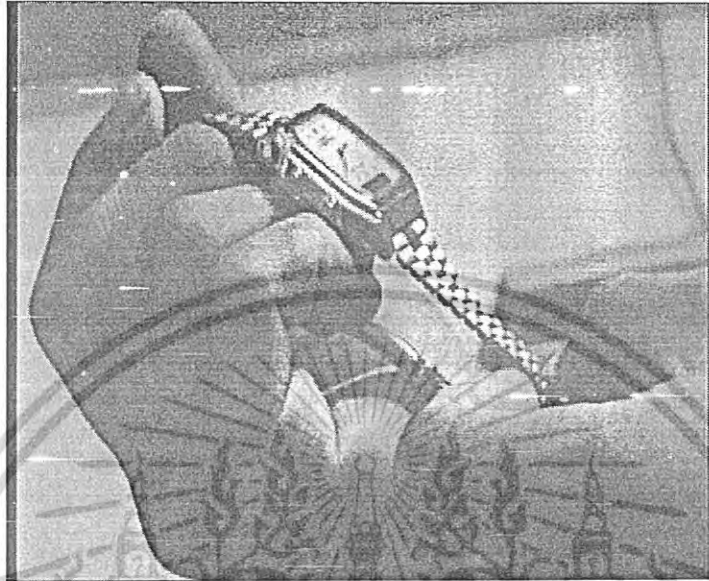
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 4 รับประทานอาหาร

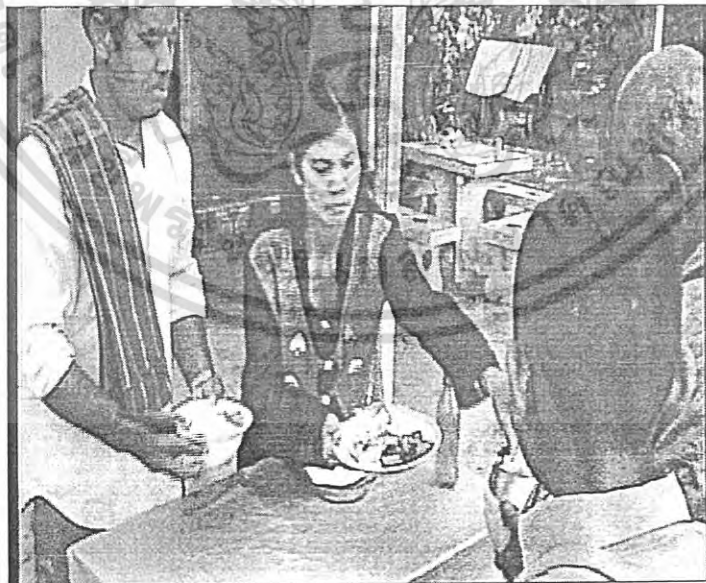
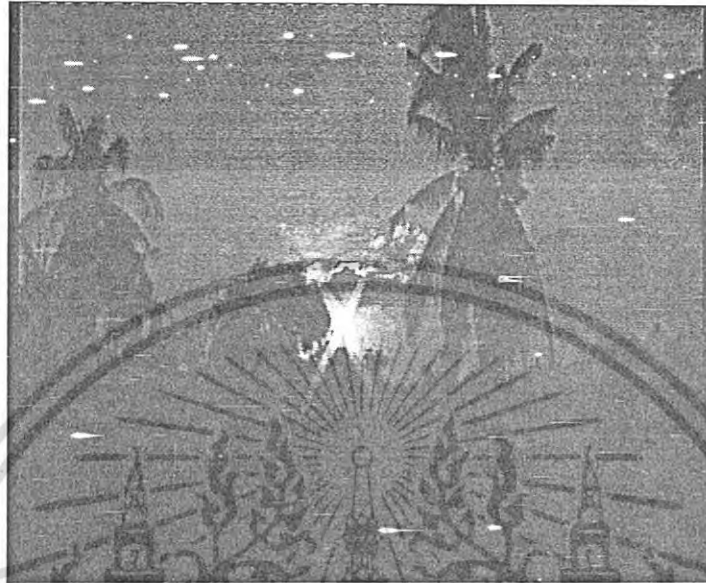
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 5 ในห้องนอน 1

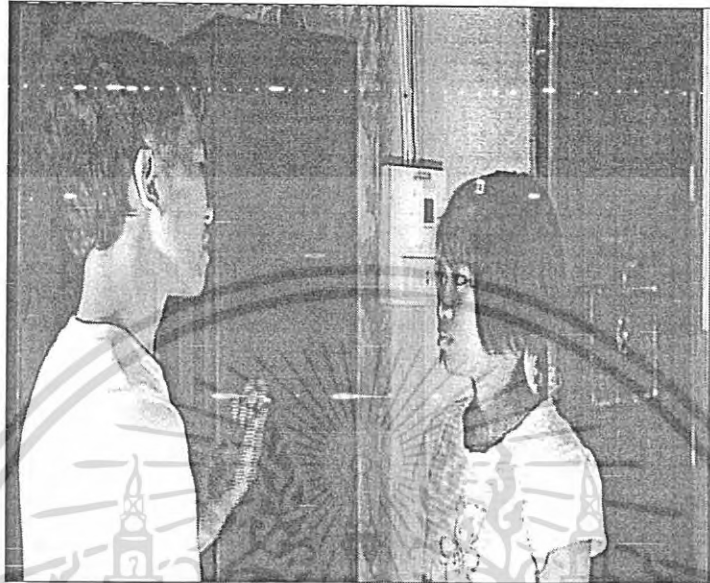
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 6 ตักบาตรหน้าบ้าน

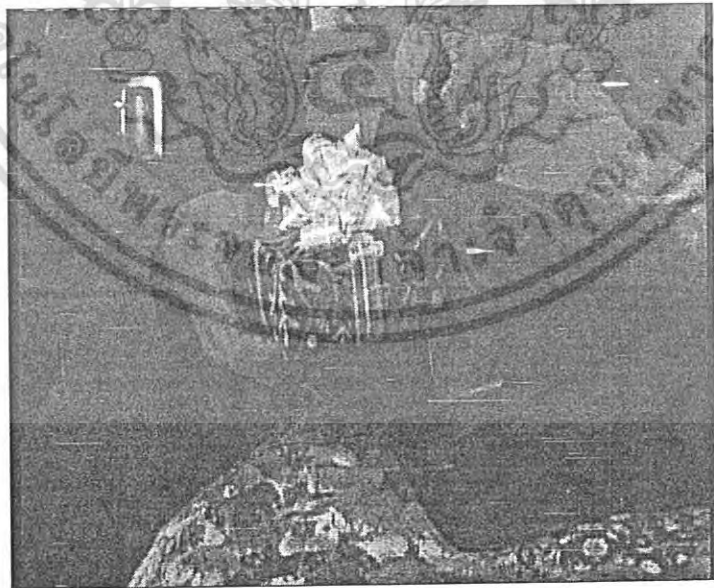
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 6 พี่ชายกับน้องสาวคุยกันในบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 7 ในห้องนอน 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 8 ไปกรุงเทพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

ชื่อ-สกุล ปรียา สมพีช
 อายุ 34 ปี
 เพศ หญิง
 วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี (กศ.ม)
 อาชีพ อาจารย์ประจำภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ชื่อ-สกุล ไสริยา งามสนิท
 อายุ 29 ปี
 เพศ หญิง
 วุฒิการศึกษา วม. (วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 อาชีพ อาจารย์ประจำภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ชื่อ-สกุล สุทัศน์ เอมรัตน์
 อายุ 30 ปี
 เพศ ชาย
 วุฒิการศึกษา นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
 อาชีพ ผลิตสื่อโทรทัศน์ ตำแหน่ง Creative

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ชื่อ-สกุล	ดร.กนก เลิศพานิช
อายุ	ไม่ระบุ
เพศ	ชาย
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาเกษตรศาสตร์ วิชาเอกสัตวศาสตร์ ปริญญาโท สัตววิทยา วิชาเอก นิเวศวิทยา ปริญญาเอก สาขาวิชาชีววิทยา วิชาเอกนิเวศวิทยา
อาชีพ	อาจารย์ประจำภาควิชาเทคนิคเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อ-สกุล	ศิริพรรณ ใจอุ่น
อายุ	32 ปี
เพศ	หญิง
วุฒิการศึกษา	(ศศ.บ) ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาชีพ	ค้ำขาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง แบบประเมินความพึงพอใจ
โครงการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง ของขวัญปีใหม่

คณะ.....สาขาวิชา.....

ชั้นปี.....เพศ.....อายุ.....ปี

วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตภาพยนตร์สั้นที่ถ่ายทอดวิถีชีวิตสังคมชนบทของประเทศไทย ความยาวของภาพยนตร์ 10 -15 นาที

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความพึงพอใจ ที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. ภาพยนตร์สั้นมีความน่าสนใจ			
2. ภาพคมชัดสื่อความหมายได้ดี			
3. ตัวอักษรกราฟิกประกอบ			
4. เสียงบรรยาย			
5. เสียงดนตรีประกอบ			
6. เสียงพูดของตัวละครชัดเจนเข้าใจง่าย			
7. ภาพแสงมีความเหมาะสม			
8. มุมกล้องมีความสวยงาม			
9. บทบาทตัวละคร			
10. การจัดฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก			
11. บรรจุภัณฑ์สวยงามน่าใช้			
12. การดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่อง			
13. เวลาในการชม			
14. แง่คิดที่ได้รับจากการชมภาพยนตร์สั้น			
15. ความประทับใจในการชมภาพยนตร์สั้น			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

๕๕๕๕๕๕๕ ที่ระยะเวลาในการกรอกแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินความพึงพอใจ
โครงการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง ของขวัญปีใหม่

คณะ.....ภาควิชา..... สาขาวิชา.....

ชั้นปี..... (.....)..... เพศ..... อายุ..... ปี

วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตภาพยนตร์สั้นที่ถ่ายทอดวิถีชีวิตสังคมชนบทของประเทศไทย ความยาวของภาพยนตร์ 10-15 นาที

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความต้องการ ที่ท่านพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. ภาพยนตร์สั้นมีความน่าสนใจ		✓	
2. ภาพคมชัดสื่อความหมายได้ดี	✓		
3. ตัวอักษรกราฟิกประกอบ		✓	
4. เสียงบรรยาย		✓	
5. เสียงดนตรีประกอบ		✓	
6. เสียงพูดของตัวละครชัดเจนเข้าใจง่าย		✓	
7. สภาพแสงมีความเหมาะสม		✓	
8. มุมกล้องมีความสวยงาม	✓		
9. บทบาทตัวละคร	✓		
10. การจัดฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก		✓	
11. บรรจุภัณฑ์สวยงามน่าใช้		✓	
12. การดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่อง	✓		
13. เวลาในการชม		✓	
14. แนวคิดที่ได้รับจากการชมภาพยนตร์สั้น	✓		
15. ความประทับใจในการชมภาพยนตร์สั้น	✓		

ข้อเสนอแนะ

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ขอขอบคุณ ทวีลละเวลาในการกรอกแบบสอบถาม

แบบประเมินความพึงพอใจ
โครงการผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง ของขวัญปีใหม่

คณะ เทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
 ชั้นปี 2 (ต่อใบ) เพศ หญิง อายุ 23 ปี

วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตภาพยนตร์สั้นที่ถ่ายทอดวิถีชีวิตวัฒนธรรมชนบทของประเทศไทย ความยาวของภาพยนตร์ 10-15 นาที

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความต้องการ ที่ท่านพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. ภาพยนตร์สั้นมีความน่าสนใจ	✓		
2. ภาพคมชัดสื่อความหมายได้ดี	✓		
3. ตัวอักษรกราฟิกประกอบ	✓		
4. เสียงบรรยาย	✓		
5. เสียงดนตรีประกอบ	✓		
6. เสียงพูดของตัวละครชัดเจนเข้าใจง่าย	✓		
7. สภาพแสงมีความเหมาะสม	✓		
8. มุมกล้องมีความสวยงาม	✓		
9. บทบาทตัวละคร	✓		
10. การจัดฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก	✓		
11. บรรจุภัณฑ์สวยงามน่าใช้	✓		
12. การดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่อง	✓		
13. เวลาในการชม	✓		
14. แรงคิดที่ได้รับจากการชมภาพยนตร์สั้น	✓		
15. ความประทับใจในการชมภาพยนตร์สั้น	✓		

ข้อเสนอแนะ

.....
 .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ขอขอบคุณ ที่สละเวลาในการกรอกแบบสอบถาม

ตารางแสดงเวลาและแผนการดำเนินงาน

(Scheduling and Planning)

ผู้จัดทำได้ทำการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำโครงร่างเสนอกิจกรรมการควบคุมปัญหาพิเศษ ผลิตชิ้นงาน ทดลองกับกลุ่มเป้าหมายจนกระทั่งสรุปผลการศึกษาและจัดทำเล่มปัญหาพิเศษที่เสร็จสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนมีนาคม 2549 รวมเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 6 เดือน โดยมีรายละเอียดตารางเวลา และแผนการดำเนินงาน ดังนี้

ตารางแสดงเวลาและแผนการดำเนินงานมีดังนี้

รายละเอียดการดำเนินงาน	ระยะเวลา					
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
1. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำโครงร่าง	■					
2. สอบโครงร่างปัญหาพิเศษ		■				
3. เขียนบทภาพยนตร์		■	■			
4. กำหนดบทบาทและหน้าที่ของทีมงาน		■	■	■		
5. คัดเลือกนักแสดงและซ้อมบทบาท		■	■	■	■	
6. หาสถานที่ถ่ายทำ		■	■	■	■	
7. ถ่ายทำภาพยนตร์		■	■	■	■	■
8. ตัดต่อภาพยนตร์		■	■	■	■	■
9. ตรวจสอบบันทึกงานที่เสร็จสมบูรณ์ลง ดีวีดี		■	■	■	■	■
10. นำสื่อไปให้ประธานและกรรมที่ปรึกษาตรวจสอบ		■	■	■	■	■
11. นำสื่อไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ		■	■	■	■	■
12. ปรับปรุงแก้ไขสื่อตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		■	■	■	■	■
13. ทดลองใช้สื่อกับกลุ่มเป้าหมาย		■	■	■	■	■
14. วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง		■	■	■	■	■
15. ปรับปรุงแก้ไขสื่อจนเสร็จสมบูรณ์		■	■	■	■	■
16. จัดทำเล่มปัญหาพิเศษที่เสร็จสมบูรณ์		■	■	■	■	■
17. สอบปัญหาพิเศษ		■	■	■	■	■

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทรัพยากรและงบประมาณที่ใช้ (Required Budget and Resource)

การจัดทำโครงการครั้งนี้ มีการใช้ทรัพยากรทั้งในส่วนของเครื่องมือและอุปกรณ์ รวมทั้งวัสดุใช้สอยต่างๆ และงบประมาณที่จะใช้เพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วง ดังนี้

ทรัพยากรที่ใช้ในการศึกษา

1. เครื่องมือและอุปกรณ์

- 1.1 คอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย CPU Pentium 4 3.0E RAM 512 MB
HDD80 GB+CD Read/Writer และมีระบบปฏิบัติการ Windows XP
- 1.2 โปรแกรม Adobe Photoshop CS
- 1.3 โปรแกรม Adobe Premiere Pro 2
- 1.4 โปรแกรม Sound Forge
- 1.5 รีเฟรชท์
- 1.6 กล้องถ่ายภาพนิ่ง
- 1.7 สแกนเนอร์
- 1.8 เครื่องพิมพ์ระบบอิงค์เจ็ต
- 1.9 ไมโครโฟนบันทึกเสียง
- 1.10 Spot light
- 1.11 เครื่อง Monitor
- 1.12 สายไฟ
- 1.13 วีดีโอระบบดิจิตอล
- 1.14 วีดีโอระบบอะนาล็อกซ์
- 1.15 เครื่องบันทึกระบบ DVD
- 1.16 เครื่องบันทึกเทป
- 1.17 ขาตั้งกล้อง
- 1.18 แบตเตอรี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วัสดุใช้สอย

- 2.1 กระดาษ
- 2.2 สติกเกอร์ติดแผ่นซีดี
- 2.3 แผ่นซีดีรวมพร้อมกล่อง
- 2.4 ดินสอ ปากกา ไม้บรรทัด ยางลบ
- 2.5 เครื่องแต่งกาย

งบประมาณที่ใช้ในการศึกษา

ค่าจ้างนักแสดง	2,000 บาท
ค่าเดินทาง	2,000 บาท
ค่าเช่ารถ	1,500 บาท
ค่าที่พัก	1,000 บาท
ค่าอาหาร	1,000 บาท
ค่าเช่าสถานที่ถ่ายทำ	500 บาท
ค่าเอกสาร	500 บาท
ค่าจัดทำรูปเล่ม	500 บาท
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1,500 บาท
รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น	<u>10,000 บาท</u>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ-สกุล นายอำนาจ บุญค้ำหา
 วัน / เดือน / ปี / เกิด 7 สิงหาคม 2526
 ที่อยู่ปัจจุบัน 3 หมู่ 3 ต.โนน กิ่ง อ.โนนนารายณ์ จ.สุรินทร์ 32130
 ประวัติการศึกษา ปีการศึกษา 2539 ประถมศึกษาโรงเรียนโนนนารายณ์นิยมศาสตร์ศึกษา
 ปีการศึกษา 2542 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน โนนนารายณ์นิยม
 ศาสตร์ศึกษา
 ปีการศึกษา 2545 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโนนเทพ
 ปีการศึกษา 2547 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (คณะพืชศาสตร์
 สาขาวิชาพืชศาสตร์) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต สุรินทร์
 ปีการศึกษา 2549 ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (นิเทศศาสตร์เกษตร)
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้